

De Zaak Onderrichten

Ruhi Instituut

Boek 6

De Zaak Onderrichten

Ruhi-instituut

Boeken in de serie:

Hieronder staan de huidige titels in de serie ontworpen door het Ruhi-instituut. De boeken zijn bedoeld om te worden gebruikt als de hoofdreeks van cursussen in een systematische poging om de capaciteit van jongeren en volwassenen om hun gemeenschap te dienen te vergroten. Het Ruhi-instituut is ook bezig met het ontwikkelen van een set cursussen die zich uit het derde boek in de serie ontvouwen voor het opleiden van bahá'í-kinderklasbegeleiders, evenals een andere set uit Boek 5 voor het opleiden van jeugdgroepbegeleiders. Ook deze zijn in de onderstaande lijst aangegeven. Opgemerkt moet worden dat de lijst kan worden gewijzigd naarmate de ervaring in het veld vordert, en dat er extra titels zullen worden toegevoegd naarmate een aantal cursuselementen in ontwikkeling het stadium bereiken waarin ze op grote schaal beschikbaar kunnen worden gesteld.

Boek 1	<i>Bespiegelingen over het Leven van de Geest</i>
Boek 2	<i>Opstaan om te Dienen</i>
Boek 3	<i>Kinderklassen Geven, Niveau 1</i> <i>Kinderklassen Geven, Niveau 2 (vertakkingscursus)</i> <i>Kinderklassen Geven, Niveau 3 (vertakkingscursus)</i> <i>Kinderklassen Geven, Niveau 4 (vertakkingscursus)</i>
Boek 4	<i>De Tweeling-Manifestaties</i>
Boek 5	<i>De Kracht van de Jeugd Vrijmaken</i> <i>Eerste impuls: de eerste vertakking van Boek 5</i> <i>Vergroting van de Kring: de tweede vertakking van Boek 5</i>
Boek 6	<i>De Zaak Onderrichten</i>
Boek 7	<i>Een Pad van Dienstbaarheid Samen Bewandelen</i>
Boek 8	<i>Het Verbond van Bahá'u'lláh</i>
Boek 9	<i>Een Historisch Perspectief Verwerven</i>
Boek 10	<i>Bruisende Gemeenschappen Bouwen</i>
Boek 11	<i>Materiële Middelen</i>
Boek 12	<i>De Familie en de Gemeenschap</i>
Boek 13	<i>Maatschappelijke Actie Ondernemen</i>
Boek 14	<i>Aan het Publieke Discours Deelnemen</i>

Copyright © 2007, 2024 by the Ruhi Foundation, Colombia
Alle rechten voorbehouden. Edition 2.1.1.PE, gepubliceerd in 2024.

Oorspronkelijk uitgegeven in het Spaans onder de titel *Enseñar la Causa*
Copyright © 1990, 1998, 2023 by the Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-628-95545-2-6

Nederlandse vertaling en druk onder toezicht van Stichting Nationaal Trainingsinstituut met toestemming van het Ruhi-instituut.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
E: instituto@ruhi.org
I: www.ruhi.org

Stichting Trainingsinstituut Nederland
Prinsenlaan 80, 3737 MJ Groenekan
E: info@trainingsinstituut.org
I: <https://trainingsinstituut.org>

Inhoud

Een aantal gedachten voor de begeleider.....	v
De Geestelijke Aard van Onderricht	1
Essentiële Eigenschappen en Houdingen voor Onderricht.....	35
Het Onderrichten	77

Een aantal gedachten voor de begeleider

Het is belangrijk voor ieder die dienstbaar wil zijn als begeleider van de cursussen van het Ruhi-instituut, om te beseffen dat *De Zaak Onderrichten*, de zesde in de lopende reeks, een cruciaal punt is in het educatieve proces waarin deelnemers betrokken zijn. Enerzijds zullen zij door hun groeiende ervaring in het veld van dienstbaarheid beter voorbereid zijn uitvoerig te reflecteren op een onderwerp dat voor het eerst in Boek 2 is geïntroduceerd. Anderzijds zullen de onderwerpen die hier worden bestudeerd meer in context gezet worden met datgene wat zij gaan doen, omdat een leven gewijd aan dienstbaarheid aan de Zaak noodzakelijkerwijs doordrongen zal zijn van een innig verlangen om het voorrecht te mogen genieten Bahá'u'lláh's leringen met anderen te delen.

Sinds ze het pad van dienstbaarheid zijn ingeslagen dat door de cursussen is geopend, hebben de deelnemers veel ervaring opgedaan in het uitvoeren, in het gezelschap van hun vrienden, van een reeks onderling samenhangende daden van dienstbaarheid in hun dorpen en buurten: het organiseren van devotionele bijeenkomsten, het ondernemen van systematische huisbezoeken, het geven van lessen voor de spirituele opvoeding van kinderen en het betrekken van groepen jeugd in een programma voor hun geestelijke bekrachtiging. Door al deze acties vervlochten, waren er gesprekken die groeiende aantallen mensen hielpen vertrouwd te raken met de principes van het Geloof en hun kennis ervan te verdiepen. Elk van de voorgaande cursussen, met name Boek 2, heeft bijgedragen aan de ontwikkeling van de capaciteiten die voor de deelnemers nodig zijn om dergelijke gesprekken te beginnen. Ongetwijfeld zullen velen van hen op dit ogenblik ook het voorrecht genieten om andere zielen te helpen om Bahá'u'lláh te herkennen als de Manifestatie van God voor deze dag en trouw te betuigen aan Zijn Geloof. Zij zijn er nu goed op voorbereid om dieper na te denken over de praktijk van onderricht, wat het doel is van het derde hoofdstuk van dit boek. Het tweede deel zal hen de gelegenheid geven om na te denken over geestelijke kwaliteiten en houdingen die zij die het geloof onderrichten zich eigen moeten maken, terwijl het eerste deel hun begrip van de geestelijke betekenis van deze heilige daad zal vergroten.

In het verkennen van de aard van de plicht om de Zaak te onderrichten, die ons is opgelegd door Bahá'u'lláh, pakt het eerste hoofdstuk verschillende fundamentele concepten op. Een van de dingen die al vroeg in het hoofdstuk wordt geïntroduceerd is het concept van "ontvlaming". Deelnemers worden aangemoedigd om te beseffen dat onze plicht om te onderrichten evenveel te maken heeft met onze innerlijke staat als met de daden die wij uitvoeren. Dat "zijn" en "doen" twee elkaar aanvullende aspecten zijn in een leven volgens de bahá'í-leringen, is een thema dat ten grondslag ligt aan de gehele opeenvolging van de cursussen. Hier wordt het expliciet gemaakt en geeft het zelfs vorm aan de algemene structuur van het boek. De eerste paragrafen van het hoofdstuk zullen de deelnemers helpen bij het verwerven van een geestelijk inzicht in deze ideeën die verband houden met het onderrichten van de Zaak. Verscheidene metaforen uit de Geschriften worden gebruikt om hen te helpen de onderlinge verbondenheid tussen "zijn" en "doen" te zien - in het bijzonder het beeld van een vlam, die, hoe klein ook, warmte en licht voortbrengt. De daad van het onderrichten, moet men zich voorstellen, is een natuurlijke uitdrukking van de staat van "zijn", één die het beste omschreven kan worden als een staat van toegewijdheid waarbij de liefde van God zo helder in ons hart brandt dat wij onophoudelijk trachten Zijn Woord te verspreiden.

Het inzicht dat deelnemers krijgen door hun bestudering van de passages in deze paragrafen zou dan maken dat zij zich realiseren hoe het elkaar aanvullen van “zijn” en “doen” zich in de praktijk in het veld van dienstbaarheid uit. Hierbij zullen de implicaties van bepaalde algemeen aanvaarde opvattingen die de twee scheiden, vooral die van religieuze aard, duidelijk moeten worden voor de deelnemers, als ze willen voorkomen dat zo'n scheidende denkwijze de manier beïnvloedt waarop ze naar een leven kijken dat gewijd is aan het bevorderen van de Zaak. De oefeningen in paragraaf 9 en 10 zullen in dit opzicht helpen, en begeleiders moeten ervoor zorgen dat ze voldoende aandacht krijgen. Natuurlijk zullen deelnemers al in staat zijn om te zien dat het tweeledige morele doel dat zij nastreven, ieder aspect van hun leven verbindt: hun zoeken naar kennis, hun gehoorzaamheid aan Heilige wet, hun pogingen om God te dienen en nader tot Hem te komen en geestelijke kwaliteiten te verwerven en hun karakter te verfijnen.

De heilige plicht om te onderrichten is het aandachtspunt van de verschillende volgende paragrafen in het hoofdstuk. In een wereld waar het kleinste besef van heiligheid aan het verdwijnen is, moeten deelnemers aan hun studie van de cursus een scherpe bewustwording ontlenen van “het gewijde” – dat wat bij God hoort – en met een diepgaand besef van het idee dat zij bij het onderrichten van het Geloof, interactief bezig zijn met twee heilige zaken: het menselijk hart en Zijn Openbaring. Overdenking van gekozen passages uit de Geschriften zullen hun licht over wat een intens geestelijke daad is, doen schijnen; dat wil zeggen de opening van de stad, die het menselijk hart is, voor Zijn Openbaring met de sleutel van uiting. De vraag over “uiting” zal in detail worden behandeld in het derde hoofdstuk, waar deelnemers de inhoud van de boodschap die zij aan een andere ziel overbrengen de aandacht geven als zij onderrichten. In die paragrafen wordt hen gevraagd te bedenken hoe een verhoogd bewustzijn van de heiligheid van deze daad niet alleen het effect verhoogt van pogingen in het veld, maar sterker, en belangrijker, het de geestelijke krachten ontketent die nodig zijn om dergelijke pogingen te verheffen boven wereldlijke zaken, en daarbij processen in werking zet die fundamentele verandering teweeg kunnen brengen, zowel individueel als collectief. In paragraaf 17 besteden de deelnemers enige tijd aan het onderzoeken wat de consequenties zijn van dit verhoogde bewustzijn. Onder de punten die de begeleider beslist ter sprake wil brengen, springen er twee uit: ten eerste moet hij of zij voorkomen dat de deelnemers bepaalde denkwijzen over gewoontes en praktijken die, hoewel wijdverspreid in de samenleving, in hun onderrichtspogingen opnemen die de gewijde aard ervan zullen aantasten. Het onderrichten moet niet worden benaderd alsof men leden werft voor een progressieve sociale zaak, laat staan dat het wordt opgevat in termen van het verkopen van een product, hoe voordelig dit ook is voor de gebruiker. Ten tweede, moet hij of zij ook inzien dat, omdat al hun inspanningen op het pad van dienstbaarheid inhouden dat harten in contact worden gebracht met het Woord van God, dit ook van nature geheiligd is en met eerbied moet worden benaderd.

Het hoofdstuk gaat dan verder naar een onderwerp dat goed bekend is bij deelnemers: het transformerende effect van het Woord van God. Met de daad van onderricht, wordt een verbinding gevormd tussen het menselijk hart en de Openbaring van Bahá'u'lláh – Zijn grootste geschenk voor de mensheid – een verbinding waardoor een durend proces van transformatie kan beginnen. Alleen het Woord van God is begiftigd met de kracht voor zo'n transformatie. In welke mate de deelnemers in eerdere cursussen ook mogen hebben gereflecteerd op dit onderwerp, het is hier dat zij zich zullen onderdompelen in Bahá'u'lláh's eigen uitingen met betrekking tot de betekenis van het Woord van God en het belang van het doorgeven van Zijn kracht als je Zijn Zaak onderricht. De nadruk die het Ruhi-instituut legt op het uit het hoofd leren van de passages uit de Geschriften wordt zelfs nadrukkelijker in de hoofden van de deelnemers. Om de leringen zuiver te onderrichten en ze in de puurste vorm aan te reiken, is een van de vaardigheden die wij allemaal proberen te ontwikkelen als we het pad van dienstbaarheid bewandelen en dit vereist dat wij ons te

allen tijde inspannen om onze gedachten en woorden zo goed mogelijk op één lijn met de geschriften te hebben.

Het hoofdstuk besluit dan met duidelijk maken dat, bij het spreken over het Geloof met anderen, we niet alleen steunen op vaardigheden die we hebben opgedaan om duidelijk en samenhangend uit te leggen, maar ook op de kracht van liefde. In de context van onderricht moet een gesprek niet alleen gekenmerkt worden door vreugde, maar ook liefdesbanden tussen de harten creëren en versterken waardoor nobele gevoelens en verheven ideeën kunnen stromen.

Het tweede hoofdstuk, “Essentiële Eigenschappen en Houdingen voor Onderricht”, opent met de deelnemers eraan te herinneren aan wat zij bestudeerden in het eerst hoofdstuk over het elkaar aanvullende aspect van “zijn” en “doen”. Het onderschrijft van meet af aan dat de verbetering van iemands innerlijke staat, op natuurlijke manier tot uiting komt in dienstbetoon aan de ander, en dat zodoende door het dienen van de ander iemands innerlijke staat zich verder ontwikkelt. Deelnemers worden uitgenodigd te reflecteren op geestelijke deugden als zuiverheid van hart, onzelfzuchtigheid, geloof, vriendelijkheid, moed, wijsheid, onthechtheid en nederigheid met betrekking tot onze inspanningen om de Goddelijk geuren te verspreiden. De ontwikkeling van geestelijke kwaliteiten, tegelijk met overeenstemmende houdingen, is een thema dat geregeld in de cursussen van het Ruhi-instituut behandeld worden, echter altijd wel in de context van het opbouwen van een bepaalde vaardigheid – bijvoorbeeld de vaardigheid die nodig is om bij te dragen aan het devotionele karakter van een gemeenschap, om met anderen parels van wijsheid uit Bahá'u'lláh's Openbaring te delen, om lessen te geven voor geestelijke opvoeding voor kinderen. Op zo'n manier kan het inzicht in deze essentiële eigenschappen van de menselijk ziel bij de deelnemers groeien en mettertijd wellicht verdiepen als zij de dynamiek van al deze dingen in een nieuw licht zien en zijn werking in enkele nieuwe gebieden van actie terugzien.

De begeleider zal bij het begeleiden van een groep door dit hoofdstuk een concept in het hoofd houden, cruciaal bij het verkennen van geestelijke kwaliteiten, die, hoewel aanwezig in alle cursussen van de hoofdreeks, in deze op de voorgrond treedt – namelijk, dat deze kwaliteiten van elkaar afhankelijk zijn om op de juiste manier tot uiting te komen. Van speciale betekenis bij de daad van onderricht is het inzicht nodig dat moed om wijsheid vraagt; dat wijsheid onuitgesproken blijft bij de afwezigheid van moed; dat zuiverheid onthechting van wereldse ambities vraagt, evenals onzelfzuchtigheid; dat vriendelijkheid, als het niet voortkomt uit geloof in iemands capaciteit, overschaduwed kan worden door paternalisme of dat het zonder oprechtheid, in werkelijkheid niets meer is dan hypocrisie.

Begeleiders zijn inmiddels bekend met het idee uit Boek 3 dat geestelijke kwaliteiten die permanente structuren zijn die maken wie we als mens zijn. De verwerving van deze kwaliteiten maakt het ons mogelijk om een zuivere houding te hebben in onze omgang met anderen en om wat ongewenst is, wat wij ontwikkeld kunnen hebben door onze opvoeding en cultuur, te schuwen. Onze openheid naar anderen en het medeleven dat we tonen voor de moeite die zij hebben om de waarheid te begrijpen, zijn voorbeelden van houdingen die onderricht beïnvloeden. Wat alle begeleiders zich moeten realiseren is dat de discussie over houdingen is ingebouwd in de verkenning van geestelijke kwaliteiten, waar het grootste deel van het hoofdstuk op gericht is. Bij het nadenken over de kwaliteiten vriendelijkheid en geduld in Paragraaf 7 analyseren de deelnemers bijvoorbeeld situaties waarin de houdingen van paternalisme en nalatigheid zich kunnen doen gelden. Zo kan hen ook, na overdenking op de kwaliteit van onthechting in Paragraaf 8, gevraagd worden om te overwegen hoe dat in verband staat met onze gedrevenheid voor onderricht, een hoogstaand verlangen dat wij allen volgen. Deelnemers zouden in staat moeten zijn om zich ijver en enthousiasme als houding eigen te maken en apathie en onverschilligheid, als die zich

voordoen, te weerstaan. Dit is het doel van de oefening in Paragraaf 9, die het onderwerp moet zijn van zorgvuldige overdenking

Zij die als begeleider dienstbaar zijn, zijn zich er vanzelfsprekend ook van bewust dat de ontwikkeling van welke geestelijke kwaliteit dan ook, inzicht inhoudt van een aantal bijbehorende concepten. Het bereiken van een steeds hogere graad van zuiverheid, om een voorbeeld te noemen, vraagt enig begrip van hoe het menselijk hart is geschapen om te stralen, hoe stof en vuil de straling kan verduisteren en wat nodig is om het verschoond te houden van onzuiverheid. Maar naast een verdiepend inzicht van zulke concepten, moet men de wil en het oprechte verlangen hebben geestelijk te groeien. Wil en wens worden niet gevormd door alleen intellectuele gedachteswisseling; er is een diep en grondig overdenken nodig bij ieder individu over zijn of haar innerlijke staat. Het is dan de taak van de begeleider, om een omgeving te scheppen die aan een dergelijke reflectie bijdraagt – een omgeving die geen gevoelens van schuld oproept, niet oproept tot bekentenissen, die geen beschuldigingen aanmoedigt, één waar een groep vrienden zonder vooringenomenheid met elkaar in gesprek kan gaan over zowel abstracte als praktische zaken, elkaar vrijlatend om voor zichzelf uit te maken wat voor hem of haar nodig is.

Eén geestelijke kwaliteit die speciale aandacht krijgt is nederigheid. Aan de ene kant is ware nederigheid nauw verbonden met de staat van “ontvlaming” die we allemaal trachten te bereiken. Het bereiken van zijn hoogtepunt vraagt dat wij steeds meer onszelf vergeten. Het is de eigenschap die onze woorden en daden geestkracht schenkt en die ons beschermt tegen de aanval van trots en ijdelheid. Aan de andere kant, zorgt het voor een lerende houding wat zo essentieel is voor effectief onderricht. Een lerende houding, gebaseerd op oprechte nederigheid, beschermt tegen rigiditeit in de methodes en benaderingen die wij gebruiken als we het Geloof onderrichten, zowel in onze persoonlijke inspanningen als in onze bijdragen aan collectieve ondernemingen; het helpt ons om steeds meer gepast vaardig te zijn onder de omstandigheden waarin wij ons bevinden – hetzij vrijmoedig voortgaan of voorzichtig, hetzij snel handelend of tijd nemend, hetzij direct en ondubbelzinnig sprekend over de persoon van Bahá'u'lláh of meer in het algemeen over Zijn leringen en de principes die Hij heeft geformuleerd. Het gesprek over deze ideeën begint in Paragraaf 10 en eindigt in de oefeningen in Paragraaf 14. Als altijd, zal het voorbeeld van ‘Abdu’l-Bahá, waarmee het hoofdstuk eindigt, de deelnemers leiden bij hun overdenkingen op de kwaliteiten en het gedrag welke de manier kenmerken waarop zij zich over het Geloof onderhouden met ontvankelijke zielen.

Het derde hoofdstuk, die de daad van onderricht zelf oppakt, richt zich op twee manieren op het onderwerp: als persoon in onze eigen persoonlijke inspanningen en in gezamenlijke ondernemingen aan de basis. Een belangrijk deel is gericht op de voorgaande, maar de begeleider moet in gedachten houden dat veel wat zij gaan bespreken evenredig toepasbaar is op beide. Het is waar dat, hoewel het hoofdstuk elk apart behandelt, in werkelijkheid de een niet los van de ander staat, maar elkaar in veel opzichten overlapt.

Onder de kwaliteiten die het hoofdstuk aanraadt de deelnemers te ontwikkelen om in beide contexten effectief te zijn, is die van het herkennen en koesteren van ontvankelijkheid voor de boodschap van Bahá'u'lláh. Hierbij zullen de geestelijke kwaliteiten die centraal stonden in het tweede hoofdstuk een sleutelrol vervullen, evenals, zoals opgemerkt door de Behoeder in de aanhaling in Paragraaf 3, de bekwaamheid om gebruik te maken van de mogelijkheden die zijn ontstaan in de onrust in de samenleving heden ten dage. In hun gesprek samen moeten deelnemers voldoende aandacht schenken aan de gevoelens die in het menselijk hart opkomen bij de stress en de spanningen van een verslechterende wereldorde.

Natuurlijk zullen zij, hoe gunstig zulke kansen ook mogen zijn, niet uitgevoerd worden, als de vaardigheid om de bahá'í-leringen op een overtuigende manier, passend bij de omstandigheden, aan te bieden, niet de juiste aandacht krijgt. Tenslotte is de kern van het hoofdstuk gewijd aan een onderzoek naar deze kwaliteit, en deelnemers worden geholpen om na te denken over de aard ervan met de hulp van een voorbeeld: een gesprek waarbij een jong iemand, Anna, het Geloof aan haar vriendin Emilia uitlegt. Begeleiders zullen zich ervan moeten verzekeren dat deelnemers uit deze kern minstens twee ideeën helder in het hoofd krijgen.

Ten eerste is het noodzakelijk dat deelnemers niet alleen het verschil tussen concepten en informatie, ter sprake gebracht in de Paragrafen 4 tot 6, inzien, maar ook waarom het onderscheid zo belangrijk is. Het is tenslotte, het begrip van concepten en diepgaande waarheden wat het zielen mogelijk maakt dichterbij Bahá'u'lláh te komen, niet slechts informatie. Voor zover de daad van onderricht betrokken is bij ontwikkeling van bewustwording en bevordering van begrip, kan het gezien worden als een helpende manier om personen, zowel intellectueel als geestelijk te sterken. Hier zal de capaciteit die de deelnemers sinds hun intrede in het instituutproces hebben ontwikkeld om met het Woord van God om te gaan en tot inzicht te komen, een rol gaan spelen, aangezien ze nu overwegen hoe ze anderen naar de kusten van ware kennis kunnen leiden.

Ten tweede moeten de deelnemers zich realiseren dat het gesprek tussen Anna en haar vriendin, dat geschetst wordt in de Paragrafen 7 tot en met 21, bedoeld is om hen een idee te geven van wat een overtuigende presentatie van het Geloof inhoudt; het moet niet worden opgevat als een formule die klakkeloos kan worden gebruikt. De oefeningen die op elk deel van de uiteenzetting volgen, zijn ontworpen om de logica in het algemeen te benadrukken en enkele eerste gedachten uit te lokken over hoe het zou moeten worden aangepast naar gelang de verschillen in achtergrond en interesse. Als deelnemers de mogelijkheid ontwikkelen dit te doen, dan zullen zij in eerste instantie de presentatie zoals het er staat, goed moeten leren en in staat zijn de volgorde van ideeën in hun eigen woorden uit te drukken.

Het gesprek over persoonlijke onderrichtspogingen komt tot een eind in Paragraaf 26, waar deelnemers wordt gevraagd om naar hun leefomstandigheden te kijken en de elementen te herkennen van een persoonlijk onderrichtsplaan. Zij worden in Paragraaf 27 aangemoedigd om, op die basis, een begin van een plan van actie voor een bepaalde periode te bedenken, misschien van een week of een paar maanden. Hopelijk verhoogt deze oefening hun bewustwording van het belang om zich regelmatig met onderricht bezig te houden als een persoonlijk initiatief gedurende hun hele leven.

Paragraaf 28, gaat over de kwestie van gezamenlijke actie, die de kern is van de rest van het hoofdstuk. Het is te verwachten dat, nu intussen, deelnemers al meedoen aan verschillende soorten van intensieve campagnes. Verder zal elk van hen bij een vriendengroep van actieve aanhangers van het Geloof horen die gestaag werkt aan het bevorderen van het proces van gemeenschapsopbouw in het cluster waar zij wonen. Deze laatste paragrafen helpen hen te reflecteren op hun ervaringen als deelnemer van zo'n gemeenschappelijke actie. Hoewel de oefeningen niet uitvoerig zijn, betekent dit niet dat de paragrafen haastig moeten worden doorgewerkt, en is het belangrijk dat de begeleider zich ervan verzekert, dat er voldoende tijd wordt besteed om deelnemers dat wat zij bestuderen in verband te kunnen laten brengen met hun eigen ervaring. Daarmee zullen zij inzien hoe in een gezamenlijke actie elk individu moet bijdragen aan iets wat gekenmerkt wordt door een grote mate van eenheid in verscheidene dimensies. Zij zullen een beeld krijgen van hoe verenigde actie aan de basis, in combinatie met persoonlijke inspanning, dient tot bevordering van de onderneming waarmee de bahá'í-gemeenschap bezig is.

Aan het einde werpen de paragrafen een aantal vragen op die de deelnemers moeten overwegen: Wat is de aard van een gemeenschappelijke actie? Wat betekent het voor een gemeenschappelijke actie om verenigd te zijn? Welke zijn de kenmerken van de benadering bij de groei van het Geloof wereldwijd, en wat is de betekenis van intensieve campagnes? Welke zijn enkele karakteristieken van mensen waaronder zij werken, hetzij inwoners van een dorp of een ontvankelijk bevolking in de buurt of verspreid over het cluster? Hoe sterk zijn de krachten die ontleend zijn aan hun gezamenlijke actie om de beweging van de bevolking voort te sturen naar de visie van Bahá'u'lláh's Wereldorde? Hoe nauw is de verbinding van de capaciteit, die opgebouwd is door het educatieve proces van het Instituut voor kinderen, jeugd, jongeren en volwassenen, met de groei van het Geloof? Is aan de vereiste voorwaarden voor een effectieve gezamenlijke actie voldaan? Werden de banden van kameraadschap constant verstevigd? Is het zichtbaar met vreugde en enthousiasme gevormd? Tot welke hoogte werd hun aanpak om te leren over groei bepaald door actie, reflectie op actie en consultatie? Het belang van deze laatste vraag kan niet overschat worden, want het is de mate waarin een dergelijke benadering de manier van werken wordt onder een groeiende kern van vrienden dat ze in staat zullen zijn om steeds hogere graden van eenheid van denken op te bouwen, wat zo noodzakelijk is als ze willen ontdekken wat er nodig is om van het ene stadium van groei naar het volgende te gaan.

De Geestelijke Aard van Onderricht

Doel

Een inzicht verwerven dat onderrichten
een daad van speciale geestelijke betekenis is
en om te beseffen dat doeltreffend onderricht
zowel “zijn” als “doen” inhoudt:
aandacht voor je innerlijke toestand
én voortdurende activiteit.

PARAGRAAF 1

Jullie volgen nu al enige tijd het pad van dienstbaarheid – een pad waar de geestelijke en intellectuele ontwikkeling van iemand onscheidbaar is van zijn of haar bijdrage aan de transformatie van de samenleving. Op elk punt langs dit pad heeft een combinatie van studie en actie jullie capaciteit op verschillende manier verhoogd – in het versterken van de toegewijdsheid van jullie leefgemeenschap, in het opzetten en voortzetten van geestelijke verheffende gesprekken met vrienden en families in je buurt of woonplaats, in deelname in een programma van systematische huisbezoeken aan huishoudens, in meedoen als kinderklasbegeleider of als animator in een jeugdgroep of in beide. In al deze ondernemingen heb je de vreugde gevoeld van het delen van parels van wijsheid uit de oceaan van Bahá'u'lláh's Openbaring met mensen van verschillende achtergronden en leeftijden.

Ongetwijfeld hebben jullie, werkend aan het versterken van de geestelijke fundamenten van jullie leefgemeenschap, de kans gegrepen om direct en verdiept met de geïnteresseerden te spreken over de persoon van Bahá'u'lláh en Zijn openbaring –als je bijvoorbeeld de ouders bezoekt van kinderen die aan een educatief programma van het instituut deelnemen, misschien als onderdeel van een intensieve campagne of als je praat met jonge mensen die het instituutprogramma beginnen vanuit een verlangen te dienen. Zelfs in je dagelijkse interacties met familieleden, vrienden, klasgenoten, collega's en kennissen heb je vast vergelijkbare mogelijkheden gevonden. Verder ben je er bij deze en andere gelegenheden niet voor terugschrokken om ontvankelijke zielen uit te nodigen om de waarheid van Zijn boodschap te omarmen en zich aan te sluiten bij de gemeenschap van Zijn volgelingen. De drie hoofdstukken van dit boek zullen je helpen over de daad van het onderrichten na te denken, over de daad van het begeleiden van zielen naar de kusten van de oceaan van Bahá'u'lláh's Openbaring. Er zijn natuurlijk vele wegen waarlangs mensen deze kusten bereiken. We moeten dan erkennen, dat veel van wat we gaan bestuderen over geestelijke dynamiek toepasbaar is op al onze inspanningen, op alle samenstellingen en omstandigheden, om over Bahá'u'lláh's idealen te spreken, om ons geloof en overtuiging te delen, om geestelijke zaken met anderen te onderzoeken, en zelfs de jeugd te koesteren – want ook deze inspanningen betekenen zielen in contact brengen met het Woord van God.

PARAGRAAF 2

“Zeg: Onderricht de Zaak van God, o volk van Bahá” is Bahá'u'lláh's aansporing, “want God heeft een ieder de plicht opgelegd Zijn Boodschap te verkondigen, en Hij beschouwt dit als de verdienstelijkste aller daden.” Wat betekent het dat onderrichten de plicht is van iedereen die Bahá'u'lláh heeft erkend?

Het woord “plicht” wordt door de mens op vele manieren gebruikt. Soms geeft het een aantal regels aan, die ons zonder bepaalde duidelijke reden zijn opgelegd. We beschouwen bepaalde plichten als taken die we móeten doen, zelfs al zou het veel plezieriger zijn als we ze konden vermijden. Andere plichten, die te maken hebben met ons persoonlijke welzijn en met dat van degenen om wie wij geven, vervullen we met vreugde. Maak, in overleg met je groep, een lijstje op van een paar plezierige verplichtingen.

In het algemeen zijn we geneigd ijverig dié plichten na te komen, die ons belangrijk lijken. Een boer zal bijvoorbeeld zijn boerderij plichtsgetrouw verzorgen, omdat hij weet dat elke taak essentieel is voor het uiteindelijke doel: een overvloedige oogst, want daarvan is zijn familie afhankelijk. Welke vruchten hopen we te plukken van onze inspanningen om het Geloof te onderrichten?

De plichten die ons door de Manifestatie van God worden opgelegd, dragen bij tot het hoogste goed. Hun waarde ligt echter niet alleen in het goede waartoe ze leiden. De verordeningen van God zijn niet alleen maar regeltjes die ons vertellen wat we wel of niet moeten doen; in essentie zijn dit uitspraken over de werkelijkheid van het menselijk bestaan. Dit zal duidelijker worden met een eenvoudig voorbeeld.

Wij weten allemaal dat we, om een gezond leven te leiden, regelmatig een zekere hoeveelheid voedsel tot ons moeten nemen. Regelmatig eten is echter geen willekeurige gedragsregel die ons door iemand is opgelegd; het is een gegeven over de werkelijkheid van ons fysieke bestaan. Ons lichaam zit zó in elkaar, dat toevoer van voeding om de paar uur is vereist en aan die eis moeten wij voldoen. Als wij dit nalaten, zal dat uiteindelijk tot onze dood leiden.

Hetzelfde geldt voor de aansporingen of geboden van de Manifestatie van God als Hij bijvoorbeeld van ons eist dat wij elke dag bidden. Hij legt ons niet een willekeurige gedragsregel op. Het vertelt ons eerder iets over de werkelijkheid van ons bestaan – in dit geval dat de menselijke ziel op een zodanige manier werd geschapen, dat wij om het te voeden, ons hart en verstand regelmatig naar God moeten keren en ons met de Bron van ons wezen moeten onderhouden. Op dezelfde manier brengt onze plicht om Zijn Zaak te onderrichten – naast het overduidelijke voordeel voor onszelf en voor de mensheid – bepaalde waarheden naar voren over de aard van de menselijke ziel en over hetgeen de ziel nodig heeft. In verscheidene van de volgende paragrafen zullen wij een paar van deze waarheden onderzoeken. Maar voordat we dit doen, kan het nuttig zijn om een zin te schrijven over de aard van elk van de volgende dingen. Er wordt een voorbeeld gegeven om je te helpen.

1. Een kaars: het ligt in de aard van de kaars om licht te geven.
2. Een mot: _____

3. Een vlam: _____

4. Een fontein: _____

5. Regenwolken: _____

6. Parfum: _____

Ben je het er mee eens dat het in de aard van een menselijk wezen ligt om onophoudelijk te geven – te geven van zijn bezittingen, zijn tijd, energie en kennis?

PARAGRAAF 3

Wij beginnen onze beschouwingen over enkele consequenties van onze plicht om te onderrichten door een paar aanhalingen uit de Geschriften van ‘Abdu’l-Bahá in de volgende twee paragrafen te bestuderen. Bij een bepaalde gelegenheid schreef Hij:

“O levende vlam van hemelse liefde! Uw hart is zo ontvlamd door de liefde van God dat de warmte en straling ervan over een afstand van tienduizend mijl gevoeld en gezien kunnen worden. Het vuur, door sterfelijke hand aangestoken, geeft zijn licht en warmte slechts aan een kleine ruimte, terwijl die heilige vlam die door de Hand van God is ontstoken, hoewel zij in het oosten brandt, het westen in vuur en vlam zal zetten en zowel het noorden als het zuiden zal verwarmen. Ja, zij zal zelfs vanuit deze wereld opstijgen om in de rijken in de hoge met de heetste vlam te gloeien en het Koninkrijk van eeuwige glorie te overstromen met licht.”¹

Volgens de bovenstaande passage moeten onze harten zo _____ zijn door de liefde van God dat _____ en _____ ervan over een afstand van _____ mijl _____ en _____ kunnen worden. ‘Abdu’l-Bahá verteld ons dat het _____, door _____ aangestoken, zijn _____ en _____ slechts aan een _____ geeft, terwijl die _____ die door _____ is ontstoken, hoewel zij in het _____ brandt, het _____ in _____ en _____ zal zetten en zowel het _____ als het _____ zal verwarmen. Zij zal zelfs vanuit deze wereld _____ om in de _____ met de _____ te gloeien en het _____ te overstromen met licht.

PARAGRAAF 4

‘Abdu’l-Bahá schreef het volgende aan één van de vrienden die Hem al lang wilde bezoeken en er uiteindelijk in slaagde Hem even te ontmoeten:

“Ik hoop dat deze bijeenkomst als de pit van een lamp was die door aanraking met vuur ontbrandde. Ik wacht vol verwachting op de resultaten van deze bijeenkomst, dat ik u als een kaars in vuur en vlam mag zien en als een mot verteerd door het vuur van Gods liefde. Mag u, bewogen door de intensiteit van liefde en vervoering, huilen als een wolk, lachen als de frisse weide en schudden van vreugde als het onvergelykelijke jonge boompje geroerd door de bries van het Abhá-paradijs.”²

Volgens deze passage hoopt ‘Abdu’l-Bahá ons in vuur en vlam te vinden als een _____, en verteerd als een _____ door het vuur van Gods liefde. Bewogen door de _____ van _____ en _____, huilend als een _____, lachend als de _____ en schuddend van _____ als het _____ geroerd door de bries van het _____.

PARAGRAAF 5

En in een Tafel, die hij schreef als antwoord op vragen van één van de eerste volgelingen van het Geloof, verklaart ‘Abdu’l-Bahá:

“De dienaressen van God moeten tot een zodanige rang stijgen dat zij, uit zichzelf en zonder hulp, deze innerlijke betekenissen begrijpen en in staat zijn om elk afzonderlijk woord volledig uit te leggen; een positie waar, uit de waarheid van hun diepste wezen, een bron van wijsheid zal opwellen en naar buiten zal stromen als een fontein die uit zijn eigen bron ontspringt.”³

‘Abdu’l-Bahá wenst dat wij ons tot zulk een staat verheffen dat wij, uit onszelf en zonder hulp, de innerlijke betekenissen van de Leringen _____ en in staat zijn om _____ volledig _____.

Dit is een positie waar, uit de _____ van ons _____, een _____ zal opwellen en _____ zal stromen als een _____ die uit _____ ontspringt.

PARAGRAAF 6

In de drie uitspraken uit de geschriften van ‘Abdu’l-Bahá, die wij zojuist hebben bestudeerd, wordt verondersteld dat onze plicht om de Zaak te onderrichten wordt gezien als een staat van zijn die we moeten verwerven door de daden die we uitvoeren. Wij kunnen over deze staat van zijn veel leren als we de beelden bekijken die in de uitspraken worden gebruikt. Die spreken over dingen, die alleen al om te bestaan, van zichzelf moeten geven. Kan een vlam ervoor kiezen om géén licht te geven en tóch een vlam te worden genoemd?

Kan een fontein ervoor kiezen om géén water te geven en tóch een fontein te zijn? En zo zijn wij ervoor geschapen om te geven en edelmoedig te zijn. Geven en met anderen te delen wat wij bezitten is een vereiste van ons geestelijk bestaan. Van alles wat we bezitten is de gave van geloof – erkenning van Bahá'u'lláh als de Manifestatie van God voor vandaag – het meest kostbaar. Het is alleen maar natuurlijk dat wij met anderen de kennis willen delen die wij ontvangen uit Zijn Openbaring en de liefde en vreugde waarvan onze ziel door deze Openbaring wordt vervuld.

We kunnen natuurlijk veel obstakels op onze weg tegenkomen terwijl we trachten de Zaak te onderrichten. We kunnen verlegen zijn, we kunnen bang zijn om te handelen of te spreken, we kunnen het soms moeilijk vinden om ideeën helder uit te drukken, maar dit alles kunnen we geleidelijk aan overwinnen als we begrijpen dat we, door de Zaak van God te onderrichten, leren om vrijelijk te geven wat ons het meest dierbaar is. De volgende woorden, geschreven namens de Behoeder, zullen ons blijven herinneren aan onze plicht om de Goddelijke wijsheid die in de Openbaring van Bahá'u'lláh zit met anderen te delen:

“De wereld is in grote beroering en haar problemen lijken van dag tot dag nijpender te worden. We moeten daarom niet stilzitten, anders zouden we tekortschieten in het uitvoeren van onze heilige plicht. Bahá'u'lláh heeft ons Zijn leringen niet gegeven om ze te koesteren en te verbergen voor ons persoonlijk genoegen en plezier. Hij heeft ze ons gegeven opdat we ze van mond tot mond kunnen doorgeven, totdat de hele wereld ermee vertrouwd raakt en van hun zegeningen en verheffende invloed profijt trekt.”⁴

PARAGRAAF 7

Een manier om het niveau van bestaan waarnaar wij streven te benoemen is door te zeggen dat het een staat is van ontvlaming. Wanneer wij onze gedachten en onze energie richten op onderricht, dan herinnert dat ons eraan dat het vuur van liefde voor Bahá'u'lláh elke dag helderder in ons hart moet branden. Misschien wil je de volgende passage uit de Geschriften van ‘Abdu’l-Bahá uit je hoofd leren en je er altijd aan herinneren dat je de vlam van Gods liefde in je hart moet voeden:

“O gij die als een lamp in vlam gezet bent met het vuur van Gods liefde! Ik heb uw recente brief gelezen over uw vurige liefde en dat u in vlam bent gezet met het vuur van de liefde van uw Heer, de Machtige, de Geprezene, en over de doordringende invloed van de Geest der Waarheid in uw ledematen en zenuwen, uw aderen en slagaders, uw beenderen, bloed en vlees, op zodanige wijze dat het de teugels van de macht uit uw handen heeft genomen, u doet bewegen zoals het wil, u doet spreken zoals het wil en u aantrekt zoals het wil. Dit is inderdaad het beste voor elk hart dat vervuld is met de geest van Gods liefde. U zult weldra wondere resultaten zien en de tekenen van uw Machtige Heer ontdekken.”⁵

PARAGRAAF 8

De bovenstaande uitspraak beschrijft een niveau waarin de gelovige niet anders kan dan de Zaak dienen en onderrichten. De Geest van Waarheid doordringt ons wezen zodanig dat de teugels van macht van ons zijn weggenomen en wij bewogen worden naar de wil van de

Geest. Probeer na te denken over de gevolgen van het weerstaan van zo'n natuurlijke impuls, door bij elk van de volgende punten stil te staan:

- a. Een fontein die water ontvangt maar weigert te stromen: _____

- b. Een persoon die voortdurend de milddadigheid van God ontvangt, maar weigert die met anderen te delen: _____

- c. Iemand die kennis ontvangt, maar weigert te onderrichten: _____

- d. Iemand die de genade van geloof ontvangt, maar niet dienstbaar is en de Zaak niet onderricht: _____

PARAGRAAF 9

Terwijl je nadenkt over de aard van ontvlaming, moet je in gedachten houden dat “zijn” en “doen” twee complementaire aspecten zijn van een leven dat volgens de bahá'í-leringen geleefd wordt. Ze zijn zó innig met elkaar verweven dat pogingen om ze te scheiden vergeefs zouden zijn. We kunnen niet ons hele leven met onderrichten wachten tot het moment dat we op een niveau van totale ontvlaming zijn. Zelfs de kleinste vlam geeft al warmte en licht. Er zijn veel dingen waar we ons tegelijkertijd aan moeten wijden. We moeten bidden en mediteren over de diepere betekenis van de Geschriften die we elke dag bestuderen. We moeten ernaar streven ons hart te zuiveren en Zijn eigenschappen te weerspiegelen. We moeten ons innerlijk oog openen, Zijn schoonheid aanschouwen en erdoor worden bekoord. Ook moeten we actief zijn op het gebied van dienstbaarheid en Zijn Zaak onderrichten. Bekijk de hiernavolgende stellingen en geef aan welke je zonder aarzelen kunt onderschrijven, nu je je bewust bent van de onderlinge verbinding van “zijn” en “doen”.

_____ Op huisbezoek gaan en een betekenisvol gesprek voeren vraagt veel moed. Ik moet eerst mijn diepgewortelde terughoudendheid overwinnen, daarna ben ik klaar om dit gebaar van dienstbaarheid aan te bieden.

_____ Hoewel ik zenuwachtig ben als ik met mensen die ik niet ken, een gesprek moet openen, vertrouw ik op God, in de overtuiging dat ik alleen door het gewoon te doen, mijn schroom kan overwinnen.

- _____ Ik ben niet voldoende vaardig om met mensen over het Geloof te praten. Ik zou er meer over moeten weten voordat ik ontvankelijke zielen onderzoek om te proberen over de leringen met ze te praten.
- _____ De wijsheid die we uit de Openbaring van Bahá'u'lláh kunnen putten is onuitputtelijk, zelfs de kleinste inzichten die we kunnen opdoen zijn zó waardevol, dat we ze vrijmoedig met anderen moeten delen.
- _____ Ik weet dat ik bij lange na niet perfect ben en dat ik nog een lange weg te gaan heb voordat ik de vele geestelijke kwaliteiten weerspiegel die in de Geschriften worden beschreven. Toch belooft Bahá'u'lláh dat Hij iedereen zal bijstaan die opstaat om Hem te dienen, dus ik moet mijn best doen om dat te doen.
- _____ Hoewel ik onbekwaam ben, zal ik opstaan en de Zaak dienen. Het delen van de leer van Bahá'u'lláh met anderen helpt mijn liefde voor Hem te vergroten en helpt me de nodige bekwaamheden en geestelijke kwaliteiten te ontwikkelen.
- _____ Ik zou kinderklassen willen begeleiden, maar ik wil eerst alles leren wat nodig is om een goede begeleider te zijn. Hoe kunnen de leerlingen iets leren als ik niet het goede voorbeeld geef?
- _____ Als kinderklasbegeleider groeit mijn liefde voor kinderen, en vind ik veel mogelijkheden om vrijgevigheid, geduld en liefdevolle hartelijkheid in praktijk te brengen.
- _____ Jeugd in de groep die ik begeleid, moet met mij kunnen praten. Als zij denken dat ik te vroom ben zullen ze zich niet vrij voelen om hun ideeën naar voren te brengen. Het belangrijkste is dat ik er voor ze ben, elke week.
- _____ Bij de begeleiding van een jeugdgroep, moet ik me richten naar de verfijning van mijn eigen karakter, juist als ik ze wil helpen bij hun geestelijke en intellectuele ontwikkeling.
- _____ Als ik de juiste dingen zeg, is het in het algemeen, bij alle vormen van dienstbaarheid zo, dat het niets uitmaakt of mijn ziel in vuur gezet is of niet.
- _____ Alles wat ik moet doen is mij richten op de liefde voor Bahá'u'lláh. Dan hoef ik geen woord te zeggen. Mijn hart zal zó in vuur gezet zijn, dat mensen zich afvragen waarom ik ben zoals ik ben. Dan ontdekken zij dat dat komt omdat ik bahá'í ben, dan zullen ze vanzelf op onderzoek en het Geloof aanvaarden.
- _____ Onderricht is een staat van zijn. Het komt op natuurlijke manier. Waarom moet ik mij inspannen!
- _____ Onderricht is een natuurlijke staat van zijn. Er hoeven geen systematische plannen te worden ontworpen om ontvankelijke zielen te zoeken en met hen in gesprek te komen over de persoon Bahá'u'lláh en Zijn leringen. Je moet het gewoon laten gebeuren!

PARAGRAAF 10

Wij zijn het erover eens dat we de leringen van Bahá'u'lláh kunnen en moeten onderrichten vanaf het moment dat we Hem erkennen. Wij hebben het beeld gebruikt van de vlam die, hoe klein ze ook is, toch licht en warmte geeft. Tegelijkertijd begrijpen wij dat we, zonder onze inspanningen op het gebied van dienstbaarheid ooit te laten verslappen, er voortdurend naar moeten streven ons geestelijk leven te verrijken, het vuur van de liefde van God in ons hart te voeden en de intensiteit ervan te vergroten. Laten we dus even stilstaan bij datgene wat de ontvlaming vergroot.

Hieronder staan twee rijen uitspraken. De linker bevat een rij uitspraken die, hoewel ze enige waarheid bevatten, toch verwarring kunnen scheppen. Verbind ze met die uitspraken aan de rechterkant, die je passender vindt.

_____ Kennis is een sluier. Te veel kennis leidt tot trots. Je moet niet te veel nadruk leggen op de bestudering van de Geschriften. Het is voldoende als je je concentreert op het liefhebben van God en de mensheid.	a. De handeling van het onderricht leidt er op zichzelf al toe dat iemand meer verlicht wordt.
_____ Verlichting is zó essentieel dat je je enige tijd uit alle andere activiteiten zou moeten terugtrekken om alleen aan je innerlijke conditie te werken.	b. Uiteindelijk zal meer verlichting worden verkregen door Gods genade. Dit betekent echter niet dat je je niet meer hoeft in te spannen. Dagelijks gebed, aan Zijn Drempel smeken, het lezen in de Geschriften en actieve dienstbaarheid aan Hem – dit alles opent de deuren van de ziel om Gods genade en milddadigheid te ontvangen.
_____ Als iemand is verlicht met het vuur van de liefde Gods, dan leeft hij moeiteloos in een toestand van eeuwigdurende vreugde.	c. Kennis voedt de vlam van liefde voor Bahá'u'lláh in iemands hart. Hoe beter wij Hem kennen door het bestuderen van Zijn Openbaring, hoe meer wij Hem liefhebben. Als iemand is bevrijd van zijn ego, dat kan leiden tot verwaandheid en waardoor kennis tot een sluier kan worden, dan kan het verkrijgen van kennis een belangrijke factor zijn waardoor iemand meer verlicht wordt.
_____ Wij slagen er niet in de wetten van God te gehoorzamen omdat wij Bahá'u'lláh niet genoeg liefhebben.	d. Net als gebed en dienstbaarheid aan de Zaak de vlam van de liefde voor God in iemands hart helpen vergroten, zo zullen de winden van het ego en zelfzuchtige begeerten haar willen doven. Daarom moeten wij waakzaam zijn en de vlam van de liefde Gods in ons hart beschermen.
_____ Ontvlaming komt uitsluitend door de genade van God. Daarom hoeven we geen enkele inspanning te leveren om de intensiteit van dit licht te verhogen.	
_____ Als de vlam van de liefde Gods eenmaal in iemands hart is ontstoken, dan kan het nooit meer doven. Het zal op eigen kracht in het hart blijven doorwerken en het zuiveren.	

“Zeg: Mij te helpen is Mijn Zaak te onderrichten. Dit is een onderwerp waarmee hele Tafelen zijn gevuld. Dit is het onveranderlijke gebod van God, eeuwig in het verleden, eeuwig in de toekomst.”⁶

“Wees niet ontmoedigd, o volkeren der aarde, wanneer de dagster van Mijn schoonheid is ondergegaan en de hemel van Mijn aardse tempel aan uw oog is onttrokken. Verhef u om Mijn Zaak te bevorderen en Mijn Woord onder de mensen te verheerlijken. Wij zijn te allen tijde met u en zullen u sterken door de kracht van de waarheid.”⁷

“De Pen van de Allerhoogste heeft bevolen deze Zaak te onderrichten en een ieder de verplichting hiertoe opgelegd... God zal zonder twijfel een ieder die zich onthecht van alles buiten Hem bezielen en de zuivere wateren van wijsheid en uiting overvloedig uit zijn hart doen stromen.”⁸

“God heeft eenieder de plicht opgelegd Zijn Zaak te onderrichten. Al wie opstaat om zich van deze plicht te kwijten moet zich, aler hij Zijn Boodschap verkondigt, tooien met het sieraad van een rechtschapen en lofwaardig karakter, zodat zijn woorden het hart zullen aantrekken van hen die ontvankelijk zijn voor zijn oproep.”⁹

“O gij geliefden Gods! Rust niet op uw sponde, neen, maakt u op zodra gij uw Heer, de Schepper, erkent en luistert naar de dingen die Hem zijn overkomen, en snelt Hem te hulp. Maakt uw tong los en verkondigt Zijn Zaak ononderbroken. Dit zal beter voor u zijn dan alle schatten uit het verleden en van de toekomst, indien gij behoort tot hen die deze waarheid begrijpen.”¹⁰

Misschien wil je zoveel mogelijk van de bovenstaande passages uit je hoofd leren.

PARAGRAAF 12

Als wij de verschillende aspecten van onze plicht tot onderricht in overweging nemen, moeten we daarbij niet vergeten dat de geboden van God een teken van Zijn milddadigheid voor ons zijn. Wij mogen geen moment denken dat wij God een gunst bewijzen door Zijn vermaningen en geboden te volgen. Met één enkel woord kan Hij de volledige overwinning van Zijn Zaak verzekeren. Dat Hij ons de gelegenheid heeft gegeven om voorvechter te zijn van Zijn Geloof, is een onschatbare zegen die aan ieder van ons is verleend. Bahá'u'lláh zegt:

“Als het Onze wens zou zijn, zouden Wij de Zaak doen overwinnen door de kracht van één enkel woord vanuit Onze tegenwoordigheid. Hij is in waarheid de Alvermogene, de Onweerstaanbare. Zou het Gods voornemen zijn dan zou er uit de wouden van hemelse macht de leeuw van ontombare kracht te voorschijn komen wiens brullen zou zijn als de in de bergen weerkaatsende donderslagen. Daar Onze liefdevolle voorzienigheid alle dingen echter te boven gaat, hebben Wij beschikt dat de volledige overwinning dient te worden behaald door taal en manier van uiten, opdat Onze dienaren over de gehele aarde daardoor de ontvangers van het goddelijk heil mogen worden. Dit is slechts een bewijs van Gods milddadigheid die Hij hun verleend heeft.”¹¹

In gesproken en geschreven taal worden metaforen vaak gebruikt om een idee over te brengen - dat wil zeggen, een woord of zin die een bepaald beeld oproept wordt gebruikt

om iets ongrijpbaars te beschrijven. In dit citaat gebruikt Bahá'u'lláh de metafoor van een leeuw. De leeuw komt tevoorschijn uit de wouden van hemelse macht en zijn gebrul is als de donder die in de bergen weerklinkt. Dit beeld geeft ons een fractie van een idee over de macht van God, de Schepper. Met één enkele handeling zou Hij Zijn Macht bekend kunnen maken en alle volkeren van de aarde zouden in onderwerping voor Hem neerbuigen. Alleen door Zijn barmhartigheid laat Hij toe dat wij, Zijn dienaren, de instrumenten zijn voor de verspreiding van Zijn Geloof. Maak de volgende zinnen af met woorden en zinsdelen uit het citaat:

1. Als het Gods wens zou zijn, dan zou Hij _____
_____ .
2. Als het Gods voornemen zou zijn, dan zou er _____
_____ .
3. Het brullen van deze leeuw zou zijn als _____
_____ .
4. Omdat Zijn liefdevolle voorzienigheid echter alle dingen te boven gaat, heeft God bepaald dat _____
_____ .
5. Hij heeft dit gedaan, zodat _____
_____ .
6. Dit is slechts _____ .

PARAGRAAF 13

Het is niet ongewoon dat mensen bepaalde dingen geloven en tegelijkertijd dingen zeggen die daarmee eigenlijk in tegenspraak zijn. Het is over het algemeen niet gemakkelijk om consistent te zijn. Wij hebben in de loop van ons leven allemaal denkpatronen gevormd waardoor wij dingen zeggen zonder erbij na te denken. Met een beetje meer nadenken zou het ons duidelijk worden dat wij sommige van de dingen die we zeggen, niet echt geloven. Naarmate ons begrip toeneemt, zowel in het licht van de leringen als door ervaring, is het de moeite waard om van tijd tot tijd stil te staan en de geldigheid van bepaalde beweringen te onderzoeken. Bepaal welke van de volgende punten overeenkomen met jouw opvatting van het concept van onderrichten als plicht en markeer ze.

_____ Ik neem actief deel aan de consultaties over onderrichtswerk van mijn gemeenschap en draag ideeën aan over hoe dat zou moeten plaatsvinden. Dat is hoe ik mijn plicht om te onderrichten vervul.

_____ Telkens als er een onderrichtscampagne plaatsvindt in mijn gemeenschap, zeg ik er speciale gebeden voor. Zo vervul ik mijn plicht voor onderricht.

_____ Wanneer zich spontaan een gelegenheid voordoet, deel ik een paar inzichten van Bahá'u'lláh's leringen. Dat is voor mij voldoende om mijn plicht om te onderrichten te vervullen.

- _____ Ik heb dit jaar het Geloof aan één persoon onderricht. Voor dit jaar heb ik mijn plicht gedaan.
- _____ Iedereen die ik ken, weet dat ik bahá'í ben, en ik heb degenen die geïnteresseerd is in Bahá'u'lláh en Zijn Openbaring er over verteld. Ik heb alle mogelijkheden om het Geloof te onderrichten uitgeput.
- _____ Ik doe mijn plicht door iedereen die ik ontmoet te vertellen dat ik bahá'í ben.
- _____ De beste manier waarop ik mijn plicht tot onderricht kan vervullen is door een voorbeeldig leven te leiden. Dan zijn woorden niet nodig.
- _____ Ik probeer alle geboden van Bahá'u'lláh te gehoorzamen, ook die over het onderrichten van Zijn Zaak, want alleen op die wijze zal ik in staat zijn een voorbeeldig leven te leiden.
- _____ Ik weet dat Bahá'u'lláh aan elk van Zijn volgelingen de plicht heeft opgelegd om Zijn Zaak te onderrichten. Maar Hij bedoelde niet echt "iedereen". Hij verwees naar degenen die zeer veel kennis hebben van het Geloof en veel ervaring hebben.
- _____ Soms, als ik denk aan de schoonheid van de leringen van Bahá'u'lláh, dan word ik zo vervuld van vreugde dat ik niet weet waarom ik Zijn Boodschap niét zou delen met anderen.
- _____ Ik doe mijn plicht om de Zaak te onderrichten, omdat ik op die manier Gods veelvuldige genade en gunsten zal ontvangen.
- _____ Ik doe mijn plicht de Zaak te onderrichten uit liefde voor Bahá'u'lláh en de liefde voor de gehele mensheid wat Hij mij heeft bijgebracht.
- _____ Er zijn zoveel gemeenschapsopbouwende activiteiten in onze buurt gaande, dat het alleen een kwestie van tijd is dat steeds meer individuen en gezinnen het Geloof aannemen. Het is onnodig om gelegenheden te zoeken om over Bahá'u'lláh en Zijn Openbaring te spreken.

Leer het volgende citaat uit een Tafel, geopenbaard door 'Abdu'l-Bahá, uit het hoofd:

“O gij zoeker naar Gods Koninkrijk! Als u wilt dat uw woorden en uitspraken doordringen in verharde harten, ontdoe u dan van alle gehechtheid aan de wereld en wend uw gelaat naar het Koninkrijk van God. Ontsteek het vuur van Zijn liefde in uw hart op zo'n manier dat u een brandende vlam en een lichtende kaars van leiding wordt. Dan zal uw toespraak, door de bekrachtiging van de Heilige Geest, elk hart beroeren.”¹²

PARAGRAAF 14

Nu wij begrepen hebben hoe betekenisvol de plicht tot onderricht is, kunnen we onze gedachten laten gaan over de heiligheid van deze daad, waar de Behoeder in de aanhaling die we in Paragraaf 6 bestudeerden onze aandacht op vestigde. In welke betekenis is onderricht heilig? Natuurlijk maakt alleen al het feit dat onderricht een gebod is van God

deze verplichting heilig. Maar bestaan er nog andere dimensies in heiligheid die we in verband met onderricht zouden moeten onderzoeken? In één van Zijn Tafelen zegt Bahá'u'lláh:

“Datgene wat Hij voor Zichzelf heeft voorbehouden, is de stad van 's mensen hart; en in deze Dag zijn de geliefden van Hem Die de opperste Waarheid is, gelijk de sleutels ervan. God geve dat hun allen de gelegenheid wordt gegeven de poorten van deze steden te ontsluiten met de macht van de Grootste Naam.”¹³

En in een ander citaat stelt Hij:

“De dingen die Hij voor Zichzelf heeft bestemd zijn de steden van 's mensen hart, zodat Hij deze kan zuiveren van alle aardse bezoedelingen en in staat kan stellen de heilige Plek te naderen, welke de handen der ongelovigen nooit kunnen ontwijden. Opent, o mensen, de stad van het mensenhart met de sleutel van uw woorden. Aldus hebben Wij, overeenkomstig een voorbeschikte maat, u uw plicht voorgeschreven.”¹⁴

Als je de volgende vragen beantwoordt, dan zul je kunnen zien hoe deze citaten in verband staan met heiligheid en de daad van het onderricht:

1. Wat heeft God voor Zichzelf voorbehouden? _____
2. Aan wie behoort het menselijk hart? _____
3. Welk woord gebruiken we om “dat wat God toebehoort” te beschrijven? _____

4. Wie zijn de sleutels tot de steden van 's mensen hart? _____
5. Waarvan wil God deze steden zuiveren? _____

6. Waar wil Hij deze harten dichterbij brengen? _____

7. Met welke sleutel moeten wij de stad van 's mensen hart openen? _____
8. Welke plicht wordt ons opgelegd in deze citaten? _____

PARAGRAAF 15

Er bestaat nog een andere dimensie in heiligheid die we moeten onderzoeken als wij proberen het verband ervan met onderricht te begrijpen. In een van Zijn Tafelen verwijst Bahá'u'lláh naar Zijn Openbaring met de volgende woorden:

“Zeg: Dit is de verzegelde, mystieke Rol, de schatkamer van Gods onherroepelijk Bevel, de woorden dragend die de Vinger van Heiligheid heeft

geschetst, wat gewikkeld lag in de sluier van ondoorgrondelijk mysterie en nu is neergezonden als een teken van genade van Hem Die de Almachtige, de Aloude van Dagen is. Wij hebben er de bestemming van alle bewoners der aarde en die der hemelen in verordend en er de kennis van alle dingen, van het eerste tot het laatste, op neergeschreven.”¹⁵

In bovenstaand citaat beschrijft Bahá'u'lláh Zijn Openbaring als een verzegelde en mystieke Rol. Een rol –of boekrol– is een rol papier, waarop een belangrijke boodschap is geschreven. Deze verzegelde en mystieke Rol is de schatkamer van Gods Bevel, dat wil zeggen, het bevat datgene wat God heeft verordend en is onveranderlijk. De volgende oefening moet je helpen inzicht te krijgen in de betekenis van dit citaat. Vul de open plaatsen in met woorden uit het citaat en lees de zinnen dan gezamenlijk.

1. De Openbaring van Bahá'u'lláh is ons gestuurd als een teken van Gods _____ .
2. Datgene wat neergezonden is, is de _____ en _____ Rol, die voordien gewikkeld lag in de _____ van _____ .
3. Het is de schatkamer van Gods _____ .
4. God heeft hierin de bestemming bepaald van alle _____ van de aarde en de hemel.
5. De Openbaring van Bahá'u'lláh bevat de _____ van alle dingen, van het _____ tot het _____ .

PARAGRAAF 16

Beschouw nu wat we in de vorige twee paragrafen hebben bestudeerd. Onderricht is de heilige plicht van elke bahá'í, want die is ons opgelegd door God. Bovendien zijn wij, als wij onderrichten, bezig met twee zeer heilige zaken. Het ene is het menselijk hart, dat in beginsel aan God toebehoort. Eigenlijk kan onderricht worden beschreven als die geestelijke handeling die tot gevolg heeft dat de stad van het menselijk hart voor Hem wordt geopend. Het tweede heilige dat met onderricht verband houdt is de Openbaring van Bahá'u'lláh. Wij onderrichten met de bedoeling het hart te verbinden met Zijn Openbaring, Zijn grootste geschenk aan de mensheid.

Probeer momenten in je leven te herinneren waarop je de aanwezigheid van het heilige hebt gevoeld. Als je ooit de Heilige Graftomben van Bahá'u'lláh en de Báb hebt bezocht, dan zul je sterke herinneringen hebben aan hoe het was om de Heilige Drempels te naderen en ervoor te buigen. Maar zelfs als je dit voorrecht nog niet hebt genoten, dan moeten er toch momenten in je leven zijn geweest dat je verzonken was in gebed, met geest en hart naar God gekeerd, en je voelde alsof je in Zijn aanwezigheid was. Wat zijn enkele van die gevoelens die op zo'n moment je hart vervullen? Markeer ze in de hiernavolgende lijst:

_____ intense liefde	_____ nederigheid	_____ vreugde
_____ ontzag	_____ ongemak	_____ onwaarheid

_____ onverschilligheid _____ vervoering _____ eerbied
_____ onderdanigheid _____ dankbaarheid _____ rust

PARAGRAAF 17

Deze laatste oefening herinnerde ons aan de eerbiedige houding die men aanneemt als men datgene benadert dat heilig is en de nobele gevoelens die iemands hart beroeren wanneer hij zich in aanwezigheid van het heilige bevindt. In dit verband doet zich een belangrijke vraag voor: In hoeverre doordrenkt je eigen bewustzijn van de geheiligde aard van het onderricht jouw daden met kracht? Om je te helpen bij het beantwoorden van deze vraag, wordt voorgesteld om een oefening uit te voeren waarin drie verschillende manieren om naar onderricht te kijken worden beschreven en je wordt aangemoedigd om na te denken over de resultaten van elke manier. Maak je geen zorgen als de voorbeelden wat kunstmatig lijken; de oefening zal je, hoe dan ook, meer inzicht verschaffen.

Als lid van een groeiende kern actieve aanhangers van het Geloof in je buurt of dorp, ben je deel van een team bij een gezamenlijke onderrichtscampagne. Samen hebben jullie huishoudens bezocht en personen en families – waarvan sommige al op één of andere manier met gemeenschapsopbouw bezig zijn – gesproken over de fundamentele waarheden vastgelegd in de Openbaring van Bahá'u'lláh, jullie hebben hen geholpen in Hem de Manifestatie van God voor deze Dag te herkennen. Laten we ons een scenario voorstellen waarbij jouw team behulpzaam was om in een bepaalde tijd dertig mensen de Zaak te laten omarmen en deel uit te maken van de bahá'í-gemeenschap. We kunnen ervan uitgaan dat ieder lid van het team zijn of haar plicht om te onderrichten met de grootste oprechtheid en alleen uit liefde voor Bahá'u'lláh heeft gedaan. Maar, wat als de beleving van het team over waar het mee bezig is, niet in alle gevallen constant was?

In het begin zag je jezelf misschien min of meer als een handelaar. “Onderricht is hetzelfde als verkopen”, zei je tegen jezelf. “Het Geloof heeft de beste ideeën die er zijn; ik ben een goede onderrichter als ik het Geloof op de juiste manier verpak en deze prachtige ideeën aan de mensen verkoop”. Tien mensen zijn door deze inspanningen tot het Geloof gekomen.

Tegen de tijd dat er tien mensen het Geloof hadden aanvaard, was je visie op onderricht al veranderd. Je had ingezien dat jullie grotendeels mensen aan het werven waren voor een voortschrijdende maatschappelijke zaak. “Bij de vreselijke toestand van de wereld”, zei je tegen jezelf, “is het noodzakelijk zo vlug mogelijk zoveel mogelijk mensen te werven, – mensen die in de Geschriften de remedie vinden tegen deze ziekten van de mensheid – mensen die voor de vestiging van eenheid zouden werken en voor het uitbannen van vooroordelen en voor gerechtigheid.” En zó begon je met enthousiasme anderen uit te nodigen zich bij je aan te sluiten om zulke belangrijke idealen als vrede, eenheid, gelijkwaardigheid van man en vrouw, en uitbanning van vooroordelen te bevorderen. Zo kwamen er tien mensen tot het Geloof.

Enige tijd later was je natuurlijk nog steeds bezorgd over de toestand van de wereld en de noodzaak om het aantal mensen te vergroten die de leringen van Bahá'u'lláh zouden kunnen toepassen om de wereld te transformeren. Maar je team had een dieper besef ontwikkeld van de heiligheid van plicht om te onderrichten. Nu was het telkens als je de waarheden van het Geloof aan iemand uitlegde, de

verschillen tussen hen zullen zijn, bijvoorbeeld met betrekking tot de mate van toewijding die ze aan de dag leggen om hun geestelijke en intellectuele groei voort te zetten en bij te dragen aan de transformatie van de samenleving?

PARAGRAAF 18

Wanneer de poorten naar de stad van het menselijk hart zijn geopend en het hart verbonden is met de Openbaring van Bahá'u'lláh, dan begint er een diepgaand transformatieproces. Deze transformatie vindt niet onmiddellijk plaats, maar komt mettertijd als wij ons vastberaden bezig gaan houden met studie en dienstbaarheid. Toch mag het belang, dat de aanvaarding van Bahá'u'lláh voor dit transformatieproces heeft, nooit worden onderschat. Het herkennen van de Zon van Waarheid en Zijn stralen ons hart binnen te laten komen en het te verlichten, is de allerbelangrijkste stap die iemand in zijn of haar leven kan nemen. Door na te denken over de transformatie die volgt op het erkennen van Bahá'u'lláh, zijn wij beter in staat te begrijpen hoe wij anderen kunnen helpen om deze belangrijke eerste stap te nemen. Zou je een paar zinnen kunnen schrijven over enkele veranderingen die kunnen optreden in elk van de volgende zaken, wanneer wij eenmaal Bahá'u'lláh hebben aanvaard en beginnen te handelen volgens Zijn Leringen?

1. Ons hart: _____

2. Ons verstand: _____

3. Onze gedachten: _____

4. Ons karakter: _____

5. Onze relaties met onze medemensen: _____

6. Onze doelen in het leven: _____

7. Onze visie op de wereld: _____

PARAGRAAF 19

In Boek 5 hebben we het begrip kracht kort besproken toen we nadachten over de dynamiek van geestelijke bekrachtiging. Dit thema verdient verdere reflectie in de context van onze discussie hier. In de fysieke wereld treden veranderingen op door de toepassing van kracht. Voor onszelf om van het ene punt naar het andere te bewegen, voor een plant om te groeien, voor een lamp om duisternis te veranderen in licht, voor een rivier om te stromen en voor de getijden eb en vloed, overal is kracht voor nodig – de kracht die wordt geleverd door de spieren van het menselijk lichaam, de kracht van de zon, elektriciteit of de zwaartekracht. Het is dan ook belangrijk dat wij ons afvragen welke de krachten zijn die een dergelijke transformatie, die in de vorige paragraaf werd beschreven, teweeg kunnen brengen! Deze vraag staat zó centraal voor ons begrip over de geestelijke aard van het onderricht, dat wij de rest van dit hoofdstuk wijden aan het zoeken naar antwoorden hierop. Bepaal om te beginnen welke van de volgende krachten kunnen bijdragen aan geestelijke transformatie in het individu en in de samenleving:

- _____ De kracht van gebed
- _____ De kracht van zuivere en voortreffelijke daden
- _____ De kracht van het Woord van God
- _____ De kracht van gerechtigheid
- _____ De kracht van het zwaard
- _____ De kracht van eenheid
- _____ De kracht van de waarheid
- _____ De kracht van het voorbeeld
- _____ De kracht van vriendelijke woorden
- _____ De kracht van overtuigende argumenten
- _____ De kracht van geld
- _____ De kracht van een rechtschapen karakter
- _____ De kracht van het Verbond
- _____ De kracht van politieke overheersing
- _____ De kracht van protest
- _____ De kracht van liefde
- _____ De kracht van overreding
- _____ De kracht van geloof

- _____ De kracht van opbouwende en onzelfzuchtige gedachten
- _____ De kracht van wapens
- _____ De kracht van ware kennis
- _____ De kracht van de rede
- _____ De kracht van intimidatie
- _____ De kracht van nederige dienstbaarheid aan de Zaak

PARAGRAAF 20

Uit alle soorten kracht die bijdragen tot geestelijke transformatie springt er één naar voren als uniek, als de fundamentele kracht achter de andere. Welke is dat?

Door de eeuwen heen heerste het geloof in het bestaan van een bepaalde stof die “het elixer” werd genoemd die, toegevoegd aan koper of welk ander element dan ook, dit zou veranderen in goud. Naar dit proces, waar velen naar hebben gezocht maar dat nooit werd gevonden, wordt verwezen als de transmutatie van de elementen. In één van Zijn Tafelen gebruikt Bahá’u’lláh dit beeld om een zeer diepe geestelijke waarheid te onthullen:

“In ieder land sterft de levenskracht van ’s mensen geloof in God uit. Alleen Zijn heilzaam geneesmiddel kan deze ooit herstellen. De voortwoekerende goddeloosheid vreet in het essentiële van de menselijke samenleving. Kan iets anders dan het Elixer van Zijn machtige Openbaring haar zuiveren en hernieuwen? O Hákím, ligt het in het vermogen van de mens een zo volledige verandering teweeg te brengen in de samenstellende elementen van een nietig en onverdeelbaar deeltje materie dat het in zuiver goud wordt omgezet? Hoe verbijsterend en moeilijk dit ook lijkt, de nog grotere taak om duivelse kracht te veranderen in hemelse macht is er een welke Wij gemachtigd zijn te volbrengen. De Kracht die tot zulk een verandering in staat is gaat zelfs de kracht van het Elixer te boven. Alleen het Woord Gods kan aanspraak maken op de onderscheiding het vermogen te bezitten tot een zo grote en verstrekkende verandering.”¹⁶

Kun je, nu je dit citaat hebt gelezen, zeggen welke kracht als uniek moet worden gezien, als de fundamentele kracht achter alle andere krachten? _____

Wat is deze kracht in staat te bereiken? _____

PARAGRAAF 21

In het bovenstaande citaat wordt gesteld dat, hoe moeilijk de transmutatie van een element in goud ook moge zijn, het veranderen van duivelse kracht in hemelse macht zeker nog veel ontzagwekkender is. Toch kan het Woord van God, en uitsluitend het Woord van God, een dergelijke fundamentele transformatie teweegbrengen. Maar wat is dan dit “Woord van God”, dat in staat is zoiets verbazingwekkendst te volbrengen? Bahá’u’lláh zeg:

“Weet bovendien dat het Woord van God – verheven zij Zijn glorie – hoger en voortreffelijker is dan wat de zintuigen kunnen waarnemen, want het is

geheiligd van welke eigenschap of vorm dan ook. Het stijgt uit boven de beperkingen van bekende elementen en is verheven boven alle noodzakelijke en erkende stoffen. Het werd zichtbaar zonder enige lettergreep of geluid en is niets anders dan het Gebod van God dat al het geschapene doordringt. Het is nooit onthouden aan de wereld van bestaan. Het is Gods aldoordringende genade, waaruit alle genade voortkomt. Het is een entiteit die verheven is boven alles dat is geweest en zal zijn.”¹⁷

1. Het Woord van God is _____ en _____ wat de zintuigen kunnen waarnemen.
2. Het Woord van God is _____ van elke _____ of _____ .
3. Het Woord van God _____ de beperkingen van de _____ .
4. Het Woord van God is _____ boven alle _____ en _____ stoffen.
5. Het Woord van God is geopenbaard zonder _____ of _____ .
6. Het Woord van God is niets anders dan _____ van God.
7. Het Woord van God, Zijn Gebod, doordringt _____ .
8. Het Woord van God, Zijn Gebod, is nooit _____ aan de _____ .
9. Het Woord van God is Zijn aldoordringende _____ , waaruit _____ voortkomt.
10. Het Woord van God is een entiteit die _____ boven al wat _____ en al wat _____ .

PARAGRAAF 22

Een ander beeld dat ons een idee geeft over de kracht van het Woord van God is dat van het samenvoegen van de letters W, E, E en S. In de Geschriften wordt ons verteld dat God de letters W, E, E en S samenvoegde en zo het gebod “WEES” voortbracht. En zo kwam de gehele schepping tot stand. Bahá’u’lláh openbaarde in een gebed, naar God als onze Schepper verwijzend:

“(Hoe kan zo iemand erin slagen) de Ene te verheerlijken door een beweging van Wiens vinger alle namen en hun koninkrijk in het leven werden geroepen, en alle eigenschappen en hun heerschappij werden geschapen, en die, door nog een andere beweging van diezelfde vinger, de letters W, E, E en S (Wees) heeft

verenigd en samengevoegd, en manifesteerde daarbij wat de hoogste gedachten van Uw uitverkorenen die U nabij zijn niet kunnen bevatten, en wat de diepste wijsheid van diegenen van Uw geliefden die geheel aan U zijn toegewijd, niet kunnen doorgronden.”¹⁸

In een andere Tafel verklaart Bahá’u’lláh:

“Ieder ding moet noodzakelijk een oorsprong hebben en ieder gebouw een bouwer. Waarlijk, het Woord van God is de Oorzaak die aan de vergankelijke wereld vooraf is gegaan – een wereld die is getooid met de schitterende pracht van de Aloude van Dagen, en toch voortdurend wordt vernieuwd en herschapen. Onmetelijk verheven is de God van Wijsheid Die dit sublieme bouwwerk heeft opgericht.”¹⁹

PARAGRAAF 23

Wij hebben nu geleerd dat het Woord van God Zijn aldoordringende Gebod en Genade is, en niet gemaakt is uit lettergrepen en klanken. Er bestaan echter wél woorden die we kunnen lezen en horen en die de kracht van het Woord van God in zich dragen, namelijk de woorden die werden geuit door de Manifestatie. Deze hebben de kracht om te scheppen, opnieuw tot leven te brengen en te transformeren. Daarom wordt naar deze woorden verwezen als “het Scheppende Woord”. Bahá’u’lláh zegt ons:

“Ieder woord dat uit Gods mond komt, is met zulk een kracht geladen dat het elk menselijk lichaam met nieuw leven kan bezielen, indien gij behoort tot hen die deze waarheid begrijpen.”²⁰

“O mijn vriend! Het Woord van God is de koning der woorden en de doordringende invloed ervan is onmetelijk. Het heeft het rijk van bestaan steeds beheerst en zal het steeds blijven beheersen. Het Opperwezen zegt: Het Woord is de looper voor de gehele wereld, aangezien door de kracht ervan de deuren van het hart van alle mensen, die in werkelijkheid de deuren des hemels zijn, worden ontsloten.”²¹

“Het Woord van God heeft het hart van de wereld doen ontbranden; hoe betreurenswaardig, als gij in gebreke blijft door haar vlam te worden ontstoken!”²²

Hieronder staan diverse vragen die naar de uitspraken van deze en vorige paragrafen verwijzen. Hoewel je op sommige vragen alleen “ja” of “nee” hoeft te antwoorden, zou het invullen van de hele oefening je moeten helpen om je begrip van de kracht van het Woord van God te verduidelijken.

1. Bestaat het Woord van God uit lettergrepen en klanken? _____
2. Bestaat het Woord van God uit enige bekende stof? _____
3. Kan het Woord van God door onze zintuigen worden waargenomen? _____
4. Wat is het Woord van God?
 - a. Het is niets anders dan _____

- b. Het is Gods _____
5. Wat betekent het dat het Gebod van God al het geschapene doordringt? _____

6. Zou er iets bestaan in het heelal als het niet tot leven was geroepen door het Gebod van God? _____
7. Wat betekent het dat de genade van God aldoordringend is? _____

8. Wat zou er gebeuren als de genade van God onthouden zou worden aan de wereld van het bestaan? _____

9. Hoe worden wij ons bewust van het Woord van God, daar het niet kan worden waargenomen door onze zintuigen? _____
10. Wie is de “mond” waardoor God spreekt? _____
11. Waarmee is elk woord dat door de Manifestatie van God wordt geuit begiftigd? _____

12. Wat zijn enkele kenmerken van het “nieuwe leven” waarmee het Woord van God elk menselijk lichaam kan bezielen? _____

13. Hoe groot is de invloed van het Woord van God? _____
14. Wat is de overal passende sleutel van de gehele wereld? _____
15. Wat brengt het Woord van God teweeg in het hart der mensen? _____
16. Wat heeft het hart van de wereld in vlam gezet? _____
17. Door welke vlam moeten wij worden verlicht? _____

Leer nu het volgende citaat uit het hoofd:

“Dit is de tijd om te spreken. Het is de plicht van het volk van Bahá om met het grootste geduld en verdraagzaamheid ernaar te streven om de volkeren van de wereld naar de Grootste Horizon te leiden. Elk lichaam roept luid om

een ziel. Hemelse zielen moeten, met de adem van het Woord van God, de dode lichamen met een frisse geest tot leven wekken.”²³

PARAGRAAF 24

Laat ons nu eens kijken naar het verband tussen een paar ideeën die wij in de vorige paragrafen hebben besproken. Bahá'u'lláh roept ons op ons de stad van het hart der mensen te openen met de sleutel van ons spreken. Wanneer de poorten van deze stad zijn geopend, en het hart verbonden is met Zijn Openbaring dan begint zich een wonderbaarlijke transformatie voor te doen. Van de krachten die de aanzet geven tot deze transformatie is de kracht van het Woord van God, overgebracht door de woorden van de Manifestatie, het meest onmisbaar. Betekent dit dan dat het voor ons het beste is om bij het onderricht niet met onze eigen woorden te spreken, maar dat het beter is dat wij voor anderen alleen uitspraken uit de Geschriften van Bahá'u'lláh citeren?

Denk bij het beantwoorden van deze vraag aan het gedrag van bepaalde religieuze fanatici, die altijd een exemplaar van een Heilig Boek bij zich hebben, waaruit zij voortdurend prediken. Dit is beslist niet de aanpak die wij wensen. Bij de bestudering van Boek 2 werden jullie aangemoedigd om het evenwicht te zoeken tussen het direct citeren uit de Geschriften en je eigen woorden om de leringen en principes van het Geloof uit te leggen. Ongetwijfeld heb je sindsdien deze vaardigheden ontwikkeld door de dienstbaarheidsprojecten in je dorp of gemeenschap. Lees de volgende vermaning van Bahá'u'lláh en realiseer je nog eens dat wij moeten leren om bij onze onderrichtsinspanningen terug te grijpen op de kracht van het Woord van God:

“De geheiligde zielen moeten de methoden van onderricht in hun hart overdenken en erover mediteren. Zij moeten zinnen en passages uit de teksten van de wondere hemelse Geschriften die betrekking op diverse gevallen hebben uit het hoofd leren, zodat zij in de loop van hun betoog, telkens wanneer de gelegenheid erom vraagt, goddelijke verzen kunnen opzeggen, aangezien deze heilige verzen het krachtigste elixer zijn, de verhevenste en machtigste talisman. Zo krachtig is de invloed ervan dat de toehoorder geen reden zal hebben te weifelen.”²⁴

1. Bahá'u'lláh zegt ons dat wij over de _____ van _____ moeten _____ en ze in ons hart _____ .
2. Wij moeten de zinnen en _____ uit _____ leren die betrekking hebben op de verschillende onderwerpen uit de _____ van de Heilige Geschriften.
3. Wij moeten citaten uit de Heilige Geschriften uit het hoofd leren opdat wij _____ van ons _____ de goddelijke verzen _____ , telkens wanneer de _____ .
4. Wij moeten deze goddelijke verzen _____ aangezien deze het krachtigste _____ .

5. De _____ van de heilige verzen is zo _____ dat de _____ geen reden tot _____ zal hebben.

PARAGRAAF 25

Bahá'u'lláh vraagt van ons dat wij citaten uit de Heilige Geschriften uit het hoofd leren zodat wij deze in onze gesprekken kunnen gebruiken wanneer de gelegenheid daarom vraagt. Het is duidelijk dat dat allereerst slaat op Zijn eigen Geschriften, want Hij is de Manifestatie van God voor deze tijd en, zoals dat bij alle voorgaande Manifestaties zoals de Báb ook het geval is, vormt hetgeen Hij heeft geuit het Scheppende Woord.

Maar wat dan met de woorden van 'Abdu'l-Bahá? Bespreek in je groep de kracht die Zijn woorden op de luisteraar kunnen uitoefenen. Denk aan de uitwerking die Zijn woorden op je eigen hart hadden bij voorbeeld, toen je ze bestudeerde in het vorige boek van deze serie. Je herinnert je ook wel de inzichten die je opdeed bij de aanhalingen in hoofdstuk twee van Boek 2 die, op basis van Zijn toespraken, jou hielpen om de capaciteiten te ontwikkelen die nodig waren om een betekenisvol, verheffend gesprek te voeren. Hoewel Zijn geschriften niet kunnen worden beschouwd als goddelijk geopenbaarde verzen, hebben ze een eigen rang. Waar komt de kracht van Zijn woorden vandaan? Zou het niet wenselijk zijn dat wij ook Zijn woorden in onze gesprekken gebruiken zoals wij dat doen uit de Geschriften van Bahá'u'lláh?

Overweeg nu dezelfde vragen met betrekking tot de geschriften van de Behoeder en herinner je bijvoorbeeld hoe passages uit eerdere boeken je gedachten over verschillende thema's hebben verhelderd. Voer daarna een soortgelijke discussie over de leiding van het Universele Huis van Gerechtigheid.

PARAGRAAF 26

Wij hebben gezien hoe belangrijk het is citaten uit de Geschriften uit het hoofd te leren bij onze inspanningen om de Zaak te onderrichten. Maar wij weten ook dat we bij het uitleggen van de Leringen van Bahá'u'lláh ook onze eigen woorden moeten gebruiken, want wij kunnen niet de ene uitspraak na de andere uit de Geschriften citeren. Deze uitspraken moeten op een natuurlijke manier in onze gesprekken worden geweven. De vraag is dus: hoe kunnen wij er zeker van zijn dat wij het hart van onze luisteraars raken en hen helpen de Boodschap van Bahá'u'lláh te begrijpen en de Oceaan van Zijn Openbaring te bereiken?

Het antwoord is uiteraard dat wij ons, bij het gebruik van onze eigen woorden volledig houden aan dat wat in de Leringen staat. Wij moeten niet onze eigen theorieën geven, maar de Boodschap van Bahá'u'lláh in een zo zuiver mogelijke vorm. Dit vereist dat wij ons onderdompelen in de Geschriften en dat wij onze kennis en begrip van het Geloof voortdurend verdiepen. De Behoeder heeft in dit verband gezegd:

“De ideale manier van onderricht is zeker om onze opvattingen te bewijzen door voortdurend te verwijzen naar de feitelijke woorden van Bahá'u'lláh en de Meester. Dit zal de Zaak beschermen tegen verkeerde interpretaties van mensen. Wat deze goddelijke Lichten zeggen is de waarheid en daarom moeten zij de bron van onze uitspraken zijn.

Dit betekent echter niet dat onze vrijheid van meningsuiting beperkt is. We kunnen altijd nieuwe manieren vinden om die waarheid te benaderen of uit te leggen hoe ze ons leven en onze situatie beïnvloeden. Hoe dieper we studeren, hoe meer we de betekenis van de Leringen kunnen begrijpen.”²⁵

“Het verdiepen in de Zaak betekent de geschriften van Bahá'u'lláh en de Meester zo grondig lezen om in staat te zijn het in zijn zuivere vorm aan anderen door te geven. Er zijn velen die een oppervlakkig idee hebben van waar de Zaak voor staat. Daarom presenteren zij het samen met allerlei ideeën die van henzelf zijn. Omdat de Zaak nog in zijn begindagen staat, moeten we heel voorzichtig zijn dat we niet in deze fout vervallen en de Beweging die we zo aanbidden, schade toebrengen.

Er is geen grens aan de studie van de Zaak. Hoe meer we de geschriften lezen, hoe meer waarheden we erin kunnen vinden en hoe meer we zullen zien dat onze eerdere opvattingen onjuist waren.”²⁶

Lees nu de volgende stellingen en besluit of ze waar of niet waar zijn. Stel je niet tevreden met alleen maar “waar” of “niet waar” aan te geven. De volgorde van deze ideeën kan je helpen bij het overdenken hoe belangrijk systematische bestudering van de Geschriften is.

_____ Het bestuderen van de Geschriften is alleen bestemd voor hoogopgeleide mensen. Voor anderen geldt dat voor hen alleen de essentie van de dingen in eenvoudige woorden uitgelegd hoeft te worden.

_____ Elke bahá'í moet de Geschriften bestuderen. Zelfs mensen die niet gewend zijn om te lezen kunnen, met hulp van anderen, de citaten een voor een bestuderen.

_____ Als wij de Geschriften bestuderen en een steeds dieper begrip krijgen van het Geloof, dan kunnen wij de waarheden van de Openbaring nauwgezet uitdrukken en daarom zullen onze woorden een groter effect hebben op de luisteraar.

_____ Door te proberen bij het onderrichten van de Zaak de Geschriften nauwgezet te volgen, beperken wij onszelf in onze vrijheid van denken en meningsuiting.

_____ Als wij ons bij het onderrichten van de Zaak nauwgezet houden aan de Geschriften, komen onze gedachten op een hoger niveau, zijn we niet langer slaaf van de meningen van anderen en worden niet beperkt door bekrompen gedachten.

_____ Als wij ons bij het onderrichten van de Zaak nauwgezet houden aan de Geschriften dan zullen wij geïnspireerd worden en wij zullen inzichten en antwoorden vinden waar we eerder nooit opgekomen zouden zijn.

_____ Als je een boek of Tafel, geopenbaard door één van de Centrale Figuren van het Geloof eenmaal hebt gelezen, dan heeft het geen zin om dat nog eens te doen.

_____ Hoe vaak je een citaat uit de Geschriften ook leest, je vindt er steeds weer nieuwe betekenissen en heldere inzichten in.

- _____ Je bestudeert de Geschriften niet alleen om boeken vol informatie over het Geloof in je op te nemen. Waar het om gaat is hoeveel je erover nadenkt en ernaar streeft de betekenis ervan te begrijpen.
- _____ Als we Zaak onderrichten, verduisteren we niet de waarheden die wij uit de geschriften halen door ze te vermengen met allerlei soorten oppervlakkige ideeën die op dat ogenblik populair zijn.
- _____ Als we inzichten uit de leringen in een informeel gesprek delen, of een spirituele waarheid bij een bezoek aan een vriend of buurman, zijn het niet alleen deze personen met wie we in gesprek zijn, die baat hebben bij de paarden van wijsheid uit de oceaan van Bahá'u'lláh's Openbaring. Ook wij verdiepen dan ons begrip van de diepgaande waarheden van deze geschriften.
- _____ Terwijl we door de cursussen van het instituut gaan en de dienstbaarheidsacties uitvoeren die zij aanbevelen, verdiepen we onze kennis van het Geloof en ontwikkelen we intussen onze vaardigheid om de gemeenschap te dienen.

PARAGRAAF 27

Als wij onze woorden in overeenstemming brengen met de Leringen van Bahá'u'lláh, zoals ze worden uitgelegd door 'Abdu'l-Bahá en de Behoeder, en met de leiding die wij ontvangen van het Universele Huis van Gerechtigheid, dan worden ze begiftigd met grote kracht. En deze kracht wordt nog vermenigvuldigd als wij citaten uit de Geschriften uit het hoofd leren en ze op natuurlijke wijze en met wijsheid in het gesprek verweven. Maar onze woorden moeten ook aan andere voorwaarden voldoen als wij willen dat ze het hart raken van hen die wij onderrichten. Ze moeten vooral de kracht van de liefde in zich meedragen, liefde die echt wordt gevoeld, niet een schijn van liefde. In één van Zijn toespraken stelt 'Abdu'l-Bahá:

“Indien ik u liefheb is het niet nodig om voortdurend van mijn liefde te spreken, u zult dit ook zonder woorden weten. Aan de andere kant, als ik u niet liefheb, zult u dat ook weten en u zou mij niet geloven, ook al zou ik u met duizend woorden zeggen dat ik van u hield.”²⁷

Liefde is niet zomaar een abstract beginsel waar wij over praten. Ze is echt en als je elkaar echt liefhebt, dan ontstaat er een band tussen de harten waardoor edele gevoelens en verheven ideeën kunnen stromen. De ene ziel kan de andere verheffen en beide zullen ze van vreugde worden vervuld.

Mírzá Abu'l-Fadl, een toegewijd bahá'í in wie 'Abdu'l-Bahá het grootste vertrouwen had, analyseerde eens het concept “liefde voor de mensheid” in een voordracht voor een groep vrienden. Hij legde uit hoe gemakkelijk het is voor ieder van ons om op ons gemak in huis te zitten, met een mooie tuin erbij, en dan te zeggen: “Ik heb de mensheid lief”. Maar volgens Mírzá Abu'l-Fadl wordt liefde alleen werkelijkheid als ze wordt beproefd. Alleen als wij strijd hebben geleverd en steeds weer werden gekwetst in de liefde, dán pas kunnen wij met recht en met zekerheid zeggen dat wij liefhebben. Dus, vervolgdde hij, een persoon die er aanspraak op maakt liefde in het hart te hebben, moet dat bij zichzelf beproeven en bekijken of hij aan alle voorwaarden van ware liefde voldoet.

Welke zijn enkele van die voorwaarden? Ze omvatten duidelijk oprechtheid en waarachtigheid, vrijgevigheid en ruimhartigheid, vergevingsgezindheid en betrouwbaarheid. Je kunt duidelijk zien dat deze allemaal nodig zijn om liefde te doen bestaan. Want wat is onoprechte liefde anders dan hypocrisie? Wat kan er voortkomen uit liefde als die geregeerd wordt door jaloezie en dwang in plaats van door openhartigheid en edelmoedigheid? Welk soort liefde kun je verenigen met wraak in plaats van met vergevingsgezindheid? Hoe kan iemand vertrouwen hebben in onze liefde als wij niet betrouwbaar zijn?

Laten wij met deze kennis over liefde onze aandacht eens richten op de dynamiek van het onderrichten. Als je de Zaak onderricht, dan communiceer je met een medemens. Je bent niet abstract bezig. Denk eens aan de gevoelens die je hebt voor iemand van wie je houdt - een goede vriend, je moeder en je vader, broers en zussen, je vrouw of je man, je kinderen. Deze gevoelens zijn heel echt. Het zou uiteraard onredelijk zijn om te denken dat wij met dezelfde intensiteit een vreemde kunnen liefhebben als degenen die ons het meest na staan. Het is echter essentieel dat wij begrijpen dat wij door te onderrichten onze liefde voor de mensheid tot uitdrukking brengen, een liefde die vertaald zou moeten worden in concrete liefde voor individuele leden van het menselijk ras. Het is voor ons niet voldoende om alleen maar een abstract soort liefde te voelen voor een abstract ideaalbeeld van de mensheid.

Een belangrijke vraag om in dit verband te stellen is: Om welke reden zouden we niet van iemand houden, zelfs van een vreemdeling, die toch voldoende aangetrokken is om naar de boodschap van Bahá'u'lláh te luisteren? Denk bij het overdenken van deze vraag aan 'Abdu'l-Bahá en Zijn liefde voor de mensheid. Heeft Hij geen liefde en vriendelijkheid uitgestort over ieder mens met wie Hij in contact kwam?

Om meer begrip te krijgen over de kracht van liefde bij het onderrichten van de Zaak, kun je nu bepalen of de volgende stellingen waar zijn:

- _____ Woorden zijn woorden. Ze hebben hetzelfde effect, of je ze nu zegt met liefde in je hart of niet.
- _____ Als woorden bekleed zijn met liefde, dan hebben ze een groter effect op het hart van de luisteraar.
- _____ Wij kunnen alleen maar houden van mensen die wij kennen, zoals onze moeder of vader, of een goede vriend.
- _____ Het is mogelijk van iemand te houden die wij nauwelijks kennen.
- _____ Ieder mens liefhebben is onmogelijk, behalve als je een soort heilige bent.
- _____ Het liefhebben van de mensheid houdt in dat je van ieder mens houdt met dezelfde intensiteit.
- _____ Dat iemand die je niet kent de tijd neemt om te luisteren naar wat je te zeggen hebt, maakt op zichzelf al dat je van hem of haar gaat houden.
- _____ Het is in tegenspraak om te zeggen, "Ik houd van de mensheid, maar ik neem niet de moeite om hen te onderrichten en hun de grote zegeningen aan te reiken die je krijgt als je Bahá'u'lláh aanvaardt als de Manifestatie van God voor deze tijd".
- _____ Als wij de Zaak niet onderrichten, dan komt dat omdat wij niet genoeg van de mensheid houden.

- _____ Het is fout om te stellen dat degenen die de Zaak niet onderrichten, niet van de mensheid houden. Er kunnen andere factoren zijn, zoals angst, gebrek aan zelfvertrouwen, verlegenheid; deze kunnen een liefdevol persoon ervan weerhouden te onderrichten.
- _____ Wij moeten alleen onze vrienden onderrichten en niet de mensen die we niet kennen.
- _____ Wij moeten iedereen die we onderrichten liefhebben.
- _____ Als wij het gevoel hebben dat wij niet genoeg van de mensheid houden, dan moeten wij niet onderrichten.
- _____ Door de handeling van het onderricht groeit onze liefde voor onze medemensen. Daarom moeten wij van het onvoldoende liefhebben geen excuus maken om niet te onderrichten.
- _____ Het is onze liefde voor God die ons dwingt aan de heilige plicht te voldoen om het Geloof te onderrichten, en door onze liefde voor Hem ontstaat in ons hart liefde voor de mensheid.

PARAGRAAF 28

We hebben gezegd dat wij, als wij onderrichten, onze liefde voor de mensheid vertalen in liefde voor één of meer individuele leden ervan. De kracht van liefde vindt een manier van uitdrukken als hij zich op iets of iemand richt. We moeten onthouden dat liefde eindeloos is. Liefde is onbegrensd, ongebreideld, oneindig. Deze oneindige liefde kan niet voldoende worden geuit als hij ingeperkt wordt door nauwe en beperkende motieven. Als wij van iemand houden, zegt ‘Abdu’l-Bahá, “laat dit met een lichtstraal van de oneindige liefde zijn! Laat het in God en voor God zijn!” Liefde voor God is “geheiligd op een wijze die elk begrip en voorstellingsvermogen van de mens te boven gaat”. Ook vraagt Hij ons “het licht van een grenzeloze liefde... over ieder menselijk wezen” die we ontmoeten uit te storten. Laten we de onderstaande passage uit hoofd leren:

“O vlam van de liefde van God! De straal moet licht geven en de zon moet opgaan; de volle maan moet schijnen en de ster moet stralen. Smeek uw Heer, gezien u een straal bent, u in staat te stellen om verlichting te brengen, om zo de horizon te verlichten en de wereld te verteren met het vuur van de liefde van God.”²⁸

PARAGRAAF 29

Om dit eerste hoofdstuk te beëindigen moeten wij iets belangrijks in gedachten houden dat wij allemaal in het leven hebben geleerd: dat er zonder goddelijke bijstand niets bereikt kan worden. Als wij de Zaak onderrichten, dan moeten wij ons voortdurend bewust blijven van goddelijke bijstand, en kracht zoeken bij de Scharen in den Hoge. Over dit onderwerp vind je hieronder enkele van de vele bestaande citaten uit de Geschriften. Als je het al niet eerder hebt gedaan, dan kun je ze nu uit het hoofd leren.

“Bij de rechtvaardigheid Gods! Al wie in deze Dag zijn mond opent en melding maakt van de naam van zijn Heer, op hem zullen de heerscharen van goddelijke inspiratie neerdalen vanuit de hemel van Mijn Naam, de Alwetende, de Alwijze. Op hem zal de Schare uit den hoge neerdalen waarbij een ieder een kelk uit zuiver licht omhoog houdt. Aldus is voorbeschikt in het rijk van Gods Openbaring op bevel van Hem Die de Alglorierijke, de Machtige is.”²⁹

“Waarlijk, Hij helpt eenieder die Hem helpt en gedenkt eenieder die Hem gedenkt. Hiervan getuigt deze Tafel, die de luister van de goedertierenheid van uw Heer, de Almachtige, de Overtuigende heeft uitgestort.”³⁰

“Zeg: Hoed u, o volk van Bahá, dat de sterken der aarde u niet van uw kracht beroven, of zij die de wereld regeren u niet met vrees vervullen. Stel uw vertrouwen in God, en plaats uw zaken onder Zijn hoede. Hij zal u waarlijk door de macht der waarheid tot overwinnaar maken, en Hij is waarlijk machtig te doen wat Hij wil, en in Zijn greep liggen de teugels van alvermogene macht.”³¹

“Bij God, buiten Wie er geen ander God is! Zou enig mens opstaan voor de overwinning van ons Geloof, dan zal God hem voorzeker doen overwinnen, al zouden tienduizenden vijanden tegen hem samenspannen. En als zijn liefde voor Mij in kracht toeneemt, dan zal God hem macht geven over alle krachten van hemel en aarde. Aldus hebben Wij de geest van kracht over alle terreinen uitgestort.”³²

“Hij zal u te hulp komen met onzichtbare heerscharen en u terzijde staan met legers van inspiratie van de Schare in den hoge; Hij zal zoete geuren uit het hoogste Paradijs naar u doen zweven en de zuivere bries die uit de rozentuin van het Gezelschap in den Hoge waait, over u laten neerdalen. Hij zal in uw hart de geest des levens inblazen, u de ark van verlossing doen binnentreden, en u Zijn duidelijke tekenen openbaren. Waarlijk, dit is een overvloedige genade. Waarlijk, dit is de overwinning die niemand kan ontkennen.”³³

“O gij dienaren van de Heilige Drempel! De jubelende menigte van de Hemelse Schare, opgesteld en bijeengeroepen in de Rijken in den hoge, staan gereed en verwachtingsvol om die dappere ruiter bij te staan en de overwinning te verzekeren die met vertrouwen in de arena van dienstbaarheid zijn rijdier de sporen geeft. Goed gaat het die onverschrokken strijder die gewapend met de kracht van ware Kennis, zich naar het veld haast, de legers van onwetendheid uiteenjaagt en de legers van dwaling verstrooit, die de Standaard van Goddelijke Leiding hooghoudt en de Klaroen van de Overwinning laat klinken. Bij de gerechtigheid van de Heer! Hij heeft een glorieus triomf en de ware overwinning behaald.”³⁴

REFERENTIES

1. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 177.1.
2. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 printing), deel 2, blz. 473.
3. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010, 2015 printing), nr. 142.9.
4. Uit een brief van 27 maart 1933, geschreven namens Shoghi Effendi aan een Plaatselijke Geestelijke Raad, gepubliceerd in *Bahá'í News*, nr. 73 (mei 1933).
5. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930 printing), deel 3, blz. 716-717.
6. Uit de Lawḥ-i-Síyyid-i-Mihdíy-i-Dahají [Tafel aan Siyyid Mihdíy-i-Dahají], gepubliceerd in de *Tafelen van Bahá'u'lláh, geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2022), alinea 4.
7. Bahá'u'lláh in *De Kitáb-i-Aqdas, het Heiligste Boek* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1997), K38.
8. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk CXLIV, alinea 1.
9. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk CVIII.
10. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk CLIV, alinea 2.
11. Uit de Lawḥ-i-Síyyid-i-Mihdíy-i-Dahají [Tafel aan Siyyid Mihdíy-i-Dahají], gepubliceerd in de *Tafelen van Bahá'u'lláh, geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2022), alinea 9.
12. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930 printing), deel 1, blz. 194.
13. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk CXV, alinea 3.
14. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk CXXXIX, alinea 5.
15. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk CXXIX, alinea 6.
16. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk XCIX.

17. Uit de Lawḥ-i-Hikmat [Tafel van Wijsheid], gepubliceerd in de *Tafelen van Bahá'u'lláh, geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2022), alinea 10.
18. *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987, 2008 printing), CLXXIX, alinea 5.
19. Uit de Lawḥ-i-Hikmat [Tafel van Wijsheid], gepubliceerd in de *Tafelen van Bahá'u'lláh, geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2022), alinea 12.
20. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk LXXIV, alinea 1.
21. Uit de Lawḥ-i-Maqṣúd [Tafel van Maqṣúd], gepubliceerd in de *Tafelen van Bahá'u'lláh, geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2022), alinea 30.
22. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk CXLVII, alinea 2.
23. Bahá'u'lláh, aangehaald door Shoghi Effendi in *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), alinea 114.
24. Uit de Lawḥ-i-Síyyid-i-Mihdíy-i-Dahají [Tafel aan Siyyid Mihdíy-i-Dahají], gepubliceerd in de *Tafelen van Bahá'u'lláh, geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2022), alinea 18.
25. Uit een brief van 16 februari 1932, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige, gepubliceerd in *The Importance of Deepening Our Knowledge and Understanding of the Faith: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, samengesteld door de Afdeling Onderzoek van het Universele Huis van Gerechtigheid.
26. Uit een brief van 25 april 1926, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige, gepubliceerd in *The Importance of Deepening Our Knowledge and Understanding of the Faith: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, samengesteld door de Afdeling Onderzoek van het Universele Huis van Gerechtigheid.
27. Uit een toespraak van 16 en 17 oktober 1911, gepubliceerd in *De Toespraken van 'Abdu'l-Bahá in Parijs* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1984)
28. 'Abdu'l-Bahá, in "Additional Tablets, Extracts, and Talks", gepubliceerd in Bahá'í Reference Library (www.bahai.org)
29. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2007), hoofdstuk CXXIX, alinea 3.
30. Bahá'u'lláh, aangehaald door Shoghi Effendi in *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), alinea 109.

31. Bahá'u'lláh, aangehaald door Shoghi Effendi in *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), alinea 113.
32. Bahá'u'lláh, aangehaald door Shoghi Effendi in *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1991, 2012 printing), blz. 106, in het Nederlands gepubliceerd in *De Beschikking van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2021), Alinea 21.
33. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 157.4.
34. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 208.1.

Essentiële Eigenschappen en Houdingen voor Onderricht

Doel

Nadenken over de eigenschappen
en houdingen die nodig zijn om
het Geloof effectief te onderrichten

PARAGRAAF 1

Door het pad van dienstbaarheid te bewandelen dat door deze reeks cursussen is uitgestippeld, heb je niet alleen de kennis, vaardigheden en bekwaamheden verworven die daarvoor nodig zijn, maar ook inzicht gekregen in enkele geestelijke kwaliteiten en houdingen die nodig zijn om gestaag vooruitgang te boeken. We hebben in eerdere cursussen al een aantal van die eigenschappen besproken, maar hier zullen we enkele specifieke eigenschappen behandelen, in hun samenhang en hun verband met de heilige taak van onderricht. Hierbij moeten we nooit vergeten dat, zoals in het vorige hoofdstuk al benadrukt, “zijn” en “doen” elkaars aanvullende en onlosmakelijke aspecten zijn van een geestelijk leven. Onze inspanningen om onze innerlijke staat te vervolmaken en geestelijke eigenschappen te ontwikkelen, wat hoofdzaak is in onze staat van “zijn”, moeten tot uitdrukking komen op ons pad van dienstbaarheid. Wij moeten dus opstaan om te dienen, in het vertrouwen dat, als wij dat doen, de geestelijke eigenschappen die deze heilige daad zo kenmerken, zich bij ons versterken. Som, in dit licht bekeken, enkele eigenschappen op die wij volgens jou meer en sterker moeten proberen te tonen als we effectvolle instrumenten willen zijn voor het verspreiden van het Geloof.

In de volgende paragrafen krijgen jullie korte aanhalingen aangeboden die met verschillende geestelijke eigenschappen verband houden, waaronder ongetwijfeld enkele zullen zijn die je in de oefening boven ook genoemd hebt. De vragen en oefeningen die in elke paragraaf zitten, helpen om te onderzoeken hoe de ontwikkeling van een gegeven eigenschap je effectiviteit in het onderrichten van de Zaak verbetert. Het is belangrijk hier duidelijk te stellen dat onze overdenkingen hier niet resulteren in perfectie, maar dienen om te trachten perfectie te benaderen. Om een voorbeeld te geven, in het volgende hoofdstuk laten we onze gedachten gaan over hoe het vergroten van de zuiverheid van het hart de inspanning in het veld van onderricht vergroot, wat niet wil doen voorkomen alsof je alléén kan onderrichten als je niet in belangrijke mate een zuiver hart hebt. Vanzelfsprekend, geven de geschriften ons de richting naar perfectie aan, want moeten wij het doel niet kennen om het te kunnen nastreven?

PARAGRAAF 2

In één van Zijn Tafelen, waar Hij ons oproept de leringen te verspreiden, zegt ‘Abdu’l-Bahá:

“Het doel is dit: het oogmerk van de leraar moet zuiver zijn, zijn hart onafhankelijk, zijn geest bekoord, zijn gedachten vredig, zijn besluit standvastig, zijn grootmoedigheid verheven en hij moet in de liefde voor God een lichtende toorts zijn.”¹

En in een andere Tafel vermaant hij ons:

“...geraakt geheiligd boven, en gezuiverd van, deze wereld en de bewoners daarvan; laat het uw voornemen zijn te werken voor het algemeen belang; breek met uw verknochtheid aan de aarde en word, evenals de essentie van de geest, licht en verfijnd. Besteed dan uw tijd met vastbeslotenheid, een zuiver hart, een blij gemoed en een welsprekende tong aan de verbreiding van de goddelijke beginselen...”²

Waarom, denk je, dat zuiverheid van hart en zuiverheid van intentie zo belangrijk zijn bij onderricht? Wat als onze motieven niet zuiver zijn, maar we er buitengewoon goed in zijn te doen alsof en anderen te overtuigen dat ze dat wel zijn? Enkele van de onzuiverheden die gemakkelijk in je gedachten opkomen met betrekking tot onderricht zijn een gevoel van superioriteit, een verlangen naar erkenning en ambitie. Kun je uitleggen welke invloed elk van deze heeft op onderricht?

1. Gevoel van superioriteit: _____

2. Verlangen naar erkenning: _____

3. Ambitie: _____

PARAGRAAF 3

Een brief, geschreven namens de Behoeder verklaart:

“De Meester heeft ons verzekerd dat wij goddelijke bijstand ontvangen als wij onszelf vergeten en met volledige inzet ernaar streven het Geloof te dienen en te onderrichten. Wij verrichten dat werk niet zelf, maar wij zijn op dat ogenblik de instrumenten die gebruikt worden om Zijn Zaak te onderrichten.”³

In een andere brief legt hij uit:

“Eén volwassen mens met geestelijk begrip en een grondige kennis van het Geloof kan een heel land in vuur en vlam zetten; zo groot is de kracht van de Zaak dat het door een zuiver en onbaatzuchtig kanaal werkt.”⁴

In een poging om onze levens af te stemmen op de geest van de geschriften, proberen we egoïsme kwijt te raken en streven we ernaar om onzelfzuchtig te worden. Op deze zoektocht moeten we ons realiseren dat het mogelijk is in de “val van egocentriciteit” te trappen, zelfs

als je motieven zuiver zijn. Iemand kan oprecht geïnteresseerd zijn in de vooruitgang en het welzijn van anderen, en toch gemotiveerd worden door de wens het middelpunt te zijn in elke situatie. Als hij denkt “ik help anderen” zal een persoon die in die val zit, meer nadruk leggen op “ik” en niet op “anderen” of op de handeling van het helpen. Stel je voor dat je het Geloof onderricht aan een vriend of kennis. Welke van de onderstaande stellingen drukken je gedachten en gevoelens uit, als je bewust probeert egocentriciteit te vermijden – als je probeert te vermijden jezelf de grootste rol te geven?

- _____ Moge God zijn hart openen en hem met waar begrip begiftigen.
- _____ Ik hoop dat mijn eigen tekortkomingen hem niet zullen verhinderen de waarheid van het Geloof te erkennen.
- _____ Het voelt zo goed als je onderricht! Ik voel me geweldig als ik iemand van de waarheid kan overtuigen.
- _____ Na alles wat ik voor hem heb gedaan, nu ik alles zo goed heb uitgelegd, zou hij bahá’í moeten worden.
- _____ Ik hoop dat mijn vriend Bahá’u’lláh zal erkennen en dezelfde vreugde zal voelen als ik bij het dienstbaar zijn aan de Zaak.
- _____ O God, geef mij de juiste gedachten en de juiste woorden, zodat ik de leringen op een manier kan uitleggen die hem in het hart raken.

PARAGRAAF 4

‘Abdu’l-Bahá zegt ons:

“Verhef uw hart boven het heden uit en schouw met de ogen van geloof in de toekomst. Nu wordt het zaad gezaaid en valt de korrel op de aarde, maar zie, de dag zal komen dat uit dit zaad een prachtige boom zal groeien, met takken beladen met vruchten. Jubel en weest blij, dat deze dag is aangebroken. Tracht de geweldige betekenis ervan te onderkennen, want die dag is waarlijk wonderschoon! God heeft u met eer bekroond en een stralende ster in uw hart gelegd. Waarlijk, de gehele wereld zal door haar glans worden verlicht!”⁵

De Behoeder geeft ons de raad:

“U moet daarom uw uiterste best doen de toorts van geloof binnen u brandende te houden, want daardoor zult u zeker leiding, kracht en uiteindelijk succes vinden.”⁶

Je zult het er zeker mee eens zijn dat, op het moment dat iemand Bahá’u’lláh erkent als de Manifestatie van God voor deze dag, de vonk van geloof in zijn of haar hart is ontstoken. Je zult het ook met me eens zijn dat zij die onderrichten, de instrumenten zijn waardoor deze vonk wordt ontstoken. Maar wat gebeurt er als de vlam van geloof niet brandt in ons eigen hart? Waarmee moeten we de vonk in het hart van de ander dan ontsteken? We kunnen in de meest overtuigende uiteenzettingen terecht komen, maar zonder geloof zullen die weinig effect hebben, want de luisteraar kan aanvoelen, of we wel of niet werkelijk geloven in wat we zeggen. En hoe helderder de toorts van geloof in ons hart brandt, des te groter de kans om anderen te helpen Bahá’u’lláh te erkennen. Maar waarin moeten we dan geloven bij onze deelname aan de daad van onderricht? Kun je een paar dingen noemen? Hieronder zijn enkele voorbeelden gegeven om je te helpen.

1. Geloof in de kracht van Goddelijke bijstand
2. Geloof dat Bahá'u'lláh's Leringen dat zijn wat de mensheid werkelijk nodig heeft
3. Geloof in de capaciteit van elke ziel om Bahá'u'lláh te erkennen
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

PARAGRAAF 5

‘Abdu’l-Bahá spoort ons aan:

“Spreek dan ook, spreek ronduit in iedere bijeenkomst met grote moed. Wanneer u op het punt staat uw voordracht te houden, keer u dan eerst tot Bahá'u'lláh en vraag om de bekrachtiging van de Heilige Geest, begin dan te spreken en zeg alles wat uw hart u ingeeft; dit echter met de grootste moed, waardigheid en overtuiging.”⁷

En in een brief, geschreven namens de Behoeder lezen we:

“De bahá’í-leraar moet volledig vertrouwen hebben. Daarin liggen zijn kracht en het geheim van zijn succes. Al zoudt gij alleen staan, en hoe groot de apathie van de mensen om u heen ook is, u moet geloven dat de scharen van het Koninkrijk u terzijde staan en dat u door hun hulp de duistere krachten die tegen de Zaak van God zijn gekant, stellig zult overwinnen. Volhard daarom en wees gelukkig en vol vertrouwen.”⁸

Om nieuwe situaties onder ogen te zien, om onze eigen beperkingen te negeren, om over het Geloof te spreken met mensen die we net hebben ontmoet, om met onze medemensen te delen wat we het meest waardevol vinden in het besef dat het misschien wordt afgewezen - voor dit alles is moed nodig. Wij vinden moed uiteraard in ons vertrouwen op God en als wij allen aan Hem overlaten. Weten dat Hij ons zal leiden en bijstaan geeft ons de kracht om dingen te doen waar we anders bang voor zijn. Wat gebeurt er als we niet moedig zijn bij het onderrichten van de Zaak? Zullen we kansen missen? Geef een paar voorbeelden over hoe moed nodig is bij onderricht.

Wat wij ons moeten realiseren is, dat terwijl we moed nodig hebben om te onderrichten, de daad van het onderrichten op zich, ons ook sterker maakt. Om dit idee vast te houden, zou je de volgende aanhaling uit het hoofd moeten leren, als je het al niet gedaan zou hebben:

“De bron van moed en kracht is het bevorderen van het Woord van God en standvastigheid in Zijn Liefde.”⁹

PARAGRAAF 6

‘Abdu’l-Bahá zegt ons:

“Het onderrichtswerk moet onder alle omstandigheden actief door de gelovigen worden voortgezet, omdat goddelijke bekrachtigingen er afhankelijk van zijn. Mocht een bahá’í nalaten ten nauwste en van harte betrokken te zijn bij het onderrichtswerk, dan zal hij ongetwijfeld verstoken blijven van de zegeningen uit het Abhá-koninkrijk. Maar wel moet deze activiteit met wijsheid in toom worden gehouden, niet die wijsheid die van iemand eist te zwijgen en een dergelijke plicht te verzuimen, maar veeleer de wijsheid die van iemand eist goddelijke verdraagzaamheid, liefde, vriendelijkheid, geduld, een uitnemend karakter en heilige daden ten toon te spreiden.”¹⁰

En in een ander citaat legt hij uit:

“Niet alles wat een mens weet kan worden onthuld, evenmin kan alles wat hij kan onthullen gezien worden als iets dat op ieder tijdstip onthuld kan worden, en ook kan iedere uitspraak die op het juiste moment gedaan wordt niet beschouwd worden als passend bij het bevattingsvermogen van degenen die haar horen.’ Zo luidt de volmaakte wijsheid die bij uw activiteiten in acht genomen moet worden. Wees hierop bedacht indien gij onder alle omstandigheden een mens van de daad wenst te zijn. Stel eerst een diagnose van de kwaal, stel de ziekte vast en schrijf dan het geneesmiddel voor, want dat is de volmaakte werkwijze van de bekwame geneesheer.”¹¹

Moed moet in toom worden gehouden door wijsheid. Dat betekent niet dat wijsheid moed moet tegenhouden. Deze twee moeten hand in hand gaan. Als wij moed en wijsheid bezitten, dan zullen wij moedig tot actie overgaan en met een juist oordeel en heldere gedachten voortgaan. Wat we wel of niet moet zeggen, hoe we het beste omgaan met mensen in een gevoelige situatie en hoe we hun vragen beantwoorden – al deze beslissingen moeten met wijsheid worden genomen. Wijsheid mag echter geen excuus worden om niet in actie te komen. We zouden niet de gewoonte moeten krijgen om altijd te zeggen: “Het is niet verstandig om dit of dat te doen.” Hieronder staan enkele situaties waarin je terecht kunt komen. Wat denk je dat de meest wijze manier is om met elk van die situaties om te gaan?

1. Je komt in gesprek met twee personen. Bij dit gesprek blijkt dat één van hen belangstelling heeft voor het Geloof, de ander niet. Wat doe je dan?

2. Je ontmoet iemand op een bijeenkomst en je komt in gesprek over het geloof. Hij luistert met aandacht, maar hij zegt niet zo veel en hij vraagt niets. Wat doe je dan?

3. Iemand die erg geïnteresseerd lijkt in het Geloof nodigt je uit bij haar thuis zodat ze er meer over kan leren. Je vertelt over enkele aspecten van de leringen, en alles lijkt goed te gaan. Ze vertelt jou dat wat ze gehoord heeft haar heel goed bevalt en ze denkt dat het geloof het antwoord is op de problemen van de mensheid. Dan vraagt ze je om een stapel pamfletten over het geloof die ze de volgende dag wil uitdelen op een politieke bijeenkomst die ze gaat bijwonen. Wat doe je dan?

4. Je neemt deel aan een tweeweekse onderrichtscampagne in je dorp. Het doel van de campagne is het aantal mensen die meedoet in de pogingen tot gemeenschapsopbouw te vergroten, en om ontvankelijke zielen uit te nodigen het geloof te omarmen. Natuurlijk zijn al veel gezinnen op de hoogte van de bahá'í-activiteiten in het dorp, of zijn er zelfs al op een of andere manier bij betrokken, en jij brengt de dag door met huisbezoeken en gesprekken met gezinsleden over onderwerpen die passend zijn. 's Avonds worden er bijeenkomsten gehouden, waar iedereen uit het dorp welkom is, en waar verschillende aspecten van het Geloof worden besproken en de gevolgen ervan voor de gemeenschap.

Op een avond, stelt een van de aanwezigen een vraag over een specifieke bahá'í-wet. Je geeft antwoord, maar hij aanvaardt je uitleg niet. Een paar andere deelnemers reageren dan elk op zijn vraag, maar na een tijdje wordt het duidelijk

dat hij in de ogen van de aanwezigen het Geloof in diskrediet wil brengen. Wat doe je dan?

5. Je gaat met een groepje vrienden op huisbezoek in een buurt in de hoop het aantal kinderen dat meedoet in kinderclassen te vergroten. De meeste gezinnen kennen de lopende kinderclassen al en zij zijn enthousiast over de ontwikkeling in de buurt en vinden het fijn om er meer over te weten. Bij je bezoeken richt je je in den brede op bepaalde opvoedkundige concepten die je in bahá'í-geschriften bent tegengekomen, wat bijdraagt aan levendige gesprekken met ouders. Bij één huis echter, laat een familielid dat op bezoek is, een bezorgde toon horen, door aan te geven dat jullie misschien in die kinderclassen proberen de kinderen tot jullie Geloof te bekeren. Wat doe je dan?

6. Een jongere die al een tijd de cursussen van het instituut volgde en als begeleider van een jeugdgroep heeft meegewerkt, besloot dat hij zich officieel wilde registreren als volgeling van het Geloof. Zijn ouders voelen zich echter ongemakkelijk over de beslissing van hun zoon. Wat doe je dan?

PARAGRAAF 7

Bahá'u'lláh zegt ons:

“Mocht iemand onder u niet bij machte zijn een bepaalde waarheid te vatten en zich inspannen om deze te begrijpen, leg dan in uw gesprek met hem een geest van uiterste vriendelijkheid en welwillendheid aan de dag. Help hem de waarheid te zien en te erkennen zonder uzelf in het minst superieur of in het bezit van grotere gaven te achten.”¹²

En in een ander citaat vermaant Hij ons aldus:

“O volk van Bahá, ga met alle mensen om in een geest van vriendelijkheid en kameraadschap. Als u zich bewust bent van een bepaalde waarheid, als u een kleinood bezit dat anderen nog niet bezitten, laat hen er dan in delen in de vriendelijkste, welwillendste bewoordingen. Als het aanvaard wordt, als het aan zijn doel beantwoordt, dan is uw oogmerk bereikt. Zou iemand het afwijzen, laat hem dan aan zichzelf over, en smeeek God hem te leiden. Hoed u ervoor hem onvriendelijk te bejegenen. Een aangename spraak is de magneet van ‘s mensen hart. Ze is het brood van de geest, ze geeft betekenis aan de woorden, zij is de bron van het licht van wijsheid en begrip...”¹³

Wij allen streven ernaar vriendelijkheid te tonen en geduld te oefenen in onze contacten met andere mensen. Maar we moeten vriendelijkheid niet verwarren met andere zaken. Soms kan iets wat op vriendelijkheid lijkt in werkelijkheid paternalisme zijn. Iemand die de capaciteiten van andere mensen moeilijk kan herkennen en hen vaak vriendelijk behandelt, maar op een manier alsof ze kinderen zijn, is paternalistisch. Hypocrisie kan ook op vriendelijkheid lijken; iemand kan zich heel vriendelijk voordoen, maar toch aan zijn of haar eigen belangen denken. Ook geduld kan, net als vriendelijkheid, soms worden misbruikt. Het kan bijvoorbeeld een excuus voor nalatigheid zijn. Denk verder na over deze ideeën met behulp van onderstaande oefeningen.

1. Heel vriendelijk geef je iemand uitleg van het Geloof. Maar als hij of zij tenslotte zegt het ergens niet mee eens te zijn, dan word je boos. Was in dit geval je vriendelijkheid wel oprecht? _____
2. Terwijl je aan mensen die niet zo'n hoge opleiding hebben als jijzelf hebt genoten, uitleg geeft van het Geloof, stop je zo nu en dan en vraag je “Begrijp je dat, lieverd?” Is dit vriendelijkheid of paternalisme? _____
3. Je introduceert het geloof aan iemand met weinig formele scholing. Je besluit dat veel van de diepzinnige concepten in de Geschriften te moeilijk voor hem zijn om te begrijpen, dus breng je de boodschap van Bahá'u'lláh terug tot een paar eenvoudige ideeën. Is dit vriendelijkheid of paternalisme? _____
4. Je introduceert het geloof bij iemand met weinig formele scholing. Hoewel het tijd kost, geef je haar een grondige uiteenzetting van de essentiële waarheden, lees je samen met haar relevante passages uit de Schriften en bespreek je hun betekenis. Is dit geduld of paternalisme? _____
5. Een van je burens lijkt ontvankelijk te zijn voor het Geloof, dus je besluit haar uit te nodigen voor een aantal gesprekken. Door middel van een hele reeks gesprekken en met grote vriendelijkheid help je haar de Leringen te begrijpen en begeleidt haar totdat ze Bahá'u'lláh erkent. Nadat ze bahá'í is geworden, ga je door met haar te

begeleiden in de leringen totdat ze zelf opstaat om onafhankelijk het Geloof te onderrichten. Is dit paternalisme? _____

6. Je onderricht in een nabijgelegen dorp. Je ontmoet een vader die graag meer wil weten over het geloof. Na een kort gesprek zegt hij tegen je dat de Leringen hem bevallen en hij vraagt je om lectuur. Je geeft hem een introductieboekje. Omdat je denkt dat hij het erg druk schijnt te hebben, besluit je hem een paar maanden niet te bezoeken. Is dit geduld of nalatigheid? _____

Kun je andere situaties bedenken waarin paternalisme of hypocrisie aanwezig kan zijn in de vorm van vriendelijkheid, of nalatigheid in de vorm van geduld?

PARAGRAAF 8

Bahá'u'lláh verklaart:

“Als zij opstaan om Mijn Zaak te onderrichten moeten zij zich door de ademtocht van Hem Die de Onbeperkte is, laten beroeren en het Geloof met grote vastberadenheid over de gehele aarde verspreiden, hun gedachten volledig op Hem gericht, met een hart dat volkomen onthecht en onafhankelijk is van alles, en met een ziel die geheiligd is van de wereld en haar ijdelheden. Het betaamt hen als de beste leeftijd voor hun reis vertrouwen op God te kiezen en zich te kleden met de liefde van hun Heer, de Verhevenste, de Alglorierijke. Als zij dit doen, dan zullen hun woorden hun toehoorders beïnvloeden.”¹⁴

‘Abdu’l-Bahá zegt:

“Zij zullen onophoudelijk werken, dag en nacht, zullen noch acht slaan op beproevingen noch op tegenspoed, geen onderbreking kennen in hun inspanningen, geen rust zoeken, alle gemak en comfort verzaken en, onthecht en onbezoedeld, elk vluchtig moment van hun leven wijden aan de verspreiding van de goddelijke geuren en de verheerlijking van Gods heilige Woord.”¹⁵

We weten van onze studie in Boek 2 dat onthechting een vereiste is als je met vreugde wilt onderrichten. Terwijl we hopen dat dienstbaarheid waardevolle resultaten oplevert, moeten we toegeven dat als we te veel gericht zijn op de resultaten, als we te veel beïnvloed worden door lof of kritiek, we de vreugde verliezen die onze stappen lichter maakt. Het aanvullen van de onderstaande zinnen zal je helpen om dieper na te denken over wat het betekent om onthecht te zijn, als we het veld van dienstbaarheid betreden.

1. Als wij opstaan om de Zaak te onderrichten, dan moeten wij ons door _____ laten beroeren.
2. Als wij opstaan om de Zaak te onderrichten, dan moeten onze gedachten volledig _____.
3. Als wij opstaan om de Zaak te onderrichten, dan moet ons hart _____ en onafhankelijk zijn van _____.

4. Als wij opstaan om de Zaak te onderrichten, dan moet onze ziel _____
_____.
5. Als de beste leeftijd voor onze reis moeten wij _____
_____ kiezen.
6. Wij moeten ons kleden met de _____.
7. En wanneer we het veld van dienstbaarheid betreden, moeten we dag en nacht
_____ werken.
8. Wij moeten niet letten op _____ of _____, en geen
_____ dulden, we moeten geen _____, zoeken en wij
moeten afzien van alle, _____ en _____.
9. Onthecht en onbezoedeld moeten we _____
van ons leven ons wijden aan de _____
_____ en de _____
_____.

PARAGRAAF 9

Bahá'u'lláh zegt ons:

“Roep de mensen luide op tot Hem die de soevereine Heer aller werelden is, met zulk een vurige ijver en bezieling dat door u alle mensen in vuur en vlam zullen geraken.”¹⁶

Shoghi Effendi spoort ons aan:

“Laten wij [...] opstaan om Zijn Zaak rechtschapen, overtuigd, verstandig en met kracht te onderrichten. Laat dit de hoogste en dringendste plicht van elke bahá'í zijn. Laten we dit tot de overheersende passie van ons leven maken.”¹⁷

Om in onze pogingen grote aantallen nieuwe gelovigen naar de oceaan van Bahá'u'lláh's Openbaring te begeleiden, moeten we worden gedreven door hartstocht om de Zaak te onderrichten. Ons hart moet in vuur en vlam staan van enthousiasme, want hoe kunnen we anders de vreugde van het bahá'í zijn overbrengen als we zelf niet blij en enthousiast zijn? Maar in ons enthousiasme om de Boodschap van Bahá'u'lláh met anderen te delen moeten we oppassen dat we niet de grenzen overschrijden van wat betamelijk is en degenen die we willen onderrichten afstoten. In dit verband hoor je dikwijls het woord “bekeren”, wat wil zeggen dat je iemand onder druk zet om hem of haar van Geloof te laten veranderen. Het is streng verboden voor bahá'ís om anderen te bekeren. Toch moeten we, terwijl we vermijden te bekeren, niet zo passief en zonder overtuigingskracht zijn dat onze inspanningen om te onderrichten geen effect hebben

Om je te helpen met het denken over het verschil tussen hartstocht bij onderricht en bekeren, kun je de onderstaande uitspraken lezen en besluiten in welke gevallen je de grenzen van

betamelijkheid overschrijdt. Die gevallen geef je aan met “B”. In welke gevallen ontbreekt het je aan enthousiasme zodat je niet effectief bent? Deze geef je aan met “O”. En je zet een “E” bij die gevallen waarin je benadering enthousiast is en je toch binnen de grenzen van betamelijkheid blijft.

- _____ Je houdt zoveel van het Geloof dat je, wanneer je maar de kans hebt, in je gesprekken bahá’í-principes en leringen noemt, op een natuurlijke manier en met de nodige wijsheid. Als het passend is noem je de Leringen van Bahá’u’lláh als de bron van je ideeën.
- _____ Je bent zo enthousiast dat je, zelfs als de mensen niet willen luisteren naar je voordracht over het Geloof, je hen praktisch dwingt te luisteren.
- _____ Je wilt niet dat de mensen denken dat je fanatiek bent in je geloof, dus zelfs als zij je ernaar vragen geef je alleen een kort antwoord. Als ze aanhouden en er nog eens naar vragen, geef je hun tenslotte een boek en zeg je dat ze het zelf maar moeten gaan lezen.
- _____ Er loopt een intensieve campagne om het Geloof te onderrichten in een aantal dorpen waar de bevolking open en ontvankelijk is. Je team besluit dat de beste benadering is om gewoon van huis tot huis te gaan en het Geloof te introduceren, omdat eigenlijk de meeste mensen onaangenaam getroffen zouden zijn als je een buurman bezoekt en hen zou overslaan.
- _____ Er loopt een intensieve campagne in een naburig dorp, om de kennis van de leringen met personen die het Geloof pas hebben aanvaard te verdiepen, je gaat naar enkele adressen maar elke keer zeggen andere familieleden dat de personen die je zoekt, er niet zijn. Je gaat teleurgesteld weg.
- _____ Er loopt een intensieve campagne in een naburig dorp, om de kennis van de leringen met personen die het Geloof pas hebben aanvaard te verdiepen. Hoewel de meeste personen die je zoekt niet thuis zijn, begroet je de andere familieleden die je tegenkomt en, wetende dat deze dorpsbewoners open en ontvankelijk zijn, vraag je of ze met jou in gesprek willen komen over het Geloof.
- _____ Je gaat naar een dorp waar de mensen weinig toegang hebben tot onderwijs en gezondheidsdiensten en je besluit dat het de beste benadering is om alle goede dingen te benadrukken die het Geloof voor hen kan betekenen. Je belooft hen dat als ze bahá’ís worden, je hen zult helpen bij het oprichten van een academische school voor hun kinderen en een kleine gezondheidskliniek.
- _____ Je bent lid van een team dat onderricht in een naburig dorp waar de mensen weinig toegang hebben tot formeel onderwijs. Toch heb je vertrouwen in hun spirituele capaciteiten en ga je niet uit de weg om hen te betrekken in diepgaande gesprekken over de leer van Bahá’u’lláh. Je legt aan de leden van de dorpsraad uit hoe de instituutscursussen, die op deze leringen gebaseerd zijn, kunnen helpen om capaciteit op te bouwen om te werken aan de verbetering van de gemeenschap. Je biedt aan om terug te komen en een kleine groep jongeren te helpen bij het bestuderen van de eerste cursus.

- _____ Je begint elke bijeenkomst met degenen die belangstelling hebben voor het Geloof, kaarten waarmee je je bahá'í verklaart te geven en je vraagt hen om lid te worden van de bahá'í-gemeenschap wanneer ze daar maar de behoefte toe voelen.
- _____ Je begint bijeenkomsten met degenen die in het Geloof zijn geïnteresseerd vaak met te zeggen hoe fijn je het vindt om hen deelgenoot te kunnen maken van de Boodschap van Bahá'u'lláh die voor de hele mensheid is. Je zegt ook dat niemand moet aarzelen vragen te stellen als die bij hen opkomen en dat je zal proberen die zo goed mogelijk te beantwoorden. Aan het eind van de bijeenkomst leg je, als de gelegenheid zich voordoet, uit, wat het inhoudt als men zich bahá'í verklaart, daarbij benadrukkend dat het uiteraard een persoonlijke zaak is, en, het niet de bedoeling van de bijeenkomst is om de mensen onder druk te zetten om bahá'í te worden.
- _____ Je begint elke bijeenkomst met tegen degenen die belangstelling hebben in het Geloof te vertellen dat het niet de bedoeling van de bijeenkomst is om hen te bekeren. Je wilt alleen een paar ideeën met hen bespreken. Het is belangrijk dat ze de tijd nemen om de waarheid te onderzoeken en ernstig na te denken over de eisen die het Geloof stelt, voordat ze de mogelijkheid om zich bij de bahá'í-gemeenschap aan te sluiten in overweging nemen.
- _____ Je hebt een vriendin al enige tijd onderricht en je ziet dat de vonk van geloof in haar hart is ontstoken. Op een dag nodig je haar uit lid te worden van de bahá'í-gemeenschap.
- _____ Je hebt een vriendin al enige tijd onderricht en je merkt dat de vonk van geloof in haar hart is ontstoken. Je blijft haar dus uitnodigen voor bahá'í-activiteiten met de gedachte dat ze op een dag wel bahá'í zal worden.
- _____ Je doet mee met een groep bij een campagne om het Geloof te onderrichten in de buurt. Je doet niet echt mee met discussies en met de planning, maar je zit de meeste tijd op je mobieltje te kijken. Als de campagne gaande is kijk je van tijd tot tijd op van je mobieltje om te zien wat er gaande is en soms instemmend te knikken als andere deelnemers van je groep in gesprek zijn met bewoners van de wijk.
- _____ Je bent lid van een onderrichtsteam om het Geloof te onderrichten in je buurt. Je groep gaat naar een openbare plek, en je stopt iedere voorbijganger om te vragen: “Hebt u wel eens van Bahá'u'lláh gehoord?”
- _____ Met een groep vrienden neem je deel aan een campagne om in een buurt de gemeenschapsopbouwende activiteiten te versterken. Als begin van de campagne heeft jouw groep, voornamelijk bestaande uit enkele vrienden die daar pas zijn komen wonen, de omgeving verkend en kennen zodoende enkele plaatsen als scholen en parken en wijkcentra waar je misschien jonge mensen kunt tegenkomen die iets voor een ander willen betekenen. Op grond van wat daaruit komt, ontwikkelt de groep een plan om een aantal activiteiten te ondernemen: op deze plekken tijd doorbrengen, voordrachten houden op de scholen voor voortgezet onderwijs, avond-bijeenkomsten organiseren en huisbezoeken afleggen bij personen die belangstelling hebben voor het educatieve proces die het instituut aanbeveelt. Als je jonge mensen ontmoet, bespreek je met hen de

specifieke eigenschappen die bij de periode van jong zijn horen en het belang van het pad van dienstbaarheid waar zij kunnen leren anderen te helpen, in het bijzonder de jeugd die jonger is, door het verwerven van kennis, vaardigheid en geestelijke kwaliteiten. Je nodigt iedereen uit die meer wil weten en vervolgt het gesprek in de bijeenkomsten die jij in de avonden organiseert. Je bereidt je voor om iedereen te helpen die dat wil, bij de aanvang van hun studie volgens de gebruikelijke volgorde van lessen en hen te vergezellen bij de daden van dienstbaarheid die ze gaan ondernemen. Je bent je ervan bewust dat sommigen snel het Geloof zullen aannemen en je schrikt er niet voor terug hen uit te nodigen aan de bahá'í-gemeenschap deel te nemen.

_____ Je neemt deel aan een campagne om een nabijgelegen stad om gemeenschapsopbouwende inspanningen te vergroten. Als onderdeel van de eerste fase heeft jouw groep, bestaande uit een groep vrienden die daar pas zijn komen wonen, een flinke tijd in parken, scholen en wijkcentra doorgebracht, waar ze gepraat hebben met jonge mensen en ze hebben uitgenodigd om naar avondbijeenkomsten te komen. Je hebt goed benadrukt dat er voldoende tijd is voor muziek, zang en gezelligheid, je bagatelliseert de bedoeling van de bijeenkomst, die gaat over hoe zij hun energie in het dienen van de gemeenschap kunnen stoppen. Je weet zeker dat het, als je eenmaal hun belangstelling op deze manier hebt gewekt en vriendschapsbanden hebt aangeknoopt, eenvoudig zal zijn in gesprek te raken over de specifieke eigenschappen die bij de periode van jong zijn horen en het belang om het pad van dienstbaarheid te gaan. Wanneer slechts een klein deel van de deelnemers aan de avondbijeenkomsten blijft nadat ze begrijpen waarvoor ze zijn uitgenodigd, besluit je dat je grotere aantallen moet aantrekken als je de beoogde doelen wilt bereiken.

_____ Je neemt deel aan een campagne van een week om de vele gezinnen in je dorp te bezoeken die kinderen in de kinderklassen hebben of in jeugdgroepen. Je team is van plan een flink aantal adressen langs te gaan en die gezinnen die ontvankelijk lijken te zijn, uit te nodigen om zich bij de bahá'í-gemeenschap aan te sluiten. Je besluit dat de beste benadering is om enkele ideeën ter sprake te brengen, waarvan je weet dat ze de plaatselijke bevolking aanspreken, en niet over belangrijke zaken te spreken die vragen oproepen; daarna ga je alle leden van elk huishouden uitnodigen om zich te registreren.

_____ Je neemt deel aan een campagne van een week om de vele gezinnen in je dorp te bezoeken die kinderen in de kinderklassen hebben of in jeugdgroepen. Je bezoekt die mensen die ontvankelijk zijn om aan de bahá'í-gemeenschap deel te nemen. Je team ontdekt dat de meeste gezinnen graag in gesprek komen over de bahá'í-leringen, sommigen nemen het Geloof snel aan en anderen stellen vragen die zij verder willen onderzoeken. Je beseft dat deze campagne deel is van een voortgaand, lang lopend proces van expansie en consolidatie, en dus besteed je de nodige tijd aan elk gezin, geef je antwoorden op vragen die rijzen, en vergroot je hun begrip van de principes van het Geloof. Op deze manier, naast dat je bijdraagt aan de getalsmatige groei en de vermenigvuldiging van activiteiten, versterkt elk bezoek de wortels van het Geloof binnen de gemeenschap.

PARAGRAAF 10

Zoals eerder gezegd benadrukken we in onze besprekingen over onderricht de geestelijke eigenschappen, dit betekent echter niet dat van een onderrichter van het Geloof volmaaktheid wordt verwacht. Wat van ons wordt verwacht is dat we opstaan en het Geloof dienen, daar steeds van binnen over nadenken, ons een doel stellen en te streven ons steeds beter te ontwikkelen in eigenschappen als zuiverheid van hart, onzelfzuchtigheid, geloof, moed, wijsheid, liefdevolle toegenegenheid en onthechting. Er zijn natuurlijk meerdere kwaliteiten die onze aandacht vereisen – vrijgevigheid, edelmoedigheid en standvastigheid om er maar een paar te noemen. Maar onze inspanningen hier zouden nutteloos zijn als we niet de kwaliteit nederigheid zouden behandelen.

De uitingen van nederigheid zijn uiteraard subtiel. Het is omdat we God lief gaan hebben en ons eigen “ik” vergeten, ons aan Zijn Wil onderwerpen, dat onze woorden en daden doordrongen raken van kracht. ‘Abdu’l-Bahá zegt ons:

“De onderrichter moet zelf, al onderrichtend, vol vuur zijn, zodat zijn woorden gelijk een vlam invloed zullen uitoefenen en de sluier van zelfzucht en hartstocht verteren. Hij moet eveneens volkomen nederig en bescheiden zijn, opdat anderen gesticht mogen worden, en hij moet zich geheel wegcijferen zodat hij kan onderrichten met de melodie van de Schare in den hoge, anders zal zijn onderricht geen resultaat hebben.”¹⁸

En onze inspanningen om anderen te helpen de waarheid van de Zaak te herkennen ziende, zegt ‘Abdu’l-Bahá:

“In overeenstemming met de goddelijke leringen in deze glorieuske Beschikking moeten wij niemand kleineren en hem onwetend noemen door te zeggen: “U weet het niet, maar ik weet het.” Wij moeten anderen liever met achting bezien en als wij trachten iets uit te leggen en aan te tonen, moeten wij spreken alsof wij de waarheid onderzoeken en zeggen: “Hier liggen de feiten voor ons. Laten wij ze onderzoeken om vast te stellen waar en in welke vorm de waarheid gevonden kan worden.” De onderrichter behoort zichzelf niet als geleerd en de anderen als onwetend te beschouwen. Zulk een gedachte kweekt trots, en trots is niet bevorderlijk voor invloed. De onderrichter moet zichzelf nooit als de meerdere zien, hij moet met de grootste vriendelijkheid, deemoedigheid en bescheidenheid spreken, want een dergelijk gesprek oefent invloed uit en voedt de mensen op”¹⁹

Wat is het verschil tussen de hartstocht waarnaar in de eerste uitspraak wordt verwezen en de hartstocht waarover we in de vorige paragraaf hebben gesproken?

Besprek met de andere leden van je groep hoe nederigheid de invloed van onze woorden kan vergroten. Schrijf enkele gedachten hierover op.

PARAGRAAF 11

Wat betreft nederigheid is er nog iets anders waar we aandacht aan moeten besteden als we het onderwerp onderricht onderzoeken. Het is waar dat we er voortdurend naar moeten streven onze innerlijke gesteldheid te verbeteren, beseffend dat de resultaten van onze inspanningen om te onderrichten afhankelijk zijn van de eigenschappen die we tentoonspreiden. Toch mogen we nooit de gedachte bij onszelf toelaten dat ons succes op het gebied van onderricht het resultaat is van onze eigen verdiensten. Nederigheid zal ons beschermen tegen het gevoel dat we zelf belangrijk zijn.

We moeten altijd onze prestaties op het gebied van onderricht los zien van onszelf. Welk aandeel we ook hebben als we iemand helpen Bahá'u'lláh te erkennen: het is een gunst die God ons schenkt. Hij kiest degenen door wie Hij zal werken. We kunnen alleen maar hopen dat we een kanaal worden waardoor Hij invloed uitoefent en ernaar streven die eigenschappen te ontwikkelen die ons in staat zullen stellen Zijn instrumenten te worden. In de Verborgene Woorden lezen we:

“Verootmoedig u voor Mij, dat Ik genadig tot u kan komen. Verhef u voor de zege van Mijn zaak om nog op aarde de overwinning te behalen.”²⁰

De volgende passage uit een brief geschreven namens Shoghi Effendi geeft ons de waarschuwing:

“Misschien is de reden, dat u op het gebied van het onderricht niet zoveel tot stand hebt gebracht, de mate waarin u naar uw eigen zwakheden en onbekwaamheden hebt gekeken bij het verspreiden van de Boodschap. Bahá'u'lláh en de Meester hebben er beiden herhaaldelijk de nadruk op gelegd onze eigen belemmeringen te negeren en geheel op God te vertrouwen. Hij zal ons te hulp komen als wij maar opstaan en een werkzaam kanaal voor Gods genade worden. Denkt u dat het de leraren zijn die bekeerlingen maken en het hart van de mensen veranderen? Neen, zeker niet. Het zijn alleen de zuivere zielen die de eerste stap doen en zich dan door de geest van Bahá'u'lláh laten beroeren en van zich gebruik laten maken. Als één van hen maar een seconde zou denken dat zijn succes aan zijn eigen bekwaamheden te danken is, dan is zijn werk afgelopen en begint zijn val. Dit is in feite de reden waarom zoveel bekwame mensen, na een tijd van voorbeeldig dienstbetoon, plotseling totaal machteloos waren en zich misschien door de geest van de Zaak als nutteloos terzijde geschoven voelden. Het criterium is in hoeverre wij bereid zijn de Wil van God door ons heen te laten werken.

Denk daarom niet meer aan uw eigen zwakheden; vertrouw volkomen op God; laat uw hart vervuld zijn van verlangen zijn Zending te dienen en Zijn roep te verkondigen, en u zult bemerken hoe welsprekendheid en de kracht om het menselijk hart te veranderen als vanzelfsprekend zal komen.

Shoghi Effendi zal zeker bidden voor uw succes als u zou opstaan en zou beginnen te onderrichten. In feite zal alleen al uw besluit om op te staan u verzekeren van Gods hulp en zegen.”²¹

Kun je een paar voorbeelden geven over hoe trots en arrogantie ons ondoeltreffend maken bij onderricht?

Om nu verder na te denken over hoe de verschillende soorten van trots kunnen voorkomen bij het onderrichten, doen we de volgende oefening:

1. Een onderrichtsproject, om het Geloof aan personen en gezinnen die betrokken zijn bij de gemeenschapsopbouwende activiteiten te onderrichten, vindt plaats in een buurt. De deelnemers zijn verdeeld in groepen en er wordt hen gevraagd de bewezen succesvolle methodes en benaderingen van vorige gelegenheden te gebruiken. Eén van de vrienden denkt echter dat in het project geen gebruik wordt gemaakt van wat hij beschouwt als zijn beste talenten. Welke reactie van zijn kant laat zien dat hij niet hoogmoedig is?

_____ Weigeren aan het project deel te nemen, omdat hij geen gelegenheid heeft om zijn talenten te gebruiken zoals hij wil.

_____ Blijmoedig deelnemen aan het project, samenwerkend met zijn mededeelnemers op elke manier die nodig is en zijn andere capaciteiten gebruikend.

_____ Proberen fouten in het gezamenlijke project te vinden en zeggen dat het echt geen goed project is omdat het geen gebruik maakt van alle talenten en capaciteiten van de vrienden.

2. Een groep vrienden, die in een buurt dienstbaar is heeft over een benadering gehoord, die werd gebruikt in een andere streek en daar een uitstekend resultaat had. Welke van de onderstaande reacties zou de meest passende zijn, en geen trots of gebrek aan wijsheid tonen?

_____ Zonder deze benadering verder te onderzoeken, concluderen dat het onmogelijk in hun stad kan werken, omdat het voor een ander gebied was gemaakt en de omstandigheden dus verschillen.

- _____ Tot de conclusie komen dat, als de benadering in één gebied gewerkt heeft, het ook op een andere plaats kan werken en zonder verandering moet worden overgenomen.
- _____ De genoemde benadering zorgvuldig onderzoeken om te zien of deze in een nieuwe omgeving helemaal of gedeeltelijk kan werken, de benadering overnemen en dan aanpassen waar de ervaring leert dat het nodig is.
3. Iemand uit een naburige plaats waar de gemeenschapsopbouw aanzienlijk is vooruitgegaan komt op bezoek op uitnodiging van de instituten van het Geloof. Het werk ter plaatse gaat vooruit, maar is nog niet erg gevorderd, haar wordt gevraagd de vrienden te helpen bij hun inspanningen. Wat van het onderstaande toont dat zij geen hoogmoedige trots laat zien?
- _____ De vrienden in deze andere wijk uitleggen dat zij gestuurd is door de instituten en nu een lange lijst met instructies gaan aanbieden die zij moeten volgen.
- _____ Voortdurend in gloeiende bewoordingen spreken over de vorderingen die gemaakt zijn daar waar zij woont zonder aan de plaats waar ze op bezoek is, enige mogelijkheid te bieden om ervaringen uit te wisselen vanuit hun eigen omstandigheden.
- _____ Ze luistert naar de vrienden in de plaats waar ze te gast is, als ze vertellen over hun ervaringen, ze neemt deel bij de voorbereiding en uitvoering, en deelt, als dat zo uitkomt, wat zij heeft geleerd in de plaats waar zij woont wat wellicht helpt bij het bepalen van hun volgende stappen.
4. Er gaat een campagne komen om met veel meer jonge mensen in gesprek te raken over hun mogelijkheden om hun talenten en vaardigheden te ontwikkelen en bij te dragen aan de verbetering van hun samenleving. Degene die belangstelling toont wordt uitgenodigd om de cursussen van het instituut volgen om hun vaardigheid bij dienstbaarheid in te zetten. Alle deelnemers bij deze campagne worden ingedeeld in tweetallen. In één tweetal wordt een zeer ervaren persoon gekoppeld aan iemand die minder ervaring heeft en die nog moed en vertrouwen moet zien te krijgen in de praktijk. Wat van het onderstaande toont de afwezigheid van trots bij het meer ervaren lid van dit tweetal?
- _____ Vaak in de rede vallen als de minder-ervarene met jonge mensen praat en tenslotte het gesprek overnemen.
- _____ De minder-ervarene de meeste gesprekken met de jongeren laten voeren, en vergissingen onthouden die hij of zij vermoedt, om daar later over te kunnen spreken om uit te leggen hoe zo'n gesprek hoort te verlopen.
- _____ De meeste gesprekken beginnen, maar al gauw de ander erin betrekken, helpend om het hem gemakkelijker te maken met jonge mensen te praten.

PARAGRAAF 12

In de voorafgaande paragrafen hebben we “nederigheid” op twee manieren onderzocht, als een eigenschap die onze woorden invloed geeft én als bescherming tegen de valkuilen die

wij op het pad van geestelijke groei kunnen tegenkomen. Er is echter nog een andere belangrijke bijdrage die nederigheid aan ons leven kan geven, en die speciaal belangrijk is bij onderricht. Nederigheid geeft ons de kans om alles wat wij doen te benaderen met een lerende houding, speciaal onze inspanningen in dienstbaarheid voor het Geloof. Als deze houding afwezig is hebben we de neiging om blind te zijn voor onze eigen onwetendheid en denken we dat we iets weten terwijl dat niet zo is. Een zeer prijzenswaardige eigenschap van hen die nederig de weg van hun Heer bewandelen is hun bereidheid tot leren

Je kunt je afvragen waarom een positieve houding ten opzichte van leren zo belangrijk is voor diegenen onder ons die doeltreffende onderrichters van het Geloof willen worden. Als je een antwoord op deze vraag wilt vinden moet je nadenken over wat je al over onderricht weet. Weet je altijd welke methode van onderricht je het beste kunt gebruiken? Weet je wat je moet zeggen en hoé je het moet zeggen in elke situatie die je tegenkomt? Denk je dat het mogelijk is om alles wat je moet weten over de verschillende benaderingen van onderricht, zó heilig, te leren in één of twee cursussen? Is er een formule die je kunt leren? Je zult het er zeker mee eens zijn dat het antwoord op deze vragen “nee” is en dat de enige verstandige manier om je methodes van onderricht te verbeteren is, dat je een lerende houding aanneemt.

Terwijl je ernaar streeft een steeds betere onderrichter van de Zaak te worden moet je oppassen, dat je je niet laat verleiden tot het discussiëren met je mede-bahá'ís over methodes van onderricht. Als we niet oppassen, kunnen we gemakkelijk dit soort discussies aangaan, waarbij ieder van ons gelooft dat hij de juiste “formule” heeft gevonden en dat, tenzij onderricht op die manier wordt gedaan, “succes” onmogelijk is.

We kunnen zulk gedrag vermijden als we besluiten dat een doeltreffend onderrichter van het Geloof worden iets is dat we moeten leren. We bevrijden ons van de door onszelf opgelegde beperkingen als we in elke poging tot onderricht een kans zien om inzicht te verkrijgen en onze methodes en benaderingen te verbeteren. Onze gesprekken met bahá'í-vrienden zijn het meest vruchtbaar als we ideeën uitwisselen, ervaringen met onderricht delen en de oorzaken van succes analyseren. Elk van ons wordt aangemoedigd om:

“...periodiek te reflecteren over effectieve manieren van onderricht van het Geloof in hun omgeving... Zielen die de zegen van geloof hebben gekregen, hebben een natuurlijke wens om deze gift te delen door middel van gesprekken met familieleden, vrienden, klasgenoten, collega's en met hen die ze nog niet eerder ontmoet hadden, op iedere plek en op ieder moment zoekend naar een luisterend oor. Verschillende settings en omstandigheden lenen zich voor verschillende benaderingen, en de vrienden moeten bezig zijn met een doorlopend leerproces over wat het meest effectief is op de plaats waar ze zich bevinden.”²²

Lees de onderstaande situaties. Hoe zou jij op elk ervan reageren als je vastbesloten was in elke poging tot onderricht een kans te zien om te leren?

1. Je besluit je om wekelijks een bijeenkomst bij je thuis te houden om over het Geloof te spreken. Je nodigt ongeveer tien mensen uit die bij verschillende gelegenheden belangstelling hebben getoond. Voor elke bijeenkomst kies je een onderwerp en je bereidt een korte voordracht voor die je dan presenteert, waarna je tijd geeft om vragen te stellen. Daarna is er tijd voor gastvrijheid waarin je met elkaar praat en zingt. Na een paar weken komen er nog maar twee mensen. Je besluit dat:

_____ Je de bijeenkomsten meer onderhoudend en socialer moet maken.

- _____ Je de wekelijkse bijeenkomsten uit je onderrichtsplan moet schrappen; het was toch geen goed idee.
- _____ Je het in de volgende bijeenkomsten anders moet aanpakken; misschien moet je met je gasten een paar aanhalingen lezen over een bepaald onderwerp om ze in staat te stellen om vertrouwd te raken met het Heilige Woord en daarop dan voort te bouwen.
- _____ Je alle mensen die niet meer komen moet opzoeken en hen vragen waarom ze niet meer komen.
2. Toen je het Geloof leerde kennen, waren er een paar principes die je het meeste troffen. Dus nu denk je dat de beste manier om mensen te onderrichten is, hen over dezelfde principes te vertellen. Terwijl in het algemeen iedereen met wie je praat het wel eens is met je ideeën, is niemand écht geïnteresseerd in de ideeën die jij naar voren brengt. Je besluit dat:
- _____ Je meer ervaring nodig hebt bij het introduceren van de principes.
- _____ Je mensen zoals jezelf moet zoeken en alleen hen onderrichten.
- _____ Je geen geboren onderrichter bent en je het Geloof op een andere manier moet dienen.
- _____ Je in de toekomst moet proberen dat wat de mensen bezig houdt of zorgen baart, te begrijpen en bijpassende leringen uit het Geloof in je gesprek verwerken.
3. Je maakt deel uit van een team dat besloten heeft de inspanningen te richten op een bepaalde groep personen en Bahá'u'lláh's boodschap met hen te delen. Na verloop van tijd merk je aan hun vragen dat zij allemaal problemen lijken te hebben met de heersende voorstelling van God. Het team besluit:
- _____ Het is beter niet over dit onderwerp te spreken. Als mensen het ter sprake brengen in het gesprek, dan ga je snel over op een ander thema.
- _____ Mensen die problemen hebben met het concept van God, zijn niet ontvankelijk voor het Geloof, dus moet je geen tijd besteden met proberen hen te onderrichten.
- _____ Je gaat iemand die meer ervaring heeft vragen of hij met je meegaat om met de mensen waar je op bezoek gaat te praten over het bestaan van God. Als dat niet werkt, dan laat je het zo en dringt niet verder aan.
- _____ Nadat je een aantal relevante stukken uit de geschriften hebt bestudeerd, gaat jouw team een korte verhandeling voorbereiden om de mensen die je gaat bezoeken uit te leggen wat Bahá'u'lláh ons leert over God. Je gaat luisteren naar hun reacties, denkt na over de resultaten, je keert je weer tot de geschriften om antwoorden op de gerezen vragen te vinden en je past je verhandeling aan naar de inzichten die je als team intussen uit de ervaring en uit de stukken die jullie samen bestudeerden, hebben opgedaan. Dit blijf je doen totdat je inspanningen bevredigende resultaten boeken.

4. Je doet mee met een team dat aan verschillende zeer effectieve onderrichtscampagnes in de omgeving heeft deelgenomen. Een flink aantal gezinnen hebben de Zaak omarmd. Omdat jullie je bewust waren van het feit dat het heel belangrijk voor hen is om hun kennis van het Geloof te verdiepen, ging het team geregeld bij hen op huisbezoek en spraken ze met de leden van dat gezin over de thema's die in het derde hoofdstuk van Boek 2 zijn behandeld. Nu vraagt het team zich af hoe het verder moet gaan zodat zowel hun betrokkenheid bij het geloof als hun mogelijkheden om Bahá'u'lláh's leringen met anderen te delen vergroot. Het team besluit:

_____ Je gaat een serie van 30 presentaties voorbereiden over een grote verscheidenheid aan onderwerpen en bij elk bezoek praat je over een nieuw onderwerp. Je volgt je lijst zorgvuldig om er zeker van te zijn dat je alle onderwerpen die je hebt gekozen behandelt.

_____ Je geeft elke familie een boekje over het Geloof en vraagt hen een bepaald aantal bladzijden te lezen in de periode tot aan je volgende bezoek. Tijdens je bezoeken zul je dan alle vragen die ze hebben bespreken.

_____ Deze benadering is niet praktisch en is tijdrovend. In plaats van de families één voor één te bezoeken, nodig je ze uit voor een wekelijkse bijeenkomst bij iemand thuis om het Geloof te bespreken. "Degenen die écht geïnteresseerd zijn om iets te leren zullen wel komen" zeggen jullie tegen elkaar.

_____ Je bedenkt één basisidee waarvan je denkt dat het hen kan helpen om iets te leren en je zoekt relevante passages over het onderwerp uit de Geschriften om met hen te bespreken. Je gaat één van de families bezoeken om met hen de passages te lezen en de ideeën te bespreken. Je denkt na over het resultaat van deze bijeenkomst, gaat terug naar de Geschriften, je wijzigt de selectie van de passages en gebruikt de bijgewerkte teksten voor een bezoek aan een andere familie. Ondertussen kies je, in het licht van de opmerkingen die je tijdens het bezoek aan het eerste gezin hebt gemaakt, een andere reeks ideeën en passages om met hen te bestuderen tijdens je tweede bezoek. Je gaat op deze manier verder tot je een patroon hebt ontwikkeld van regelmatige bezoeken die rond een reeks thema's draaien. Tegelijkertijd onderzoek je met de gezinnen hoe dezelfde thema's besproken kunnen worden met hun burens, familieleden en vrienden.

PARAGRAAF 13

De oefeningen in het vorige hoofdstuk hielpen ons om te zien hoe belangrijke vragen, of je nu bezig bent met een persoonlijk onderrichtspoging of in een collectieve inspanning, opkomen als wij reflecteren over de resultaten van wat wij aan het doen zijn. Een categorie vragen die telkens opkomt als we een lerende houding aannemen heeft te maken met de manier waarop wij onderricht benaderen en de houdingen die wij handhaven bij de uitvoering van deze heilige daad. Kunnen we vrijmoedig te werk gaan? Zullen we ons voorzichtig en behoudend uiten? Gaan we Bahá'u'lláh's boodschap meteen aan iedereen die we tegenkomen vertellen, of gaan we selectief te werk? Moeten we meteen over het Geloof spreken als de godsdienst voor de mensheid heden ten dage, of moeten we onze gesprekken beperken tot een algemeen, gemakkelijk voor iedereen te verteren gesprek over

principes? Moeten we die aspecten van de leringen noemen waarvan we weten dat ze een uitdaging vormen voor de luisteraar, of moeten we al deze onderwerpen voor later bewaren, nadat de persoon het Geloof heeft aanvaard? Moeten we, om overtuigend te zijn, onze presentaties sterk en overweldigend maken, of moeten we met zo weinig mogelijk passie spreken?

In de aanhaling onderaan, geeft de Behoeder ons in dit verband een onschatbaar advies. Enkele woorden kunnen je onbekend zijn, dus voordat je de aanhaling overdenkt, kun je de volgende lijst met begrippen overzien:

Provocerend:	Woede of sterke onenigheid veroorzaken
Traag:	Lui
Fanatiek:	Gevuld met overdreven of verkeerd enthousiasme
Overdreven:	Verder dan wat normaal of gepast is
Ruim opvattend:	Ruimdenkend; niet gebonden aan traditie of regels
Naar voren brengen:	Een uitleg van betekenis of doel; presentatie van een thema
Behoedzaam:	Voorzichtig
Verzoenend:	Bereid om toe te geven
Leek:	Een persoon die niet tot de geestelijkheid behoort
Neerzien:	Toont geen respect of minachting; minachtend
Iets afdoen:	Stukje bij beetje verminderen
Aanreiken:	Ter aanvaarding voorleggen; aanbieden
Onbuigzaam:	Geen compromis sluiten of toestaan; onverzettelijk

Lees nu de aanhaling uit de geschriften van de Behoeder:

“Zij moeten provocerend noch traag zijn, fanatiek noch overdreven ruim van opvatting bij het naar voren brengen van de grondbeginselen en specifieke kenmerken van het Geloof. Zij moeten óf behoedzaam óf vrijmoedig zijn, zij moeten snel handelen of de tijd nemen, zij moeten de directe of de indirecte methode gebruiken, zij moeten uitdagend of verzoenend zijn; in strikte overeenstemming met de geestelijke ontvankelijkheid van degene met wie zij in contact komen, of hij nu iemand van adel is of een gewoon burger, iemand uit het noorden of uit het zuiden, een leek of een priester, een kapitalist of een socialist, een staatsman of een prins, een handwerksman of een bedelaar. Als zij de Boodschap van Bahá’u’lláh brengen, moeten zij aarzelen noch weifelen. Zij moeten niet neerzien op de armen, noch beschroomd zijn voor de groten. Als zij de waarheden van het Geloof uiteenzetten moeten zij noch overdrijven, noch iets afdoen aan de waarheid die zij voorstaan, of hun toehoorder nu van koninklijken bloede, een kerkvorst, een politicus, en zakenman of een gewoon iemand is. Aan allen, hoog of laag, rijk of arm, moeten zij gelijkelijk met open handen, met een stralend hart, met welsprekendheid, met eindeloos geduld, met onbuigzame oprechtheid, met grote wijsheid en met onwrikbare moed, in dit kritieke uur de Kelk der Verlossing aanreiken aan al die verwarde, hongerige, verbijsterde en door angst verteerde mensen in het noorden, in het westen, in het zuiden en in het hart van dat zwaar beproefde continent.”²³

1. Shoghi Effendi zegt ons dat als we de Zaak onderrichten, we noch _____
_____ noch _____ moeten zijn bij het _____

- van de _____ en _____
 _____ van het Geloof.
2. We moeten noch _____ noch _____
 van opvatting zijn.
 3. We moeten óf _____ óf _____ zijn, we moeten
 _____ of _____, we moeten de
 _____ of de _____ methode gebruiken, we moeten
 _____ of _____ zijn, in strikte
 overeenstemming met de _____ van degene
 met wie we in contact komen.
 4. Bij het onderrichten van de Zaak moeten we handelen in strikte
 _____ met de _____
 _____ van de ziel met wie we in contact komen, of hij nu iemand van
 adel is of een _____, iemand uit het noorden of _____
 _____, een leek of een _____, een kapitalist of een _____
 _____, een staatsman of een _____, een handwerksman of een _____
 _____.
 5. Als we de Boodschap van Bahá'u'lláh brengen moeten we _____
 noch _____.
 6. We moeten niet _____ op de armen, noch _____
 voor de groten.
 7. Als we de waarheden van het Geloof uiteenzetten moeten we noch _____
 _____ noch _____ aan de waarheid waar we voorstaan, of
 onze toehoorder nu van _____, een _____
 _____, een _____, en _____
 of een _____ is.
 8. Aan allen moeten we gelijkelijk met _____ handen, met een _____
 hart, met _____, met _____ geduld, met
 _____ oprechtheid, met _____ wijsheid,
 en met _____ moed de Kelk der Verlossing aanreiken op dit
 kritieke uur.

PARAGRAAF 14

Laten we bovenstaande aanhaling nauwkeuriger bestuderen en proberen er enkele praktische consequenties uit te halen.

1. De aanhaling zegt dat, als we de Zaak onderrichten, niet provocerend in onze presentatie moeten zijn. Hieronder staan enkele situaties beschreven. Zet een “P” bij de presentatie die provocerend is.

_____ Om bij een vrome gelovige van een ander Geloof aan te tonen dat de mensheid een nieuwe Manifestatie nodig heeft, begin je je presentatie met zijn aandacht te leggen op alle dingen die fout zijn gegaan bij zijn godsdienst.

_____ Je legt aan een vrome gelovige van een ander Geloof uit dat de Manifestaties van God te vergelijken zijn met spiegels die de zon reflecteren. Zij reflecteren de eigenschappen van God en onthullen Zijn goddelijke eenheid. Hoewel de Spiegels kunnen verschillen, weerkaatsen ze alle het Licht van dezelfde Zon. Op deze manier help je hem om geleidelijk aan tot het inzicht te komen dat het herkennen van Bahá'u'lláh niet betekent dat men alle Manifestaties die vóór Hem kwamen, verwerpt.

_____ Je bent iemand aan het onderrichten die niet zeker weet of zij wel in God gelooft. Je begint met zeggen dat Bahá'u'lláh de Allergrootste Manifestatie van God is

_____ En kleine groep is bij jou thuis bij elkaar gekomen. De meesten die er zijn hebben tot nu toe geen duidelijke belangstelling getoond voor het Geloof, en jij hoopt dat je de leringen zó kunt introduceren dat het hun aandacht pakt. Tijdens jullie gesprekken verklaar je nadrukkelijk dat iedereen in de toekomst bahá'í wordt.

_____ Je begint je presentatie bij iemand die het buitengewoon goed heeft, met te zeggen dat rijkdom een sluier is tussen de mens en God.

_____ Je ontmoet een geestelijke die oprecht geïnteresseerd is in het Geloof en die jou vraagt hem enkele van de leringen van Bahá'u'lláh uit te leggen. Het eerste wat je hem vertelt is dat God in deze tijd, het priesterschap heeft afgeschaft.

2. Als wij de Zaak onderrichten, moeten we er niet gemakzuchtig zijn. In welke van de volgende situaties ben je te gemakzuchtig? Geef ze aan met “G”.

_____ Iemand vraagt je wat er zo speciaal is aan het Bahá'í-geloof. Jij antwoordt “Het is gewoon een geloof als alle andere. Waar het om gaat is alleen dat je vriendelijk bent tegen iedereen en elkaar liefhebt.”

_____ Jouw onderrichtsmethode is dat je probeert in de praktijk te tonen dat het Geloof een verzameling hoogstaande principes is die voor iedereen aanvaardbaar zijn. “De vestiging van vrede.” Zeg je bijvoorbeeld. “Wie gelooft daar niet in?” En als ze zich dan zo aangetrokken voelen tot het Geloof, laat je hen los, en vertelt hen van tijd tot tijd dat ze een boek kunnen lenen om erover te lezen, als ze daar behoefte aan hebben. Je gaat nooit verder dan dit.

_____ Iemand die op het punt staat tot het Geloof te komen, stelt vragen over geldelijke bijdragen. Je enige antwoord is: “Jazeker, zoals bij alles in het leven is er geld nodig om dingen uit te voeren. Je kunt geld geven, maar alleen als je dat wilt.”

_____ Iemand die op het punt staat tot het Geloof te komen, stelt vragen over geldelijke bijdragen. Jij vertelt hem dat bijdragen aan fondsen van het Geloof, de heilige plicht is van iedere gelovige en je legt hem de geestelijke betekenis uit van een offer, wat betekent iets weggeven wat minder betekenis heeft om te ontvangen wat hoogstaander is. “Bijdragen aan het fond is een integraal onderdeel van ons werk om een betere wereld op te bouwen.”

_____ Een vriend die het geloof al een tijdje bestudeert, vraagt je om hem het concept van het eeuwige Verbond uit te leggen. Je zegt dat het echt heel eenvoudig is: “Er is een overeenkomst tussen God en de mensheid. Van tijd tot tijd stuurt Hij Zijn Manifestatie, en wij herkennen Hem en doen ons best om te doen wat Hij zegt.”

_____ Een vriend die het Geloof al enige tijd bestudeert, vraagt je om het concept van het eeuwige Verbond voor hem te verduidelijken. Je legt in het kort uit dat God, die de mensheid uit Zijn liefde voor ons heeft geschapen, heeft beloofd ons nooit alleen te laten, maar Zijn Wil en Doel van tijd tot tijd aan ons bekend te maken door Zijn Manifestaties; wij beloven op onze beurt de Manifestatie voor onze Dag te herkennen en Zijn leringen te volgen.

3. Als wij de Zaak onderrichten, moeten we niet fanatiek zijn in onze presentatie. Hieronder staat een aantal situaties. Zet een “F” bij de presentatie die fanatiek is.

_____ Iemand die het Geloof aan het onderzoeken is, vraagt je hoe het is om bahá’í te zijn. Je vertelt hem dat het geen kleinigheid is om bahá’í te worden. “Je moet alles opgeven voor het Geloof,” leg je uit. “Het is alles of niets.”

_____ Er is bij jou thuis een bijeenkomst met enkele mensen die voor het eerst iets over het Geloof willen horen. Je laat iedereen elkaar een hand geven en je begint “Alláh-u-Abhá” te zingen”.

_____ Je begint een toegewijde gelovige van een ander geloofsovertuiging te onderrichten door hem te vertellen dat de perioden van haar godsdienst over en klaar zijn. Ze moet haar geloof loslaten. “Bahá’u’lláh, de Boodschapper van God voor deze tijd, is gekomen,” vertel je haar. “Gooi het verleden weg.”

_____ Je legt het Geloof aan iemand uit. Hij is het met één van je punten niet eens. Je begint met hem te kibbelen en je zegt hem dat je vanuit zijn eigen geschriften kan bewijzen dat hij ongelijk heeft.

_____ Je legt het Geloof aan iemand uit. Hij is het oneens over één van de punten die jij naar voren brengt. Jij merkt dat het een gevoelig onderwerp voor hem is. Je houdt rekening met zijn overtuiging en zegt: “We kunnen, als je wilt, dit speciale onderwerp op een andere keer doorpraten. Maar er zijn heel veel dingen waar we het over eens zijn. Laten we voor vandaag die zaken eens onderzoeken.”

_____ Je legt de wetten van het Geloof uit aan een vriend. “Gehoorzaamheid aan de wetten van God is de kern van geloof,” zeg je. “De toestand van de wereld is momenteel zo verschrikkelijk, omdat de mensheid niet de wetten

van Bahá'u'lláh volgt. Iedereen die Zijn wetten niet naleeft, zal in de volgende wereld worden berecht.”

_____ Je legt de wetten van het Geloof uit aan een vriend. “Bahá'u'lláh zegt ons dat Zijn wetten, de lampen zijn van Zijn liefdevolle voorzienigheid,” zeg je. “Zijn wetten verlichten ons pad en leiden ons naar waar geluk. Toch zijn we niet perfect en soms maken we fouten. Als we echter Bahá'u'lláh erkennen, en als we tot Hem bidden, helpt Hijzelf ons om onze zwakheid te overwinnen en geeft Hij kracht om Zijn wetten te gehoorzamen.”

4. Als we het Geloof onderrichten, moeten we niet buitensporig liberaal zijn. Beslis in welke van de volgende situaties je te liberaal bent. Markeer ze met “L”.

_____ Iemand is het Geloof aan het onderzoeken en vraagt je of er leiders of voorgangers zijn de bahá'í-gemeenschap. Jij antwoordt: “Wij hebben geen priesters of andere geestelijke leiders die tussen God en ons staan. Wij leven volgens ons eigen geweten. Niemand vertelt ons wat we moeten doen.”

_____ Iemand die het geloof onderzoekt vraagt of er leiding is in de bahá'í-gemeenschap. Jij antwoordt: “De dingen in en van de gemeenschap worden door een wereldwijd administratief systeem, waaronder Raden op nationaal en lokaal niveau, geleid. Deze Nationale Geestelijke Raden en Plaatselijke Geestelijke Raden worden zonder kandidatuur of campagne in een gewijde sfeer onder gebed zeggings gekozen. Er is ook een groep hoogstaande personen die gekozen is om als raadgevers de Raden terzijde te staan, de bahá'í-vrienden te inspireren en te bemoedigen. Al deze instellingen staan onder verantwoordelijkheid van het internationale gezagsorgaan van het bahá'í-geloof genaamd het Universele Huis van Gerechtigheid”

_____ Iemand aan wie je het Geloof uitlegt vraagt hoe men verwacht dat de individuele gelovige staat tegenover de bahá'í-administratie. Jij antwoordt: “Weet je, het Bahá'í-geloof heeft ook een administratief systeem, wij hebben wat bekend staat als Geestelijke Raden, elk bestaande uit negen leden. Deze gekozen instellingen regelen de administratieve zaken van het Geloof op lokaal en nationaal niveau, maar je hoeft alleen te doen wat zij zeggen als dat met je geweten overeenstemt.”

_____ Je onderricht iemand en hij zegt dat hij alles wat hij gehoord heeft mooi vindt, behalve dat bahá'ís niet in reïncarnatie geloven. Jij zegt: “Dat is helemaal goed. Bahá'ís geloven in eenheid in verscheidenheid. Dat betekent dus ook in verscheidenheid van mening.”

_____ Iemand vraagt je hoe bahá'ís hun Geloof verspreiden. Jij zegt simpelweg dat bahá'ís niet bekeren. “Wij leven ons leven, en als mensen ons vragen stellen, dan vertellen we over het Geloof.”

_____ Iemand die over het geloof heeft gelezen en er belangstelling voor bleek te hebben, vraagt je uit te leggen wat er verwacht wordt van de mensen die zich als bahá'í laten registreren. “Geloof is een persoonlijke zaak,” zeg je. “Het is een manier van leven, het is iets wat je in je hart voelt. Het Bahá'í-geloof heeft natuurlijk een paar wetten, maar je moet ze alleen gehoorzamen als dat met je geweten overeenstemt.”

_____ Iemand die over het Geloof heeft gelezen, laat merken dat hij belangstelling heeft. Hij vraagt je uit te leggen wat er verlangd wordt van de mensen die zich als bahá'í laten registreren. Jij antwoordt: “De essentie van geloof is God te kennen door Zijn Manifestatie., om standvastig te zijn in Zijn liefde, en om Zijn leringen te volgen. Onze liefde voor God is een verlengstuk van Zijn schepping, we hebben de mensheid lief en wij nemen onze verantwoordelijkheid in het Geloof door aan de verbetering van de samenleving te werken.”

_____ Je praat met een paar vrienden over de opvoeding van kinderen. Dan zeg je: “Het Bahá'í-geloof leert dat kinderen goed geboren worden en, als je van ze houdt en ze helpt te ontwikkelen wat God in hen heeft gelegd, ze goed terecht zullen komen.”

_____ Je praat met een paar vrienden over de opvoeding van kinderen. Dan zeg je: “Het Bahá'í-geloof vertelt ons dat kinderen het vermogen hebben om goed te zijn, maar dat ze ook neigingen hebben die gecontroleerd moeten worden. Ze hebben onderwijs nodig zodat ze de juiste weg inslaan en het grote potentieel ontwikkelen waarmee ze elk begiftigd zijn.”

5. Bekijk welke van de volgende antwoorden passen bij de situaties die hieronder staan, als je probeert te bepalen hoe je omgaat met het onderrichten van de zaak. Er zijn meerdere antwoorden mogelijk.

a. Voorzichtig zijn	e. Gebruik de directe methode
b. Gedurfd zijn	f. Gebruik de indirecte methode
c. Snel handelen	g. Uitdagend zijn
d. Afwachten	h. Verzoenend zijn

_____ Iemand komt opgewonden bij het plaatselijke bahá'í-centrum. Ze zegt dat ze iets op internet heeft gelezen over het Geloof en ze wil meer over Bahá'u'lláh weten. Ze legt uit dat ze altijd al diep in haar hart al gevoeld heeft dat God de mensheid nooit in de steek zou laten en dat hij ons nog een Manifestatie zou sturen.

_____ Jij en jouw familie zijn naar een dorp verhuisd waar je niemand kent. Op een dag, kort na jullie aankomst, komt de buurman langs om jou en je familie welkom te heten en zich voor te stellen. Hierbij laat hij merken dat alle dorpelingen erg eensgezind zijn in hun Geloof en dat zij de manier waarop deze “andere” Geloven binnenkomen en zo mensen uit elkaar drijven niet waarderen

_____ Jij en jouw familie zijn naar een dorp verhuisd waar je niemand kent. Op een dag, kort na jullie aankomst, komt de buurman langs om jou en je familie welkom te heten en zich voor te stellen. Hij ontdekt enkele bahá'í-boeken op tafel en vraagt: “Wat is het Bahá'í-geloof?”

_____ Je hebt je aangesloten bij een groep mensen die bezig is met acties voor vrede. Eén van de deelnemers die zich heel erg aangetrokken voelt tot de ideeën die jij bij bijeenkomsten uitspreekt, gelooft sterk dat de enige weg om een onderscheidende verandering in de samenleving te bereiken is, door deelname aan politieke actie. Hij staat erop om elke keer als de groep bijeenkomt met jou te praten.

_____ Iemand met wie je samenwerkt heeft je bij verscheidene gelegenheden al verteld dat hij niet in God gelooft. Toch vindt hij veel ideeën die jij met betrekking tot maatschappelijk onderwerpen naar voren brengt, heel mooi, bijvoorbeeld, de gelijkwaardigheid van man en vrouw en de noodzaak van algemene scholing.

_____ Op een dorpsbijeenkomst waar verschillende dorpschoufden uit de regio aanwezig zijn, breng je enkele ideeën naar voren over het onderwijs aan kinderen. Na afloop komt een van de dorpschoufden met je praten. Hij zegt dat hij weet dat je een bahá'í bent en dat veel van je suggesties hem bevallen. Hij is geïnteresseerd om meer over het geloof te leren.

_____ Een vriendin die zich net als bahá'í heeft laten registreren, nodigt je thuis uit om haar familie te ontmoeten. Zij zijn tegen het feit dat zij bahá'í is geworden en proberen haar het Geloof op te geven.

_____ Een vriendin die zich net als bahá'í heeft laten registreren, nodigt je thuis uit om haar familie te ontmoeten. Ze vertelt je dat ze allemaal opgetogen zijn over het Geloof en niet kunnen wachten om er meer over te horen.

6. Probeer te bedenken welke houdingen aanwezig zijn en welke geestelijke eigenschappen ontbreken als iemand

– minachting voor de armen heeft: _____

– schuchter is voor de grote: _____

7. Geef een voorbeeld hoe iemand, bij de uitleg van de waarheden van het Geloof

– de waarheid óver-benadrukt: _____

– de waarheid kleineert: _____

PARAGRAAF 15

De onderstaande aanhaling van de Behoeder herinnert ons eraan dat wij, zoals bij alle aangelegenheden, ons moeten wenden tot ‘Abdu’l-Bahá als wij pogen de meest passende benadering te vinden bij elke situatie:

“Laten we ook het voorbeeld dat onze geliefde Meester ons zo duidelijk heeft gegeven voor ogen houden. Wijs en tactvol in Zijn aanpak, waakzaam en aandachtig in Zijn eerste contact, ruimdenkend en liberaal in Zijn openbare uitspraken, voorzichtig en geleidelijk de essentiële waarheden van de Zaak ontvouwend, hartstochtelijk in Zijn oproep en toch gematigd in Zijn bewijsvoering, verzekerd van toon, onwankelbaar in Zijn overtuiging, met waardige manieren – dat waren de onderscheidende kenmerken van de nobele presentatie van het Geloof van Bahá’u’lláh door onze Geliefde.”²⁴

1. Als je probeert het voorbeeld van ‘Abdu’l-Bahá na te volgen, wat wil je dan proberen te zijn in jouw benadering van het onderrichten? _____

2. Hoe wil je overkomen als je voor het eerst met iemand in contact komt?

3. Wat zal de woorden karakteriseren terwijl je in het openbaar over het Geloof spreekt? _____
4. Hoe ga je de waarheden van de Zaak onder de aandacht van het publiek brengen?

5. Wat ga je proberen te bereiken
 - bij je oproep? _____
 - in je argumentatie? _____
 - in je toon? _____
 - in je overtuiging? _____
 - in de manier van doen? _____

Leer nu de bovenstaande aanhaling uit het hoofd.

PARAGRAAF 16

We begonnen dit hoofdstuk met ons weer bewust te zijn dat “zijn” en doen “doen” elkaar aanvullende en onafscheidelijke aspecten zijn van een geestelijk leven. Daarna hebben wij verscheidene paragrafen gewijd aan enkele geestelijke kwaliteiten die we allen moeten trachten te ontwikkelen, als we betrokken raken in regelmatige en systematische onderrichtsactiviteiten. Onze verhandeling over nederigheid leidde ertoe om onze houding met betrekking tot leren nader te overwegen, wat zo belangrijk is bij onderricht van het Geloof. Wij hebben ook wat inzicht gekregen hoe een andere houdingen de wijze waarop wij met onderricht omgaan kan beïnvloeden. Laat ons nu dan een stap verder gaan en onderzoeken hoe het karakter van onze band is met hen die we onderrichten. Hoe moet die eruitzien? Wat zeggen de geschriften daarover?

Het eerste concept dat waarschijnlijk opkomt is kameraadschap. Het is duidelijk dat in de context van persoonlijke onderrichtsinspanningen, het vermogen om vriendschapsbanden aan te knopen van belang is. Hetzelfde vermogen is ook essentieel bij onze deelname aan collectieve campagnes – bijvoorbeeld als we jongeren uitnodigen om een instituuetscursus te volgen als een manier om hun vaardigheid om dienstbaar te zijn te vergroten, als we nieuwe kinderklassen voor geestelijke opvoeding van kinderen opzetten, en groepen voor de geestelijke bekrachtiging van jeugd, als we huisbezoeken afleggen in buurten en dorpen bij hen die pas in het Geloof zijn geregistreerd om verschillende onderwerpen met ze te bestuderen, en als we betrokken zijn in rechtstreekse onderrichtspogingen onder bevolkingen die open staan voor Bahá'u'lláh's boodschap. In al deze gevallen bepaalt ons vermogen om warme betrekkingen te onderhouden hoe wij de mensen die wij ontmoeten benaderen, hoe wij ons met hen onderhouden en in hoeverre wij in staat zijn hun hart te raken.

Iets wat wij onszelf af moeten vragen is hoe we deze essentiële vaardigheid gaan ontwikkelen. Onze karakters zijn uiteraard verschillend. Sommigen onder ons, hetzij door opvoeding of door een natuurlijke karaktertrek, vinden het gemakkelijk om vrienden te maken. Sommigen kunnen zomaar een gesprek beginnen met volslagen vreemden. Anderen zijn verlegen en vinden dit een hele uitdaging. Toch, hoe ons karakter ook moge zijn, we moeten ons realiseren dat we door bewuste inzet, kunnen leren om met anderen in een geest van kameraadschap om te gaan. De geschriften geven meerdere, waardevolle raadgevingen ten aanzien van dit onderwerp, waar wij hieronder slechts een klein aantal voorbeelden van geven. De zinnen tussen aanhalingstekens komen rechtstreeks uit de geschriften. Het idee is dat je meerdere keren de ideeën leest en met de andere leden van je groep bespreekt.

Ons wordt gezegd het “duister van verwijdering” te verdrijven en “alle mensen als vrienden te beschouwen”. Er wordt van ons verwacht dat we “één zijn met elk volk”. We moeten onze ogen richten op “de hemel van aloude heerlijkheid” en elk schepsel beschouwen als “een teken van God”, want het is door Zijn genade en kracht “dat elk schepsel in de wereld is gekomen”.

We worden opgeroepen om “in liefdevolle gemeenschap om te gaan met zowel vriend als vreemdeling”, om aan iedereen “de grootst mogelijke goedertierenheid” te tonen, zonder acht te slaan op “de mate van hun capaciteiten” en ons nooit af te vragen of ze “het verdienen om bemind te worden”.

Als iemand ons “beschimpt en bespot”, moeten we hem “met liefde tegemoet treden”. Als hij ons “beschuldigt”, moeten we hem “prijzen”. Als hij ons “een dodelijk gif” aanbiedt, moeten we hem “de meest uitgelezen honing” geven. Als hij ons leven “bedreigt”, moeten we hem een “medicijn geven dat hem eeuwig zal

genezen”. Als hij “de pijn zelf” wordt, moeten wij zijn “medicijn” worden. En als hij “doornen” wordt, dan worden wij “rozen en zoete kruiden”.

We worden aangespoord om een machtige inspanning te leveren, zodat “alle volken en geslachten van de wereld, zelfs de vijanden”, “hun vertrouwen en hoop” op ons stellen. Als een ziel “honderdduizend wandaden” begaat, moet hij toch kunnen “hopen op vergiffenis”, opdat hij niet “moedeloos of bedroefd” wordt.

We moeten “elkaar krachtig ondersteunen en zoeken naar het eeuwige leven” en “de barmhartigheden en zegeningen worden die God heeft gezonden”.

Er wordt ons gezegd dat we “vriendelijkheid en vriendschap, sympathie en hoffelijkheid” moeten tonen aan iedereen, zodat we mogen zijn als “verfrissend water voor iedereen die dorst heeft” en als “hemels brood voor iedereen die honger heeft”. We moeten “een tederheid tonen die niet van deze wereld is”. We moeten “liefde en goede vriendschap zien als de verrukkingen van de hemel” en “vijandigheid en haat zien als de kwellingen van de hel”.

We moeten zorgen dat we “geen ziel schaden en geen hart verdriet doen”. We moeten niet “de gevoelens van een ander kwetsen”, ook al is hij een “boosdoener” en wenst hij ons “kwaad”. We worden aangespoord om niet “naar de schepselen te kijken”, maar ons te wenden tot “hun Schepper”.

We worden opgeroepen om onszelf “op te offeren” voor het “algemeen welzijn” en “dag en nacht ernaar te streven” om “het lot van de mensheid te herstellen”. We moeten treuren “om de tranen” die Gods schepselen laten en rouwen om “het verdriet” van Zijn kinderen. We moeten onze “rust en gemak” “prijsgave”, zodat we “de oorzaak van rust van de wereld” kunnen worden.

Er wordt ons verteld dat we “een liefhebbende vader voor de wezen, een toevlucht voor de hulpelozen, een schatkamer voor de armen, en een geneesmiddel voor de zieken” moeten zijn. We moeten “de helper van ieder slachtoffer van onderdrukking, de beschermer van de minder bedeelden” zijn. We moeten “te allen tijde aan het bewijzen van een dienst aan ieder lid van het menselijk geslacht” denken.

We moeten “alles doen” wat we kunnen om “het hart en de gedachten van mensen te zuiveren” en ernaar streven “iedere ziel te verblijden”. We moeten “goed doen aan eenieder wiens pad wij kruisen” en “hem tot nut zijn”. We moeten proberen “het karakter van eenieder verbeteren en de geest van mensen heroriënteren”. Het is onze taak om de mensen “op te roepen” tot God en de mensheid “uit te nodigen” om “het voorbeeld van de Schare in den Hoge te volgen”.

We worden opgeroepen om “hen die zijn buitengesloten in de kring van intieme vrienden” te brengen. We moeten “hen die sluimeren wekken” en “de achtelozen bewust maken”. “In de duisternis van de wereld” moeten we “stralende vlammen” zijn. “In het zand van het verderf” moeten we “bronnen van het water des levens” zijn en “leiding van de Here God”.

Misschien wil je nu het volgende citaat uit de geschriften van ‘Abdu’l-Bahá uit het hoofd leren:

“En u, o minnaars van God, maak uw schreden in Zijn Zaak vast, met zo’n vastberadenheid dat u niet zult wankelen, ook al treffen de ergste rampen de

wereld. Wees door niets, onder geen enkele omstandigheid, verontrust. Wees stevig verankerd als hoge bergen, wees als sterren die oplichten aan de horizon van het leven, wees als heldere lampen in de samenkomsten van eenheid, wees als zielen, nederig en deemoedig in de tegenwoordigheid van de vrienden, wees rein van hart. Wees als tekenen van godvruchtige leiding en licht, vrij van de wereld, zich vasthoudend aan de handgreep die zeker en sterk is, de levensgeest uitdragend, de ark van verlossing berijdend. Wees als dageraden van edelmoedigheid, als plaatsen vanwaar de mysteriën van het bestaan, van verlichte inspiratie, van grootse pracht gloren; wees als zielen die worden geschraagd door de Heilige Geest, vervuld van liefde voor de Heer, geheiligd van menselijke eigenschappen, bekleed met de attributen van de hemelse engelen, opdat gij in deze nieuwe tijd, dit wondere tijdperk, voor uzelf de allerhoogste gave moogt verwerven.”²⁵

PARAGRAAF 17

Daar we met alle mensen omgaan in een geest van kameraadschap, en door onze pogingen om een leven te leiden volgens de geschriften, trekken we anderen aan tot het Geloof. Natuurlijk wordt er niet van ons verwacht dat we volmaakt zijn, we maken er ook geen aanspraak op vrij van tekortkomingen te zijn. Toch is het zo dat naarmate we de eigenschappen tonen die in de leringen uiteengezet worden, wij doeltreffende kanalen worden voor het verspreiden van de goddelijke geuren. Hier gaat het om als wij het hebben over onderrichten door voorbeeld te zijn. Maar we moeten oppassen dat de term “onderrichten door een voorbeeld te zijn” niet een excuus wordt om niet te onderrichten. Het is waar dat we veel aandacht moeten schenken aan ons innerlijk, aan ons karakter, aan onze daden en aan de oprechtheid van ons gedrag. Maar hierdoor moeten wij echter het zicht niet verliezen op het feit dat we de poorten naar de stad van het menselijk hart kunnen openen met de sleutel van onze woorden. Laten we, om dit punt te verduidelijken, twee reeksen van citaten uit de geschriften bekijken en ze samen proberen te begrijpen. Lees eerst de volgende citaten:

“Al wie opstaat onder u om de Zaak van zijn Heer te onderrichten, laat hem vóór alles zichzelf onderrichten, opdat zijn woorden de harten van hen die hem horen, mogen aantrekken. Tenzij hij zichzelf onderricht, zullen de woorden die hij spreekt, het hart van de zoeker niet beïnvloeden.”²⁶

“Eén ding en slechts één ding zal onophoudelijk en alleen de onbetwistbare triomf van deze heilige Zaak verzekeren, namelijk de mate waarin ons eigen innerlijke leven en persoonlijk karakter in hun vele aspecten de pracht weerspiegelen van die eeuwige principes die door Bahá'u'lláh zijn verkondigd.”²⁷

“Al wie in deze Dag opstaat om Onze Zaak te helpen, en de heerscharen van een prijzenswaardig karakter en een rechtschapen gedrag te hulp roept, zal de gehele wereld voorzeker doordrenken met de invloed die van zulk een daad uitgaat.”²⁸

“Laten uw daden de wereld luid toeroepen dat u werkelijk bahá'ís bent, want het zijn de daden die de wereld aanspreken en de oorzaak zijn van de vooruitgang der mensheid.

Wanneer wij ware bahá'ís zijn, zijn woorden niet nodig. Onze daden zullen de wereld verder brengen, zullen beschaving uitdragen, zullen de wetenschap bevorderen en de kunst tot ontwikkeling brengen. Zonder daden kan in de stoffelijke wereld niets tot stand komen, noch kunnen woorden alleen een mens in het Koninkrijk van de geest verder brengen. Niet alleen met lippendienst zijn de verkozenen van God heiligen geworden, maar door geduldig te leven in actieve dienstbaarheid hebben zij licht in de wereld gebracht.”²⁹

Bestudeer nu de volgende reeks citaten:

“Op zulke momenten moeten de vrienden van God de gelegenheid te baat nemen, de mogelijkheid aangrijpen, voorwaarts snellen en zegevieren. Indien hun taak beperkt blijft tot goed gedrag en advies, zal er niets tot stand gebracht worden. Zij moeten vrijuit spreken, bewijzen uiteenzetten, duidelijke bewijsgronden aanvoeren en onweerlegbare gevolgtrekkingen maken om de waarheid van de manifestatie van de Zon van Werkelijkheid te staven.”³⁰

“Kijk dan niet naar de mate van uw vermogens, kijk naar de grenzeloze gunsten van Bahá'u'lláh; alomvattend is Zijn genade, en volmaakt Zijn genade.”³¹

“Keer uw gelaat naar het Koninkrijk van God, vraag om de gaven van de Heilige Geest, spreek, en de bekrachtigingen van de Geest zullen komen.”³²

“O gij geliefden Gods! Rust niet op uw sponde, neen, maakt u op zodra gij uw Heer, de Schepper, erkent en luistert naar de dingen die Hem zijn overkomen, en snelt Hem te hulp. Maakt uw tong los en verkondigt Zijn Zaak ononderbroken. Dit zal beter voor u zijn dan alle schatten uit het verleden en van de toekomst, indien gij behoort tot hen die deze waarheid begrijpen.”³³

“Als de vrienden steeds zouden wachten totdat zij volledig bekwaam waren om een bepaalde taak uit te voeren, zou het werk van de Zaak bijna stilstaan! Maar alleen al het streven om te dienen, hoe onwaardig iemand zich ook mag voelen, trekt de zegeningen van God aan en stelt hem in staat geschikter voor zijn taak te worden.

De behoefte van de mensheid om de goddelijke Boodschap te horen is nu zo groot, dat de gelovigen zich, waar en hoe dan ook, in het werk moeten storten zonder te letten op hun eigen tekortkomingen, maar altijd vol aandacht voor de schreeuwende behoefte van hun medemensen om in het donkerste uur van beproeving de leringen te horen.”³⁴

Als we alleen kijken naar de eerste reeks citaten, los van alle andere citaten over het onderwerp onderricht – waar slechts een paar voorbeelden van werden genoemd in de tweede reeks – en ons dus alleen daarop richten, zouden we ze uiteindelijk kunnen gebruiken als excuus om niet te onderrichten. We trappen in deze val als we de verkeerde conclusie trekken, namelijk dat onze voornaamste taak het steeds verbeteren van ons innerlijk is en steeds betere mensen te worden tot we het punt hebben bereikt dat we zo volmaakt zijn dat we geen woorden nodig hebben om te onderrichten, omdat anderen tot ons zullen worden aangetrokken en zelf moeite zullen doen om het Geloof te onderzoeken. Toch weten we dat ‘Abdu’l-Bahá, die een leven leidde vol met daden die veel voorbeeldiger waren dan de onze, de kracht van zijn woorden gebruikte en op ieder gepast moment sprak over het Geloof.

Het is belangrijk te beseffen dat de eerste reeks citaten niet als hoofdthema heeft hoe wij het Geloof moeten onderrichten. Deze teksten onthullen ons diepe spirituele waarheden over het belang die voortvloeit uit ons innerlijk en over de kracht van goede daden en oprecht gedrag. Ze herinneren ons eraan dat een prijzenswaardig karakter en oprecht gedrag ons gedrag met kracht beïnvloedt en ons waarschuwt dat onze daden niet in strijd met onze woorden moeten zijn. Als iemand een ander bijvoorbeeld vertelt over eerlijkheid moet die persoon er zelf ook oprecht naar streven eerlijk te zijn.

In het algemeen is het niet verstandig om over een omvangrijk, diepgaand onderwerp als onderricht conclusies te trekken aan de hand van één of twee citaten.

Laten we met deze gedachten teruggaan naar de bovenstaande passages en erover nadenken. Vul de regels aan met de woorden die van toepassing zijn.

1. Laat al wie opstaat om de Zaak van zijn Heer te onderrichten vóór alles, _____

_____ .
2. Tenzij iemand zichzelf onderricht, _____
_____ .
3. Eén ding en slechts één ding zal alleen en onophoudelijk de ontwistbare triomf van deze heilige Zaak veiligstellen, namelijk, _____

_____ .
4. Al wie in deze Dag opstaat om de Zaak Gods te helpen, en _____
_____, te hulp roept, zal voorzeker, _____
met de invloed die van zulk een daad uitgaat.
5. Het zijn de daden die _____ en de
oorzaak zijn van _____ .
6. Wanneer wij ware bahá'ís zijn, _____ .
Onze daden moeten de wereld luid toeroepen dat _____
_____ .
7. Onze daden zullen _____, zullen
_____, zullen _____
_____ en _____
_____ .
8. Zonder daden kan _____
_____, noch kunnen woorden _____

- _____
- _____ .
9. Het is niet alleen met lippendienst dat de verkozenen van God heiligen zijn geworden, maar door _____
_____ .
 10. Als onze taak beperkt moet blijven tot goed gedrag en advies zal er _____
_____. We moeten _____
spreken, de bewijzen _____ , duidelijke bewijsgronden
_____ en _____
maken om de waarheid van de manifestatie van de Zon van Werkelijkheid te staven.
 11. Wij moeten niet kijken naar de mate van onze vermogens, maar naar de
_____ van _____ .
 12. We moeten ons gezicht keren naar _____
_____, vragen om _____ , spreken
en dan zullen _____ .
 13. We moeten niet op onze sponde rusten, maar _____
zodra wij onze Heer, de Schepper erkennen, en luisteren naar de dingen die Hem
zijn overkomen, en _____ .
 14. We moeten onze tong losmaken en _____
_____. Dit is beter voor ons dan _____
_____ .
 15. Als we steeds zouden wachten totdat wij volledig bekwaam zijn een bepaalde taak
uit te voeren, dan zou _____
_____ .
 16. Het streven om te dienen alleen al, hoe onwaardig wij ons ook voelen, _____

_____ .
 17. De behoefte van de mensheid om de goddelijke boodschap te horen is nu zo groot
dat wij ons, _____ , in _____
_____ zonder te letten op _____
_____, maar altijd vol aandacht voor de _____
_____ van onze _____ om in het
donkerste uur van beproevingen _____ .

PARAGRAAF 18

Laten we dit hoofdstuk over de geestelijke eigenschappen en houding die zo belangrijk zijn bij onze inspanningen om te onderrichten beëindigen met het voorbeeld dat ‘Abdu’l-Bahá gaf gedurende Zijn reizen naar het Westen. De onderstaande passage, geschreven door de Behoeder, die beschrijft hoe ‘Abdu’l-Bahá Zijn Vaders boodschap aan de mensen om Hem heen aanbood, zal ons voorbereiden voor het volgende hoofdstuk waar wij de daad van onderricht zelf, gaan onderzoeken.

“Tijdens deze reizen vertoonde 'Abdu'l-Bahá een vitaliteit, een moed, een doelbewustheid en een toewijding aan de taak die hij zichzelf had gesteld, dat het de verbazing en bewondering opwekte van hen die het voorrecht genoten zijn dagelijkse doen en laten van nabij gade te slaan. Hij gaf niet om de bezienswaardigheden die gewoonlijk de aandacht van reizigers trekken en die de leden van zijn gevolg hem vaak wilden laten zien; bekommerde zich niet om zijn comfort en zijn gezondheid; verbruikte dag aan dag van 's morgens vroeg tot 's avonds laat zijn hele energie; weigerde consequent iedere gift of bijdrage ter bestrijding van zijn reiskosten en wees zelfs geschenken van de hand; ook hier was hij onvermoeibaar in zijn zorgen voor de zieken, bedroefden en vertrapten, onbuigzaam in zijn strijd voor de achtergestelde rassen en klassen; milddadig als de regen in zijn vrijgevigheid voor de armen; vol minachting voor de aanvallen van uitgeslagen en fanatieke vertegenwoordigers van de orthodoxie en allerlei sekten; bewonderenswaardig in zijn openheid, wanneer hij vanaf podium en kansel de profetische zending van Jezus Christus aan de Joden aantoonde, of de goddelijke oorsprong van de Islam in kerken en synagogen, of de waarheid van goddelijke Openbaring en de noodzaak van religie aan materialisten, atheïsten en agnostici. Hij was te allen tijde weergaloos in zijn verheerlijking van Bahá'u'lláh en ook binnen de heiligdommen van diverse sekten en groepen; onvermurwbaar in zijn weigering bij verschillende gelegenheden te trachten de gunst te winnen van personen van aanzien en geld, zowel in Engeland als de Verenigde Staten; en tenslotte onvergelijklijk in zijn spontaniteit, zijn ongeveinsde en warme sympathie en vriendelijkheid, die hij betoonde aan vriend en vreemdeling, aan gelovigen en ongelovigen, rijk en arm, hoog en laag die hij ontmoette, aan boord van een schip of op een wandeling door de straten, in parken of op pleinen, bij recepties en officiële banketten, in sloppen of herenhuizen, in de bijeenkomsten van zijn volgelingen of bij een vergadering van geleerden. Hij bleef, de incarnatie van iedere Bahá'í deugd en de belichaming van ieder Bahá'í ideaal, die druk bezette jaren lang aan een wereld, verzonken in materialisme en reeds met de dreiging van oorlog op de achtergrond, de helende en door God gegeven waarheden verkondigen, die in zijn Vaders Openbaring waren neergelegd.”³⁵

Schrijf, nadat je de bovenstaande passages nog een keer hebt doorgelezen een aantal zinnen op die de houding omschrijven die ‘Abdu’l-Bahá’s interacties met mensen en de manier waarop hij zijn gesprekken over het Geloof aanpakte, karakteriseerden. Bijvoorbeeld: “Hij vertoonde levendigheid, moed en nederigheid.”

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

REFERENTIES

1. Uit een Tafel van ‘Abdu’l-Bahá aan de bahá’ís van de Verenigde Staten en Canada, gepubliceerd in de *Tafelen van het Goddelijk Plan* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, 2016), nr. 8, alinea 13.
2. Uit een Tafel van ‘Abdu’l-Bahá aan de bahá’ís van de zuidelijke staten van de Verenigde Staten, gepubliceerd in de *Tafelen van het Goddelijk Plan* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, 2016), hoofdstuk 10, alinea 10.
3. Uit een brief van 8 november 1956, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige, gepubliceerd in de compilatie *Onderricht* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2017), nr. 107.
4. Uit een brief van 6 november 1949, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige, gepubliceerd in de compilatie *De Kracht van Goddelijke Bijstand* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, 1984), nr. 80.
5. Uit een toespraak van ‘Abdu’l-Bahá van 4 november 1911, gepubliceerd in *De Toespraken van ‘Abdu’l-Bahá in Parijs* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, 1984), alinea 6
6. Uit een brief van 1 september 1933, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige, gepubliceerd in de compilatie *Onderricht* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2017), nr. 43.
7. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 216, alinea 1. In het Nederlands gepubliceerd in de compilatie *Onderricht* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2017), nr. 24.
8. Uit een brief van 30 juni 1937, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige, gepubliceerd in de compilatie *De Kracht van Goddelijke Bijstand* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, 1984), nr. 70.
9. Uit “Aṣl-i-Kullu’l-Khayr” [Woorden van Wijsheid], gepubliceerd in *Tafelen van Bahá’u’lláh geopenbaard na de Kitáb-i-Aqdas* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2020).
10. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 213, alinea 1. In het Nederlands gepubliceerd in de compilatie *Onderricht* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2017), nr. 26.
11. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 214, Alinea 2. In het Nederlands gepubliceerd in de compilatie *Onderricht* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2017), nr. 28.
12. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá’u’lláh* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2007), hoofdstuk V, alinea 3.
13. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá’u’lláh* (Den Haag: Bahá’í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2007), hoofdstuk CXXXII, alinea 5.

14. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2007), hoofdstuk C, alinea 1.
15. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 204, alinea 2.
16. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2007), hoofdstuk CXLII, alinea 5.
17. Uit een brief, gedateerd 24 november 1924, geschreven door Shoghi Effendi aan de bahá'ís van Amerika, gepubliceerd in *Bahá'í Administration: Selected Messages, 1922-1932* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, druk 1998). In het Nederlands gepubliceerd in *Compilatie Onderricht* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2017), nr. 32.
18. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 217, alinea 1, gepubliceerd in de compilatie *Onderricht* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2017), nr. 19.
19. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 15, alinea 3. In het Nederlands gepubliceerd in de compilatie *Onderricht* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2017), nr. 21.
20. Bahá'u'lláh in *De Verborgene Woorden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1994), Arabisch nr. 42.
21. Uit een brief van 31 maart 1932, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige, gepubliceerd in de compilatie *De Kracht van Goddelijke Bijstand* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1984), nr. 66.
22. Uit een brief van 30 december 2021 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan de conferentie van de Colleges van Raadgevers, alinea 10.
23. Uit een brief van 5 juni 1947 van Shoghi Effendi, gepubliceerd in *Citadel of Faith: Messages to America, 1947-1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1965, 2014 printing), blz. 25-26. In het Nederlands gepubliceerd in de compilatie *Onderricht* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2017), nr. 35.
24. Uit een brief van 24 november 1924 geschreven namens Shoghi Effendi aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten en Canada, gepubliceerd in *Bahá'í Administration: Selected Messages, 1922-1932* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, 1998 printing), blz. 69-70.
25. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010, 2015 printing), nr. 199, alinea 6.
26. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2007), hoofdstuk CXXVIII, alinea 6.
27. Uit een brief van 24 september 1924 van Shoghi Effendi aan de bahá'ís van Amerika, gepubliceerd in *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922-1932* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, 1998 printing), blz. 66.

28. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2007), hoofdstuk CXXXI, alinea 4.
29. Uit een toespraak van 'Abdu'l-Bahá van 8 november 1911, gepubliceerd in *De Toespraken van 'Abdu'l-Bahá in Parijs* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1984), alinea 5-6.
30. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 212, alinea 1. In het Nederlands gepubliceerd in de compilatie *Onderricht* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2017), nr. 22.
31. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 153, alinea 3.
32. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 153, alinea 4.
33. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2007), hoofdstuk CLIV, alinea 2.
34. Uit een brief van 4 mei 1942, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige, gepubliceerd in de compilatie *Onderricht* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2017), nr. 55.
35. Shoghi Effendi in *God Schrijdt Voorbij* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1983), blz. 297-298.

Het Onderrichten

Doel

De capaciteit versterken om
ontvankelijkheid te herkennen en te koesteren en
de capaciteit ontwikkelen om een doeltreffende presentatie over het Geloof te
houden, passend bij de omstandigheden, zowel als onderdeel van een persoonlijke
onderrichtspoging als in samenwerking bij een collectieve campagne

PARAGRAAF 1

Nu we in het eerste hoofdstuk de geestelijke aard van het onderrichten hebben bestudeerd en in hoofdstuk 2 de kwaliteiten van de onderrichter, gaan we onze aandacht richten op het onderrichten zelf. Meestal doen wij deze geheiligde daad op één of twee manieren: in onze persoonlijke inzet of in gezamenlijke inspanning aan de basis. Als deel van een groeiende kern van vrienden binnen onze buurten en dorpen, met elkaar verbonden door activiteiten die bouwen aan een bruisende gemeenschap, zijn we met veel mensen in contact gekomen uit wijd uiteenlopende achtergrond – middelbare scholieren en studenten, ouders en familieleden van kinderen en jeugd die aan de educatieve instituuetsprogramma's deelnemen, onderwijzers, boeren, dorpsoudsten en andere lokale leiders om er maar een paar te noemen – en bij enkelen hebben wij belangstelling gemerkt voor meer uitleg over het Geloof. Onze deelname aan het instituuetsproces heeft ook meegewerkt aan het versterken van onze capaciteiten, die nodig zijn om zielen te begeleiden naar de oceaan van Bahá'u'lláh's Openbaring, met name die capaciteiten die het ons mogelijk maken in belangrijke gesprekken uit te drukken wat wij begrijpen van diepgaande concepten en geestelijke werkelijkheden. Naast deze capaciteiten is er één essentieel om te ontwikkelen, zowel als we persoonlijke onderrichtspogingen doen als wanneer we een gezamenlijke poging ondernemen – namelijk de capaciteit om ontvankelijkheid voor Bahá'u'lláh's boodschap te onderscheiden en te voeden. We zullen in de komende paragrafen aandacht schenken aan het belang van het opbouwen van deze capaciteit. Maar eerst overdenken we de volgende woorden van Bahá'u'lláh, die je wellicht uit hoofd wilt leren:

“Wanneer u een dorstige ziel ontmoet, geef hem dan te drinken uit de beker van eeuwig leven; en wanneer u een luisterend oor vindt, reciteer voor hem dan de verzen van God, de Machtige, de Meedogende. Maak uw tong los met vriendelijke woorden en als u het volk geneigd vindt tot het heiligdom Gods/van God, roep hen dan tot de waarheid.”¹

PARAGRAAF 2

Zij die de capaciteit willen ontwikkelen om ontvankelijkheid te herkennen en te voeden, moeten beseffen dat onderricht meer is dan het Geloof verkondigen.

Proclamatie is een zeer verdienstelijke en noodzakelijke activiteit, die op meerdere manieren uitgevoerd wordt door zowel personen individueel, als door gemeenschappen en hun instellingen. Dergelijke activiteiten dienen om mensen vertrouwd te maken met de hoogstaande doelen en idealen van de Zaak en hen te helpen een positieve houding tot het Geloof te versterken. Onderricht bestaat onder meer uit proclamatie, maar heeft als voornaamste doel anderen te helpen Bahá'u'lláh te zien als de Manifestatie van God voor deze tijd, hen te verdiepen en hen bij te staan, zodat ze sterk worden in hun nieuwe Geloof. Het is echter mogelijk dat door proclamatie, een erg ontvankelijke ziel wordt vervuld van het Geloof en – na onderzoek –beslist zich erbij aan te sluiten. We moeten echter in deze periode van de menselijke geschiedenis niet verwachten dat proclamatie alleen de harten van een groot aantal mensen zal openen voor Bahá'u'lláh – hoe zorgvuldig ook een project mag zijn ontwikkeld of hoe professioneel een viering mag zijn gevierd. Onderricht houdt meer in dan informatie geven en hen aan zichzelf over te laten. Onderricht houdt dialoog in, gesprekken tussen bekrachtigde gelovigen en mensen die willen luisteren en die de waarheid van Bahá'u'lláh's Openbaring willen onderzoeken. Om dit punt verder te onderzoeken, zullen we een voorbeeld bekijken.

Eén doeltreffende manier om te onderrichten is door firesides te houden. Firesides zijn hartelijke en besloten bijeenkomsten bij iemand thuis, waarvoor de personen die geïnteresseerd zijn in het Geloof worden uitgenodigd. Zij bieden geweldige mogelijkheden om van gedachten te wisselen en vruchtbare gesprekken te voeren, wat ertoe kan leiden dat mensen Bahá'u'lláh aanvaarden. Maar als er geen zorgvuldigheid is betracht, kan een fireside snel omslaan naar een proclamatiegebeurtenis.

Nu het voorbeeld dat wij voorstellen: Veronderstel dat je elke week een fireside houdt bij je thuis. Je begint elke bijeenkomst met het verwelkomen van je gasten en je vraagt één van de aanwezige bahá'ís om een gebed te zeggen. Dan geeft de genodigde spreker een voordracht van ongeveer dertig tot vijfenveertig minuten over een bepaald onderwerp dat verband houdt met het Geloof. Aan het eind geef je de gelegenheid tot vragen stellen, gewoonlijk zijn dat er één of twee, die de genodigde spreker probeert te beantwoorden. Dan serveer je wat te eten en te drinken en je gasten vertrekken. Kun je het ermee eens zijn dat dit soort bijeenkomsten – die op zichzelf heel verdienstelijk zijn, het beste kunnen worden gekarakteriseerd als proclamatiebijeenkomsten?

Stel dat je na een tijdje besluit om het karakter van de bijeenkomsten te veranderen. Dus voor elke fireside nodig je één of twee getalenteerde vrienden uit om een kort muzikaal optreden te geven na de toespraak, in de hoop dat de introductie van muziek de spirituele sfeer van de bijeenkomst zal verhogen. Denk je dat je hiermee de fireside hebt veranderd van een proclamatiebijeenkomst naar een onderrichtsbijeenkomst?

Wat zijn enkele manieren waarop je van een fireside meer een onderrichtsactiviteit kunt maken?

PARAGRAAF 3

Met het onderscheid tussen onderricht en proclamatie in gedachten, gaan we nu overdenken hoe we ontvankelijke personen kunnen herkennen, wiens hart aan het zoeken is naar waarheid. We moeten uiteraard voortdurend bidden dat God ons mag leiden naar die personen, van wie Hij het hart heeft voorbereid om de boodschap te ontvangen. Maar dan moeten wij zelf hen wel kunnen herkennen als we hen ontmoeten. Dit is niet altijd gemakkelijk. Zelfs bij een onderrichtscampagne onder een zeer ontvankelijk deel van de bevolking zal niet iedereen de boodschap willen horen en de waarheid ervan accepteren; het wordt aan de onderrichter overgelaten om dié zielen te vinden die klaar staan om aan de oproep van Bahá'u'lláh gehoor te geven.

Een ontvankelijk persoon is niet vanzelfsprekend iemand die het Geloof lijkt te zoeken, of erg geïnteresseerd is in godsdienst. Het is belangrijk dat we ons realiseren, dat

ontvankelijkheid en godsdienstigheid niet hetzelfde is. Een vereiste is dat een persoon in een toestand verkeert waarin hij bereid is te leren over de Leringen en met een open geest hun waarheid te onderzoeken. Naarmate we meer ervaring krijgen in het onderricht en we onze geestelijke vermogens steeds verder aanscherpen, zal onze bekwaamheid in het aanvoelen van deze toestand groter worden.

Hoewel het onmogelijk is vaste regels op te stellen over wat een persoon ontvankelijk maakt, kunnen we toch enkele factoren onderscheiden. Deze factoren maken mensen op bepaalde punten in hun leven voor een zekere periode ontvankelijker. Dit geldt zowel voor personen als voor hele bevolkingsgroepen. Bespreek dit onderwerp met de andere leden van je groep en schrijf een paar factoren op waarvan je denkt dat ze de ontvankelijkheid van een persoon kunnen beïnvloeden, zoals het voorbeeld laat zien:

Je bewust worden van de wijdverspreide onrechtvaardigheid in de wereld

We stellen voor dat je, voordat je aan de volgende paragraaf begint, de onderstaande tekst van Shoghi Effendi in je opneemt. Die gaat over de relatie tussen de hedendaagse verwarring in de wereld en de ontvankelijkheid van de mensen voor het Geloof.

“De mogelijkheden die het tumult van het huidige tijdperk biedt, met al het verdriet dat het oproept, de angsten die het opwekt, de ontgoocheling die het teweegbrengt, de verwarring die het veroorzaakt, de verontwaardiging die het doet ontstaan, de opstand die het uitlokt, de grieven die het voortbrengt, de geest van rusteloos zoeken die het verwekt, moet op dezelfde manier worden benut voor het doel om de kennis van de verlossende kracht van het Geloof van Bahá’u’lláh wijd en zijd te verspreiden, en om nieuwe rekruten te werven in het immer groeiende leger van Zijn volgelingen.”²

We kunnen zien dat de onrust wereldwijd, die de Behoeder tientallen jaren geleden heeft beschreven, in de loop der tijd alleen maar is vergroot en de oude wereldorde afbrokkelt. Hieronder staan enkele oorzaken die deze onrust vergroot. Praat met je groep over de gevolgen voor onze onderrichtsinspanningen van elk ervan.

- Het verdriet dat het oproept
- De angst die het opwekt
- De ontgoocheling die het teweegbrengt
- De verwarring die het veroorzaakt
- De verontwaardiging die het doet ontstaan

- De opstand die het uitlokt
- De grieven die het voortbrengt
- De geest van rusteloos zoeken die het verwekt

PARAGRAAF 4

Als wij ontvankelijke mensen vinden, dan beginnen we een gesprek met hen – soms kort en soms wat langer – waarmee we hen willen helpen de rang van Bahá'u'lláh te erkennen. Maar waarover zouden deze gesprekken moeten gaan? Wat zeggen we tegen diegene die we onderrichten?

Het antwoord op deze vraag is helemaal niet eenvoudig. Je weet uit de ervaring die je tot nu toe hebt opgedaan door de leringen en principes van het Geloof met je vrienden en met gezinnen in je gemeenschap te delen, dat er geen formule bestaat die we kunnen leren en voor iedereen in elke situatie steeds toepassen. De personen met wie we dergelijke gesprekken voeren, verkeren allemaal in een specifieke geestelijke toestand en hebben verschillende behoeftes en vragen. Als wij ons best doen om de Zaak te onderrichten, dan moeten we ons constant afvragen hoe we de waarheden van het Geloof aan elke zoeker moeten uitleggen – wat we moeten zeggen en in welke volgorde we onze gedachten tot uitdrukking moeten brengen.

Hoewel we individuele verschillen in het oog moeten houden, moeten we niet de fout maken er te veel de nadruk op te leggen, zodat we de onderliggende eenheid binnen het menselijk bestaan uit het oog verliezen. De manier waarop mensen reageren op de boodschap van Bahá'u'lláh verloopt volgens bepaalde patronen en deze patronen zijn met name te herkennen onder mensen van dezelfde cultuur en achtergrond. Als je bijvoorbeeld student bent en je gaat onder je medestudenten onderrichten, dan zul je geleidelijk aan een introductie van het Geloof vinden, die doeltreffend blijkt te zijn onder de meesten van je vrienden. De details van wat je zegt zullen veranderen bij elke gelegenheid, andere vragen zullen worden gesteld en andere interesses komen naar voren. Het basispatroon blijft echter hetzelfde.

Wanneer je nu systematisch begint te denken over de manier waarop je het Geloof aan anderen gaat uitleggen, dan kan het nuttig blijken om twee aspecten in overweging te nemen van de boodschap die je wilt overbrengen. Het eerste aspect is informatie. De luisteraar zal natuurlijk een aantal feiten over het Geloof willen weten. Wanneer is het begonnen? Hoe groot is de bahá'í-gemeenschap? Hoe en waar is deze verspreid? Geloven bahá'ís in een leven na de dood? Wat zijn de basisprincipes van het Bahá'í-geloof? Je kunt je voorstellen dat het aantal feiten over het Geloof overweldigend groot is. Welke informatie je verstrekt aan een bepaalde persoon bij een bepaalde gelegenheid, hangt af van de aard van je gesprek. Maar er zijn een paar feiten die een zoeker gewoonlijk moet leren in de beginfase van zijn of haar onderzoek, en het is heel leerzaam daarover na te denken. Schrijf in de ruimte hieronder wat informatie op die je misschien wilt overbrengen. Je moet niet te veeleisend zijn bij het maken van je lijst. Je zult gevraagd worden om het te herzien en aan te passen nadat we een aantal andere punten hebben besproken in de volgende secties.

Vergelijk je lijst met die van de andere deelnemers aan deze cursus.

PARAGRAAF 6

Laten we onze verhandeling, nu we het onderscheid tussen concepten en informatie hebben bekeken, richten op wat je gaat zeggen in het eerste gesprek dat je zult hebben met iemand die graag iets wil leren over het Geloof, en er weinig van weet. Denk eraan dat het de bedoeling is de poorten van het hart van de zoeker te openen voor Bahá'u'lláh. Je zult de toehoorder natuurlijk moeten voorzien van informatie en hem of haar helpen bij het begrijpen van enkele fundamentele concepten. Het voornaamste concept waar je het over wilt hebben is natuurlijk dat Bahá'u'lláh de Manifestatie van God is voor deze tijd, want op basis daarvan zal hij of zij besluiten zich bij de bahá'í-gemeenschap aan te sluiten. Als je dit centrale concept in gedachten houdt dan zul je een heleboel dingen kunnen zeggen, die allemaal zullen helpen het concept duidelijk te maken en die de zoeker zullen leiden tot de erkenning van Bahá'u'lláh's rang.

Bij de keuze van de concepten en de informatie die je wilt voorleggen, en de volgorde waarin je dat gaat doen, zul je de volgende passage van het Universele Huis van Gerechtigheid, waarin wordt aangegeven op welk moment een zoeker als bahá'í kan worden beschouwd, aandachtig moeten lezen:

“Zij die zichzelf als bahá'í verklaren, moeten betoverd raken door de schoonheid van de Leringen; en geraakt worden door de liefde van Bahá'u'lláh. Degenen die zich verklaren hoeven niet alle bewijzen, geschiedenis, wetten en principes van het geloof te kennen, maar in het proces van zichzelf verklaren moeten ze, naast het opvangen van de vonk van het geloof, fundamenteel geïnformeerd worden over de Centrale Figuren van het Geloof, evenals over het bestaan van wetten die ze moeten volgen en een bestuur dat ze moeten gehoorzamen.”³

Ga nu terug naar de lijsten van concepten en informatie die je in de voorgaande paragrafen hebt gemaakt. Besluit dan, op basis van de bovenstaande tekst van het Universele Huis van Gerechtigheid, wat je erbij zou willen schrijven en wat je wilt schrappen. Maak een nieuwe lijst en plaats alle informatie in de volgorde waarin je het zou willen presenteren als je het Geloof introduceert. Doe hetzelfde met je lijst concepten.

Informatie: _____

In de volgende paragrafen lees je over Anna's introductie als ze haar vriendin begint te onderrichten. Je moet ze goed bestuderen en de bijbehorende oefeningen zorgvuldig maken. Deze oefeningen zijn bedoeld om je te helpen beslissen hoe jij het Geloof wilt uitleggen aan verschillende groepen mensen. Schrijf, voordat je aan de volgende paragrafen begint, hieronder de achtergrond van enkele van de personen die jij naar alle waarschijnlijkheid zult onderrichten.

PARAGRAAF 8

Zo begint Anna met haar uitleg over het Geloof aan Emilia:

Zoals je al weet, is het Bahá'í-geloof een wereldreligie die de eenheid van de mensheid als kerndoel heeft. De bahá'ís zijn de volgelingen van Bahá'u'lláh en ze geloven dat Hij de Beloofde is van alle Tijden. Je weet ook dat de overleveringen van bijna alle volkeren de belofte inhouden van een toekomst waarin vrede en harmonie op aarde zullen worden gevestigd en de mensheid in voorspoed zal leven. Wij geloven dat deze beloofde tijd is gekomen en dat Bahá'u'lláh deze vooraanstaande Persoon is wiens leringen de mensheid in staat zullen stellen een nieuwe wereld op te bouwen. In een van zijn Geschriften zegt Bahá'u'lláh:

“Wat de Heer heeft voorgeschreven als de voortreffelijkste remedie en het machtigste werktuig tot genezing van de gehele wereld is de vereniging van alle volkeren in één universele Zaak, één gemeenschappelijk Geloof.”⁴

Als je het goedvindt, dan zal ik ten eerste enkele woorden zeggen over hoe de leringen van het Bahá'í-geloof God en onze relatie met Hem omschrijven. Bahá'u'lláh leert ons dat God in Zijn Essentie onkenbaar is. Dat betekent dat, welk beeld wij ons ook geschapen hebben van God – bijvoorbeeld dat Hij een man is – dat beeld een product is van onze fantasie. In het algemeen kun je zeggen dat het geschapene zijn schepper niet kan begrijpen. Een tafel kan bijvoorbeeld niet begrijpen wat de aard is van de timmerman die hem maakte. Het bestaan van de timmerman is totaal onbegrijpelijk voor het voorwerp dat hij heeft gemaakt.

God is de Schepper van alle dingen. De mensheid, heeft Bahá'u'lláh ons verteld, is een creatie van Gods liefde. Hij zegt:

“O Mensenzoon! Ik had uw schepping lief, daarom schiep Ik u. Heb Mij dus lief, dat Ik uw naam kan noemen en uw ziel kan vervullen met de geest des levens.”⁵

Dus, hoewel het bestaan van God ver boven ons bevattingsvermogen ligt, raakt Zijn liefde toch onophoudelijk ons leven en ons wezen. De manier waarop deze liefde naar ons toestroomt is door Zijn Eeuwig Verbond. Dit Verbond zegt dat God ons nooit alleen en zonder Zijn leiding zal laten. In elk tijdperk dat de mensheid zich van Hem afkeert en Zijn leringen vergeet, verschijnt er een Manifestatie van God die Zijn wil en Zijn doel aan ons bekendmaakt.

Het woord “manifesteren” betekent onthullen, iets voortbrengen dat daarvoor nog niet bekend was. De Manifestaties van God zijn die speciale Figuren Die aan de mensheid het Woord en de Wil van God openbaren; als we dus naar Hen luisteren, reageren wij op de roep van God.

Er bestaat een voorbeeld in de materiële wereld dat ons helpt het concept “manifesteren”, zoals dat wordt gebracht door Bahá’u’lláh, te begrijpen. In deze wereld is de zon de bron van alle warmte en licht en zonder dat zou er geen leven bestaan op deze planeet. Toch daalt de zon zelf niet af naar de aarde, en als wij zouden proberen er dichterbij te komen, zouden we totaal worden verteerd.

Maar stel dat we een goed gepolijste spiegel nemen en die naar de zon richten. Dan zullen we er de zon in weerspiegeld zien, en hoe beter de spiegel is gepolijst, hoe beter het weergegeven beeld zal zijn. De Manifestaties van God zijn als volmaakte spiegels die het Licht van God in al zijn pracht weerspiegelen. En al deze Spiegels weerspiegelen hetzelfde licht. Terwijl God buiten ons bereik is, komen deze volmaakte Wezens van tijd tot tijd naar ons, leven onder ons, geven ons leiding en vullen ons met de energie die we nodig hebben om materieel en geestelijk vooruit te gaan.

Jij hebt het geluk gehad om op te groeien volgens de leringen die door God zo’n tweeduizend jaar geleden naar de mensheid zijn gezonden door Zijn Manifestatie Christus, de Zoon van God. Nú kun je beschikken over de leringen van een nieuwe Manifestatie, Bahá’u’lláh, wat “Glorie van God” betekent. De leringen van Bahá’u’lláh zijn in volmaakte harmonie met die van Christus, maar ze richten zich op de toestand waarin de mensheid zich in deze tijd bevindt. Als je even denkt aan de situatie van de mensheid nú, dan weet ik zeker dat je het ermee eens bent dat het tijd is voor een nieuwe Manifestatie van God. Ik zal een stukje uit de geschriften van Bahá’u’lláh noemen, waarin Hij spreekt over de tijd waarin wij leven:

“Dit is de Dag waarin Gods verhevenste gunsten over de mensen zijn uitgestort; de Dag waarin Zijn machtigste genade al het geschapene heeft doordrongen. Het is de plicht van alle volkeren ter wereld hun geschillen bij te leggen en in volmaakte eenheid en vrede onder de schaduw van de Boom van Zijn zorg en goedertierenheid te verblijven.”⁶

Voordat we verder gaan, is het misschien goed even te stoppen zodat we een paar vragen kunnen bespreken die je misschien hebt. Hoe denk je over datgene wat ik met je gedeeld heb?

PARAGRAAF 9

Laten we nu eens onderzoeken wat Anna tot dusver heeft gezegd. Wij analyseren vijf aspecten van haar introductie in de onderstaande oefeningen. Geef aan met welke stellingen je het eens bent. Er zijn bij deze oefeningen geen lange discussies nodig. Je moet elke

stelling eerst lezen, die onderzoeken en besluiten of je het ermee eens bent of niet. Wat belangrijk is, is voor ogen te houden dat onderricht in het Geloof moet worden benaderd vanuit een lerende houding.

1. Anna begint met te zeggen dat het Bahá'í-geloof een wereldreligie is met het belangrijkste doel de eenheid van de mensheid. Dan introduceert ze onmiddellijk Bahá'u'lláh als de Beloofde van alle Tijden.

_____ Onmiddellijk Bahá'u'lláh introduceren als de Beloofde is een uitstekende manier om het Geloof voor te stellen aan mensen van alle godsdiensten – christenen, moslims, hindoes, boeddhisten en anderen – omdat het concept van de Beloofde in elke religieuze traditie in een of andere vorm bestaat.

_____ De meeste mensen zijn tegenwoordig niet echt in godsdienst geïnteresseerd, zelfs als ze er een aanhangen; het is dus het beste om de persoon Bahá'u'lláh niet onmiddellijk te introduceren. Doeltreffender is om éerst te praten over waar we in geloven en meer in detail een paar principes uit te leggen, zoals de gelijkwaardigheid van man en vrouw, de uitbanning van alle vormen van vooroordeel en het bereiken van universele vrede.

_____ Als je iemand onderricht die problemen heeft met het geloven in God, dan kun je de persoon Bahá'u'lláh nog wel meteen introduceren. Maar in dat geval moet je eerst naar Hem verwijzen als Een van die Universele Opvoeders Die van tijd tot tijd naar de mensheid komen. Later kun je het dan hebben over het concept “Manifestatie van God”.

_____ Anna's introductie zou doeltreffender zijn geweest als ze, na Bahá'u'lláh geïntroduceerd te hebben als de Beloofde van alle Tijden, een aantal profetieën had aangehaald om Emilia te bewijzen dat deze alle met Bahá'u'lláh in vervulling zijn gegaan.

_____ In de overgrote meerderheid van de gevallen leidt het gebruik van profetieën om mensen te overtuigen van de geldigheid van de rang van Bahá'u'lláh, tot moeilijkheden. Het maakt dat mensen in discussie geraken in plaats van hen in een stemming te brengen waarin ze gaan nadenken. Anna brengt het belangrijke idee over dat Bahá'u'lláh de Beloofde aller Tijden is, maar het is goed dat ze niet in details treedt.

2. Nadat ze met Emilia over Bahá'u'lláh heeft gesproken, beschrijft Anna kort het concept van God en de relatie van de mens tot Hem. Met name de manier waarop ze deze ideeën brengt, is opmerkelijk. Ze begint niet met “De bahá'ís geloven...” of “Ik geloof...”. Ze benadrukt dat ze de leringen van Bahá'u'lláh beschrijft zodat Hij het middelpunt blijft.

_____ Als we in deze tijd in ons gesprek over het Geloof te vroeg praten over God en de relatie van de mensheid tot Hem, dan keren de mensen zich af. De meeste mensen zijn meer geïnteresseerd in maatschappelijke onderwerpen dan in geestelijke. Het is beter als Anna dit onderwerp niet aansnijdt.

_____ Om God, zoals in de bahá'í-leringen uitgelegd is, als een onkenbare Essentie uit te leggen aan zoekers uit elke religieuze achtergrond – en zelfs aan hen die moeilijk in God kunnen geloven, is heel goed. Het maakt

onmiddellijk een onderscheid tussen het Geloof en allerlei soorten bijgelovige en onlogische geloofsrichtingen. Tegelijkertijd komt het tegemoet aan het verlangen van de ziel van de zoeker om de Bron van zijn wezen te erkennen.

3. Tijdens het hele gesprek is Anna voorzichtig met het gebruik van het woord “Manifestatie” als ze verwijst naar Bahá’u’lláh en Christus. Het beeld van de spiegel helpt haar om dit concept aan Emilia uit te leggen.

_____ Het woord “Manifestatie” is te moeilijk. Anna zou het woord “Profeet” moeten gebruiken, omdat dat eenvoudiger is en gemakkelijker te begrijpen.

_____ Iemand met een katholieke achtergrond zou het van weinig respect vinden getuigen om naar Christus te verwijzen als “Profeet”. En als Anna dan naar Bahá’u’lláh verwijst als “Profeet”, dan zou ze Emilia de indruk geven dat Zijn rang lager is dan die van Christus.

_____ Als je een moslim onderricht, dan kun je het woord Boodschapper doeltreffend gebruiken, omdat moslims naar Mohammed verwijzen als “Boodschapper van God”. Maar het concept “Manifestatie van God” moet ook uitgelegd worden.

_____ Anna handelt correct als ze niet expliciet stelt dat Bahá’u’lláh de wederkomst van Christus is, omdat het idee “terugkeer” zo verwarrend is voor de mensen en zij op geen enkele manier kan weten wat het voor Emilia betekent. Door de analogie van de spiegel te gebruiken brengt Anna het concept over zonder verwarring te zaaien.

_____ Het is verstandig van Anna dat ze niet uitweidt over het concept “Christus als de Zoon van God”. Ze noemt het terloops en vermeldt dan dat Bahá’u’lláh de “Glorie van God” is. Daardoor aanvaardt Anna bepaalde waarheden zonder van het onderwerp af te dwalen.

_____ Als je een persoon zou onderrichten met een hindoe-achtergrond, dan zou je nog altijd het beeld van de spiegel kunnen gebruiken om het concept “Manifestatie” te beschrijven. Maar in plaats van dan naar Christus te verwijzen, herhaal je wat Krishna heeft gezegd, namelijk: “O Bharat, telkens wanneer de rechtschapenheid afneemt en de goddeloosheid toeneemt, dan zend Ik Mijn geest uit. Voor de redding van het goede, de vernietiging van het kwade en om rechtvaardigheid stevig te vestigen, openbaar Ik Mijzelf van tijd tot tijd.”

_____ Bij het benoemen van God als onkenbare Essentie, bevestigt Anna dat de deur die leidt tot het kennen van God voor ons gesloten is. Toch zendt God vanuit Zijn genade Zijn manifestaties, Die, als perfecte Spiegels, al Zijn eigenschappen weerspiegelen en ons Zijn Doel openbaren. Deze uitleg van het concept van “Manifestaties van God” is bruikbaar voor iedereen, ook voor hen die moeite hebben om in God te geloven, een probleem dat vaak afstamt van de manier waarop God gewoonlijk wordt afgeschilderd.

4. In haar gesprekken met Emilia citeert Anna een paar keer rechtstreeks uit de Geschriften van Bahá’u’lláh.

_____ De woorden van de Geschriften zijn te moeilijk. Het zou beter zijn als Anna niet rechtstreeks uit de Geschriften citeert en de ideeën in haar eigen woorden weergeeft, vooral zo vroeg in het gesprek. Bovendien loopt ze het risico dat ze klinkt alsof ze staat te preken.

_____ Anna weeft de uitspraken op een natuurlijke manier door het gesprek heen, wat helemaal overeenkomt met Bahá'u'lláh's eigen raadgevingen. Zelfs als Emilia de uitspraken niet helemaal begrijpt, dan zullen de woorden toch een effect hebben op haar hart.

5. Anna gebruikt ook twee analogieën om moeilijke concepten aan Emilia uit te leggen. Zoals hierboven al werd genoemd helpt de analogie van de zon en de spiegel Anna om de term “Manifestatie van God” uit te leggen. De andere analogie, die over de timmerman en de tafel, gebruikt ze om te illustreren dat God boven elk menselijk begrip is verheven.

_____ Als je analogieën gebruikt bij het uitleggen van het Geloof, dan denken de mensen dat je neerbuigend met hen praat. Ze willen niet als kinderen behandeld worden.

_____ Het gebruik van analogieën is doeltreffend in het onderricht aan alle mensen, of ze nu jong zijn of oud, ongeschoold of belesen. In feite zou het, zonder analogieën, heel moeilijk zijn om sommige van de zeer diepgaande ideeën die in de Leringen van het Geloof besloten liggen te begrijpen.

PARAGRAAF 10

Hoewel Anna haar introductie onderbreekt om haar vriendin een kans te geven haar gevoelens te uiten en vragen te stellen, zegt Emilia in deze eerste fase van het gesprek maar weinig. Ze zegt Anna alleen dat ze waardeert wat ze tot nu toe heeft gehoord, ze is vooral onder de indruk van de duidelijke logica waarop in het Bahá'í-geloof de dingen worden uitgelegd; het verheldert veel over zaken die mensen vandaag de dag in verwarring brengen over godsdienst. Anna vervolgt dan:

Het volgende wat ik je zou willen voorleggen, zijn enkele ideeën die te maken hebben met de kern van het Bahá'í-geloof: dat de mensheid één is. Bahá'u'lláh zegt ons dat we allemaal als de vruchten zijn van één boom en de bladeren van één tak. Hoewel we zowel lichamelijk van elkaar verschillen en hoewel ieder van ons andere talenten en capaciteiten heeft, hebben we allemaal één en dezelfde oorsprong: we horen allemaal tot dezelfde menselijke familie.

De mensheid kan worden vergeleken met een grote tuin waarin naast elkaar bloemen groeien van elke vorm, kleur en geur. De charme en de schoonheid van de tuin ligt in de verscheidenheid ervan. We mogen niet toelaten dat de verschillen tussen ons – in lichamelijke kenmerken, in ons temperament, onze achtergrond, onze gedachten en meningen – oorzaak zijn van conflicten en strijd. We moeten de leden van het menselijk ras zien als mooie bloemen die in de tuin van de mensheid groeien en er vreugde in scheppen dat ze tot deze tuin behoren.

Hoewel de eenheid van de mensheid een waarheid is die we niet kunnen ontkennen, staan de volkeren der aarde hier zover vanaf, dat het niet gemakkelijk is om ze te verenigen. Als je je wilt aansluiten bij de bahá'í-gemeenschap – en ik zou het heel

fijn vinden als je dat deed – dan heb je Bahá'u'lláh aanvaard als de Manifestatie van God voor deze tijd, zul je proberen Zijn leringen toe te passen, niet alleen in je eigen leven, maar ook bij pogingen die je met ons allen doet om bruisende en saamhorige gemeenschappen te bouwen. We streven er allemaal naar om onze gedachten en onze handelingen in overeenstemming te brengen met ons geloof in de eenheid van de mensheid. Er is ons gezegd dat, als er een gedachte aan oorlog bij ons opkomt, we die onmiddellijk moeten vervangen door een gedachte aan vrede. Als er in ons hart een gevoel van haat opkomt, dan moeten we daar onmiddellijk een gevoel van liefde voor in de plaats stellen. Wij moeten al het mogelijke doen om onze vooroordelen te overwinnen. Vooroordelen over ras, huidskleur, nationaliteit, cultuur, godsdienst en geslacht horen bij de grootste hindernissen die de opbouw van een betere wereld in de weg staan. Er staat zo veel in de bahá'í-geschriften over hoe wij kunnen werken aan eenheid en hoe we anderen kunnen helpen hetzelfde te doen. Er is een heel mooi stukje uit een toespraak van 'Abdu'l-Bahá, over Wie ik het later nog zal hebben, die ik uit het hoofd heb geleerd. Hij zegt:

“Bahá'u'lláh heeft de cirkel van eenheid getrokken; Hij heeft een ontwerp gemaakt voor de eenwording aller volkeren en voor het bijeengaren van hen allen onder de bescherming van de tent van universele eenheid. Dit is het werk van de goddelijke Milddadigheid en wij moeten ons allen met hart en ziel inspannen, totdat wij de werkelijkheid van eenheid in ons midden hebben en naar gelang wij werken, zo zal ons kracht worden geschonken.”⁷

PARAGRAAF 11

De volgende oefeningen zullen je helpen bij het analyseren van twee aspecten uit de presentatie die Anna geeft:

1. In dit specifieke geval kiest Anna ervoor om éérst te praten over het onderwerp “God en Zijn Manifestatie” en daarna over het principe van eenheid. Ze had ook andersom kunnen beginnen door eerst over het principe van eenheid te spreken en het gesprek daarna op God en Zijn Manifestatie te brengen. Vermoedelijk kiest ze voor het eerste omdat ze Emilia kent en ze dit een passende volgorde van ideeën vindt. Zie jij de voordelen van één van beide mogelijkheden? Zou de volgorde waarin jijzelf de ideeën naar voren zou brengen afhangen van degene die je onderricht? Waarom? Kun je voorbeelden geven?

-
-
2. In de loop van haar presentatie drukt Anna de hoop uit dat Emilia bahá'í zal worden en de leringen toepast ten gunste van haar eigen groei en om te werken aan de vorming van een bruisende en verbonden gemeenschap. Geef aan met welke van de onderstaande stellingen je het eens kunt zijn.

_____ Het is onzin om iemand die nog maar weinig over het Geloof weet te vragen zich aan te sluiten bij de bahá'í-gemeenschap. Emilia heeft waarschijnlijk iets tegen het feit dat haar vriendin probeert haar te bekeren.

_____ Door de hoop uit te drukken dat Emilia bahá'í zal worden gaat Anna over de grenzen van gematigdheid heen en is ze aan het bekeren.

_____ Door de hoop uit te drukken dat Emilia bahá'í zal worden maakt Anna al in een vroeg stadium duidelijk dat Emilia op elk moment welkom zal zijn in de bahá'í-gemeenschap. Maar ze zegt het op een zodanige manier dat Emilia niet onnodig het gevoel krijgt dat ze onder druk wordt gezet.

_____ Anna heeft geen enkele reden om de hoop uit te drukken dat Emilia het Geloof zal aannemen. Het is voldoende voor Anna om haar vriendin te helpen steeds meer betrokken te raken bij activiteiten ten dienste van de gemeenschap, omdat dát hetgeen is wat echt telt.

_____ Als we willen dat mensen zich bij de bahá'í-gemeenschap aansluiten moeten we niets zeggen over wat ze moeten doen, totdat ze dicht bij het Geloof staan. We zouden zelfs beter kunnen wachten totdat ze zich bahá'í verklaard hebben.

_____ Het is triest dat de meeste mensen alleen belangstelling voor de dingen waar ze voordeel van hebben. Ze voelen niet de noodzaak om iets te doen om de wereld om hen heen te helpen. In plaats van met Emilia te praten over hoe ze zal deelnemen aan pogingen om bruisende en verenigde gemeenschappen op te bouwen, zou Anna met haar moeten praten over de liefde en broederschap die je voelt als je tot het geloof toetreedt.

_____ Anna heeft het juiste evenwicht gevonden als ze haar vriendin wil duidelijk maken wat het, uit praktisch oogpunt, voor haar zal betekenen om bahá'í te worden. Ze laat het klinken als een uitdaging, maar niet als een overweldigende uitdaging. De uitspraak die Anna heeft gekozen is hier heel doeltreffend, want Emilia begrijpt nu dat ze zal worden geholpen bij het werken voor de vestiging van eenheid en de vooruitgang van haar dorp. Als Emilia lid wordt van de bahá'í-gemeenschap zal ze zeer waarschijnlijk geen passieve toeschouwer worden, maar een actief lid van het Geloof.

PARAGRAAF 12

Zoals de meeste mensen tegenwoordig, wordt Emilia aangetrokken door de bahá'í-leringen over eenheid. En enthousiast geworden, over de inspanningen van de bahá'ís op zoveel plaatsen, om een eensgezind gemeenschap te vestigen, begint ze een kort maar levendig

gesprek met Anna over de schade die wordt veroorzaakt door vooroordelen van allerlei aard. Anna vervolgt dan haar presentatie:

Bahá'u'lláh werd in 1817 geboren in Teheran, de hoofdstad van Iran. Vanaf Zijn vroege jeugd toonde Hij al tekenen van Zijn grootheid. Hij kreeg thuis wat onderwijs, maar Hij hoefde niet naar school, want Hij was door God begiftigd met grote aangeboren kennis. Bahá'u'lláh kwam uit een adellijke familie en toen Hij nog jong was, werd Hem een hoge post aangeboden aan het hof van de koning, maar Hij weigerde die. Hij wilde Zijn tijd wijden aan het helpen van de onderdrukten, de zieken en de armen en aan het bevorderen van gerechtigheid.

Er zijn twee aspecten uit het leven van Bahá'u'lláh die ik zou willen noemen: het ene is het lijden dat Hij moest verdragen, en het andere bestaat uit de overweldigende invloed die Hij uitoefende op de harten en de gedachten van de mensen. Deze aspecten kenmerken het leven van alle Manifestaties van God.

Het lijden van Bahá'u'lláh begon op het moment dat Hij opstond om de Zaak van God uit te dragen. Zijn leven was een leven van verbanning, gevangenschap en vervolging. Hij werd in ketenen geslagen in een donkere en akelige kerker in Teheran. Hij werd vier keer van het ene land naar het andere verbannen. In een van Zijn tafelen, geopenbaard gedurende deze lange tijd van ballingschap, schreef Hij:

“Gedenk in uw dagen Mijn dagen en Mijn smart en verbanning in deze afgelegene gevangenis. En wees zo standvastig in Mijn liefde dat uw hart niet zal weifelen, zelfs als de zwaarden der vijanden op u neerregenen en al de hemelen en de aarde tegen u opstaan.”⁸

Bahá'u'lláh werd tenslotte naar de gevangenisstad 'Akká overgebracht, in het toenmalige Ottomaanse keizerrijk. Zijn lijden was zo intens, dat Hij naar Akká verwees als de “Grootste Gevangenis”. In mijn tas heb ik altijd een notitieboekje bij me waarin ik passages uit de bahá'í-geschriften opschrijf die in het bijzonder mijn hart raken. Ik zal je voorlezen wat Bahá'u'lláh zelf over zijn lijden zegt:

“De Aloude Schoonheid heeft gedoogd in ketenen te worden geslagen, zodat de mensen bevrijd kunnen worden uit hun knechtschap en Hij heeft aanvaard als gevangene te worden opgesloten in deze machtigste Vesting, opdat de gehele wereld ware vrijheid moge verkrijgen. Hij heeft de lijdensbeker tot de bodem geleefd, opdat alle volkeren op aarde duurzame vrede mogen verkrijgen en van blijdschap vervuld zullen worden. Dit is door de barmhartigheid van uw Heer, de Meedogende, de Barmhartigste. Wij hebben vernedering aanvaard, o gelovigen in de Eenheid van God, opdat gij moogt worden verheven, en Wij hebben talloze kwellingen ondergaan, opdat gij voorspoed en welvaart moogt genieten. Zie, hoe Hij die gekozen is om de gehele wereld nieuw te maken, gedwongen werd door hen die zich met God gelijk stelden, in de meest troosteloze stad te wonen!”⁹

Twee grootmachten – die van de koning van Iran en van de van de Sultan van het Ottomaanse rijk – hebben alles gedaan om Bahá'u'lláh tegen te werken en de verspreiding van Zijn leringen tegen te houden. Maar het Licht van de Waarheid is niet gemakkelijk te doven. Het water dat werd gebruikt om dit vuur te blussen veranderde in olie, zodat de vlammen nóg intensiever gingen branden. Er kon niets worden gedaan om de groeiende invloed van Bahá'u'lláh te stoppen. Hoe verder Hij door de autoriteiten werd verbannen, des te groter werd het aantal mensen dat werd aangetrokken door Zijn leringen en dat Zijn macht en majesteit erkende.

Ondanks voortdurende vervolging ging Bahá'u'lláh meer dan 40 jaar lang door met het openbaren van het Woord van God en veroorzaakte zo'n gigantische hoeveelheid geestelijke energie dat de uiteindelijke overwinning van Zijn Geloof is verzekerd

Bahá'u'lláh stierf in 1892. Zijn Graftombe ligt dicht bij 'Akká en wij beschouwen dit als de heiligste plaats op de aarde. Hier heb ik een paar foto's waarop je de ingang naar de Graftombe ziet en de tuinen eromheen. Je weet niet hoe graag ik op pelgrimsreis zou gaan naar het Heilige Land. Ik hoop dat jij op een dag ook zult kunnen gaan.

PARAGRAAF 13

In de volgende oefeningen bekijken we de verschillende aspecten van Anna's beschrijving over het leven van Bahá'u'lláh:

1. Als ze het verhaal vertelt over het leven van Bahá'u'lláh, kiest Anna twee belangrijke concepten, waar ze meer over wil zeggen. Ze vertelt over een paar feiten uit Zijn leven, maar ze is duidelijk niet van plan om al te veel informatie te geven. Ze weet dat Emilia, als ze bahá'í wordt – waar ze op hoopt – zelf de details van het leven van Bahá'u'lláh wel zal bestuderen. Welke twee concepten probeert ze uit te leggen?

a. _____

b. _____

2. Waarom denk je dat ze juist deze twee concepten kiest? _____

3. Ben je het met haar eens dat dit de twee meest essentiële aspecten zijn die Emilia in dit stadium moet begrijpen? Indien je het daar niet mee eens bent, heb je dan zelf nog andere suggesties?

“Is er iemand die moeilijkheden wegneemt buiten God? Zeg: Ere zij God! Hij is God! Allen zijn Zijn dienaren, en allen verblijven bij Zijn gebod!”¹⁰

“Zeg: God voldoet alle dingen boven alle dingen en niets in de hemelen of op aarde behalve God is genoeg. Waarlijk, Hij is in Zichzelf de Wetende, de Schragende, de Alvermogende.”¹¹

Veel bahá'ís kennen met name het eerste gebed uit het hoofd en zeggen het hardop of in gedachten als ze in moeilijkheden zijn. Als je wilt, kunnen we even pauzeren, zodat je het ook uit het hoofd kunt leren; het is best gemakkelijk.

Nadat dit gebeurd is gaat Anna verder:

Kort na Zijn marteldood werden de stoffelijke resten van de Báb teruggehaald door Zijn volgelingen en van plaats tot plaats meegevoerd, voortdurend verborgen voor de vijanden van het Geloof. Uiteindelijk werden ze naar de Berg Karmel in het Heilig Land overgebracht. Hier heb ik nog een paar foto's van Zijn Graftombe in Haifa en nog wat andere heilige plaatsen in die stad, en in de stad 'Akká, dat aan de andere kant van de baai ligt. Deze “tweelingsteden” vormen heden ten dage het geestelijke en bestuurlijke wereldcentrum van het Bahá'í-geloof – geestelijk omdat hier de Graftomben liggen van de Báb en Bahá'u'lláh en veel andere heilige plaatsen, en bestuurlijk omdat hier, ook op de Berg Karmel, de Zetel is gevestigd van het allerhoogste bestuursorgaan van het Geloof, het Universele Huis van Gerechtigheid.

PARAGRAAF 15

De onderstaande oefeningen helpen je bij de analyse van dit onderdeel van Anna's presentatie.

1. Maak een lijstje van belangrijke concepten en informatie die Anna geeft in het verhaal over het leven van de Báb.

Concepten: _____

Informatie: _____

2. Waarom is het belangrijk dat de Figuur van de Báb wordt geïntroduceerd in een vroeg stadium van een gesprek over het Geloof, zoals Anna dat doet?

PARAGRAAF 16

Nadat ze kort de levens van de Tweeling Manifestaties heeft beschreven, gaat Anna verder met over ‘Abdu’l-Bahá en het Verbond van Bahá’u’lláh te spreken:

Het idee dat het sterkst centraal staat in ons leven als bahá’í is dat we een verbond hebben gesloten met Bahá’u’lláh. Zoals je weet begonnen de volgelingen van andere religies na de dood van de Manifestatie eindeloze discussies onder elkaar met als resultaat dat de religie in vele sekten uiteenviel. De oorzaak van onenigheid was soms dat bepaalde ambitieuze personen het leiderschap op zich wilden nemen. Maar als zelfs oprechte gelovigen verschil van mening kregen over wat de woorden van de Manifestatie betekenden, dan was er niemand aangewezen door de Manifestatie Zelf om meningsverschillen op te lossen en ook dit droeg bij tot conflicten. En elke nieuwe interpretatie leidde tot het ontstaan van een andere sekte.

Bahá’u’lláh heeft Zijn Geloof beschermd tegen een dergelijke verdeeldheid door het een unieke kracht te verlenen, de kracht van het Verbond. Vóórdat Hij stierf maakte hij in niet mis te verstane woorden duidelijk dat alle bahá’ís zich na Zijn dood tot ‘Abdu’l-Bahá moesten wenden. Zodoende werd ‘Abdu’l-Bahá, Zijn oudste zoon, benoemd tot de enige Uitlegger van Zijn woorden en tot Middelpunt van het Verbond. Hij was door Bahá’u’lláh Zelf opgevoed, had als kind al de rang

van zijn Vader erkend en Diens lijden gedeeld. Hij vormde het kostbaarste geschenk aan de mensheid, het volmaakte voorbeeld van alle bahá'í-leringen.

'Abdu'l-Bahá leefde 77 jaar op deze aarde. Hij werd geboren in de nacht dat de Báb Zijn zending bekend maakte in 1844 en stierf in november 1921. Hij leidde een leven vol kwalen, maar iedereen die bij hem in de buurt kwam werd vervuld met de grootste vreugde en geluk. Na het overlijden van zijn Vader kwam de verantwoordelijkheid voor de bahá'í-gemeenschap op zijn schouders terecht; hij werkte dag en nacht om het Geloof in het oosten en het westen te verspreiden. Hij schreef duizenden brieven aan personen en groepen overal op de wereld en legde de leringen van zijn Vader uit. Nu is zijn uitleg een essentieel onderdeel van de geschriften van het Bahá'í-geloof.

Door zich te richten op 'Abdu'l-Bahá als het Middelpunt van het Verbond, blijven de bahá'ís van de wereld verenigd in hun inspanningen om een bahá'í-leven te leiden en bij te dragen aan de transformatie van de samenleving. Wij weten dat een deel van onze belofte aan Bahá'u'lláh is dat wij elkaar liefhebben en in 'Abdu'l-Bahá zien we de volmaakte manifestatie van liefde. Wij weten dat wij gerechtigheid moeten nastreven, vrijgevig moeten zijn en de fouten van anderen vergeten en van het voorbeeld van 'Abdu'l-Bahá leren we rechtvaardig, edelmoedig en vergevingsgezind te zijn. Als we ons 'Abdu'l-Bahá voor ogen houden dan blijft ons Verbond met Bahá'u'lláh altijd in onze gedachten, dat we niet zullen toelaten dat de eenheid onder Zijn volgelingen zal worden verbroken en dat we ons als één wereldwijde gemeenschap zullen inspannen totdat de eenheid van de mensheid stevig is gevestigd.

In Zijn Testament benoemt 'Abdu'l-Bahá zijn kleinzoon Shoghi Effendi tot Behoeder van het Geloof en na Zijn overlijden werd Shoghi Effendi de geautoriseerde uitlegger van de woorden van Bahá'u'lláh. Gedurende 36 jaar zette hij het werk van zijn Grootvader voort; hij verduidelijkte de leringen van de Manifestatie en vestigde het Geloof overal op de planeet. Vijf en een half jaar na zijn dood kozen de bahá'ís van de wereld het Universele Huis van Gerechtigheid, zoals Bahá'u'lláh al had voorzien en zoals 'Abdu'l-Bahá en de Behoeder duidelijk hadden beschreven. Het Universele Huis van Gerechtigheid is de allerhoogste instelling van het Geloof waartoe alle bahá'ís van de wereld zich nu wenden.

PARAGRAAF 17

Je zult wel hebben gemerkt dat dit deel van Anna's presentatie gewichtig is, omdat ze aan Emilia in een paar woorden enkele zeer diepgaande concepten wil uitleggen. De onderstaande oefening helpt om haar opmerkingen meer in detail te onderzoeken.

1. Tot hiertoe heeft Anna volgens de verklaring van het Universele Huis van Gerechtigheid, geciteerd in paragraaf 6, met Emilia gesproken over de rang van de Voorloper van het Geloof, de Báb, en over de Stichter, Bahá'u'lláh. Nu wil ze Emilia helpen bij het erkennen van de rang van 'Abdu'l-Bahá. Hiervoor betreft Anna het concept van het Verbond erbij. Zij geeft een aantal feiten om Emilia te helpen deze twee met elkaar verbonden concepten te begrijpen.

Hieronder staan een paar van die feiten. Elk feit zou moeten bijdragen tot Emilia's begrip van één van de twee concepten, of beide. Zet een "1", als je denkt dat het genoemde het begrip versterkt over de rang van 'Abdu'l-Bahá en een "2" als je

denkt dat het meer te maken heeft met het Verbond van Bahá'u'lláh. Als je denkt dat het genoemde feit bijdraagt tot het begrip van beide concepten, zet er dan zowel een “1” als een “2” voor.

_____ Alle andere religies raakten verdeeld in talrijke sekten omdat ze geen duidelijk aangewezen uitlegger hadden.

_____ ‘Abdu’l-Bahá is het Middelpunt van het Verbond van Bahá'u'lláh.

_____ ‘Abdu’l-Bahá is de Uitlegger van de woorden van Bahá'u'lláh.

_____ De vestiging van het Universele Huis van Gerechtigheid was voorzien door Bahá'u'lláh.

_____ In Zijn Testament benoemde ‘Abdu’l-Bahá zijn kleinzoon tot Behoeder van het Geloof.

_____ ‘Abdu’l-Bahá schreef duizenden tafelen die de leringen van het Geloof verduidelijken

_____ Bahá'u'lláh beschermde Zijn Geloof tegen verdeeldheid door het de kracht van het Verbond te verlenen.

_____ ‘Abdu’l-Bahá is het volmaakte Voorbeeld van de leringen van Bahá'u'lláh.

_____ ‘Abdu’l-Bahá bracht vreugde en geluk aan iedereen die bij Hem in de buurt kwam.

_____ Bahá'u'lláh schreef in niet mis te verstane woorden dat alle bahá'ís zich ná Zijn dood moesten wenden tot ‘Abdu’l-Bahá.

_____ Het verlangen naar leiderschap kan de oorzaak zijn van onenigheid in een religie.

_____ ‘Abdu’l-Bahá werkte dag en nacht om het Geloof te verspreiden in het oosten en het westen.

_____ Enkele jaren na de dood van de Behoeder kozen de bahá'ís van de wereld het Universele Huis van Gerechtigheid.

_____ Het ontbreken van een geautoriseerde uitlegger in een religie opent de deur voor conflicten en tweedracht.

PARAGRAAF 18

Terwijl ze het Verbond van Bahá'u'lláh en de rang van ‘Abdu’l-Bahá uitlegt, merkt Anna dat Emilia wel een beetje wordt overweldigd. Ze overweegt vlug welke keuze ze heeft: ze kan ofwel de tijd nemen en het onderwerp nog meer uitdiepen óf ze kan doorgaan met haar verhaal en zeker stellen dat ze het thema van het Verbond binnenkort in nog een gesprek verder bestuderen. Ze besluit tot het laatste en ze zegt:

Over veel van de ideeën in het laatste onderwerp moet goed worden nagedacht. Als je het ermee eens bent, dan kunnen we op dit onderwerp later nog eens ingaan. Dan zal ik ook een paar uitspraken meebrengen uit Bahá'u'lláh's "Boek van het Verbond" en het Testament van 'Abdu'l-Bahá, zodat we die samen kunnen lezen. Dan ga ik nu door met een paar andere ideeën uit het Bahá'í-geloof die van meet af aan belangrijk zijn om te weten.

Emilia is het hiermee eens en zegt vriendelijk dat ze de uitleg tot nu toe wel fijn vond, dat ze enig idee heeft gekregen over het belang van het Verbond van Bahá'u'lláh en dat ze er naar uit kijkt om daar later meer over verder te leren. Anna gaat gerustgesteld verder:

Bij ieder religie zijn de wetten die de Manifestaties aan de mensheid doorgeven om ze op het rechte pad te brengen, van belang. Enkele wetten en aanbevelingen hebben eeuwigheidswaarde en andere veranderen naarmate de mensheid vooruitgang boekt en zich ontwikkelt. In het Geloof wordt ons geleerd dat we niet aan de bahá'í-wetten moeten denken als een serie regeltjes voor wat we moeten doen of laten. Bahá'u'lláh zegt ons dat Zijn wetten "de lampen zijn van Mijn liefderijke voorzienigheid te midden van Mijn dienaren en de sleutels van Mijn barmhartigheid voor Mijn schepselen." Ook moeten we niet gehoorzamen uit angst voor straf, want in Zijn Heiligste Boek zegt Hij duidelijk: "Neem Mijn geboden in acht uit liefde voor Mijn schoonheid."

Dit zal allemaal wel duidelijker worden als ik je voorbeelden geef van bahá'í-wetten. In de fysieke wereld moeten wij mensen elke dag eten. Dit is een eis die het menselijk lichaam ons stelt; als we dat niet doen, worden we ziek en zullen we spoedig sterven. We zouden dus kunnen zeggen dat dagelijks eten een wet is voor het fysieke bestaan waaraan moet worden gehoorzaamd. Je kunt een van de aanbevelingen van Bahá'u'lláh – elke dag bidden – op dezelfde manier beschouwen. Net als ons lichaam heeft ook onze ziel voortdurend voedsel nodig, en gebed voorziet in de voeding voor onze geestelijke groei. Er zijn door Bahá'u'lláh, door de Báb en 'Abdu'l-Bahá veel mooie gebeden geopenbaard die we kunnen zeggen als we alleen zijn of in bijeenkomsten. Sommige van deze gebeden zijn verplicht en samen met andere specifieke gebeden hebben die speciale kracht. Eén van deze dagelijks verplichte gebeden luidt:

"Ik getuig, o mijn God, dat Gij mij hebt geschapen om U te kennen en te aanbidden. Ik betuig op dit ogenblik mijn machteloosheid en Uw macht, mijn armoede en Uw rijkdom.

Er is geen ander God dan Gij, de Helper in nood, de Bij-zich-bestaande."¹²

Het is een kort, en mooi gebed en omdat je zo gemakkelijk uit je hoofd leert, ben ik er zeker van dat je het uit je hoofd kent als je het een paar keer hebt gelezen.

In een andere wet verbiedt Bahá'u'lláh kwaadspreken en laster. Dit is heel belangrijk, want als je er goed over nadenkt vormt kwaadspreken de grootste vijand van eenheid. En jammer genoeg is het onder de meeste mensen een zeer geaccepteerde manier van doen geworden om over de fouten van anderen te praten in hun afwezigheid. Het lijkt wel of iedereen zich bezighoudt met de tekortkomingen van anderen die steeds groter worden naar mate ze vaker ter sprake komen. 'Abdu'l-Bahá zegt ons dat we juist het tegenovergestelde moeten doen. Wij moeten de tekortkomingen van anderen over het hoofd zien en met de vergevingsgezinde blik kijken. Wij moeten mensen liefhebben omdat God dat wil. In ieder mens zitten onvolkomenheden zegt 'Abdu'l-Bahá, en wij zullen altijd

ongelukkig zijn als we alleen maar naar de mensen zelf kijken. Maar als we onze blik richten op God, zullen we hen allen liefhebben en vriendelijk bejegenen.

Emilia, die met grote belangstelling naar Anna's laatste woorden luistert, herinnert zich dat veel mensen werden gekwetst door bepaalde incidenten die pas geleden op school plaatsvonden. De twee vriendinnen praten even over hoe kwaadspreken vriendschap kan vernietigen en dan zoekt Anna in haar notitieboekje en leest het volgende voor:

“O Metgezel van Mijn Troon! Hoor geen kwaad en zie geen kwaad, verlaag uzelf niet, noch zucht en ween. Spreek geen kwaad, opdat het niet tegen u gesproken wordt en overdrijf niet de fouten van anderen, opdat uw eigen fouten niet groot lijken. Wens niet de vernedering van een ander, opdat uw eigen vernedering niet blootgelegd wordt. Leef dus de dagen van uw leven, die korter zijn dan een vluchtig ogenblik, vlekkeloos van geest, rein van hart, met zuivere gedachten en een geheiligde aard, dat gij in staat zult zijn vrij en tevreden dit stoffelijk omhulsel af te leggen, u naar het mystieke paradijs te begeven en voor immer in het eeuwige koninkrijk te verwijlen.”¹³

Zij gaat dan verder:

Bahá'u'lláh heeft ook het drinken van alcohol en uiteraard het gebruik van verdovende middelen verboden. Alcohol drinken is in deze tijd een van de ergste ziekten in de samenleving over de hele wereld. Het veroorzaakt geweld en vernietigt een gezond gezinsleven. Om je de waarheid te zeggen heb ik nooit begrepen waarom mensen dingen tot zich nemen, waardoor je verstand wordt aangetast en je niet meer helder kunt denken. Alcohol drinken maakt dat mensen zich op een beschamende manier kunnen gedragen, terwijl ze eigenlijk edel geschapen zijn. In de Geschriften van Bahá'u'lláh staat een mooie uitspraak over edelheid:

“O Zoon van Geest! Ik schiep u rijk, waarom maakt gij u arm? Edel vormde Ik u, waarom vernedert gij u? Uit het wezen van kennis gaf Ik u aanzijn, waarom zoekt gij verlichting bij iemand anders dan Mij? Uit de klei der liefde kneedde Ik u, waarom houdt gij u met een ander bezig? Richt uw blik op uzelf, opdat gij Mij bestendig in u vindt, krachtig, machtig en bij zich bestaand.”¹⁴

En er is nog een andere wet van Bahá'u'lláh, een die mij speciaal in het hart raakt, is over de verplichting van ouders en samenleving om kinderen op te voeden. Hier in mijn notitieboek staat een korte een uitspraak van 'Abdu'l-Bahá waarin dat heel goed wordt uitgelegd:

“Daarom moeten de geliefden van de Heer en de dienaressen van de Barmhartige met heel hun hart en ziel kinderen opvoeden en hen onderwijzen in de school van deugd en volmaaktheid. Geen enkele vorm van verwaarlozing of tekortkoming op dit gebied mag worden getolereerd...

De eerste plicht van de geliefden van God en de dienaressen van de Barmhartige is om met alle mogelijke middelen te streven naar de opvoeding van alle kinderen, zowel meisjes als jongens. Want de laatsten zijn gelijk aan de eersten; er is geen enkel verschil tussen hen. De onwetendheid van een van beiden is verwijtbaar; de achteloosheid van een van beiden is verwerpelijk. ‘Zijn zij gelijk, zij die weten en zij die niet weten?’”¹⁵

Deze wet is zo belangrijk dat de bahá'í-gemeenschap kinderklassen aanbiedt voor de geestelijke opvoeding van jonge kinderen in dorpen in de gehele omgeving. Ik volg een cursus van het bahá'í trainingsinstituut om vaardigheid te krijgen om zo'n kinderklas te begeleiden, die ene waar je me een paar keer bij hebt geholpen. De lessen van het instituut zijn toegankelijk voor iedereen die het pad van dienstbaarheid wil betreden in onze gemeenschap. Als je wilt, kan ik je er over vertellen.

PARAGRAAF 19

Om je te helpen nadenken over de ideeën die Anna heeft gepresenteerd, kun je de onderstaande oefeningen maken.

1. In dit deel van haar presentatie probeert Anna de richtlijnen van het Universele Huis van Gerechtigheid te volgen, om de zoeker te informeren moet over het bestaan van de wetten van het Geloof. Hieronder volgen een paar stellingen. Met welke kun je het eens zijn?

_____ In dit stadium zou Anna de kwestie van de wetten beter helemaal niet brengen. In de samenleving van nu hechten mensen veel waarde aan hun persoonlijke vrijheid en het idee van “religieuze wetten” wijzen ze af.

_____ Anna zou Emilia van de meeste – zo niet alle – bahá'í-wetten op de hoogte moeten stellen, zoals bijvoorbeeld de wet over het erfrecht, het huwelijk, begrafenissen en de Huqúqu'lláh. Anders zal Emilia niet volledig zijn ingelicht over wat het betekent om bahá'í te zijn.

_____ Het belangrijkste voor Emilia is dat ze begrijpt dat er wetten bestaan in het Bahá'í-geloof; ze moet enig idee hebben van de aard van deze wetten en zich ervan bewust zijn dat ze die als bahá'í dient te gehoorzamen. In dit stadium hoeft ze alle wetten nog niet te kennen.

_____ Vanuit het oogpunt op wat Anna wil bereiken zou het voldoende zijn om één voorbeeld van een wet te geven, namelijk de wet van het gebed. Door er vier te noemen overdrijft ze.

_____ Anna's uitleg van de wet van gebed is heel effectief. Door eerst een wet te presenteren die ons fysieke bestaan beheerst, is Anna in staat om de betekenis uit te leggen van wetten zoals gebed die ons spirituele bestaan beheersen. Met deze benadering reduceert ze de wetten van God niet, zoals zo vaak gebeurt, tot een verzameling regels.

_____ Het is niet zo'n goed idee om met een zoeker al meteen te praten over Bahá'u'lláh's gebod geen alcohol te drinken, vooral niet met een jong iemand die nog aan het proberen is haar onafhankelijkheid te vestigen en haar volwassenheid te tonen. Een jong mens wil natuurlijk proberen alcohol te drinken en het noemen van een wet daartegen zal haar alleen maar verder van het Geloof verwijderen.

_____ Anna stelt het gebod van Bahá'u'lláh over het gebruik van alcohol op een passende manier voor. Door te praten over het effect dat alcohol heeft op iemands helderheid van geest toont ze de wijsheid van deze wet.

PARAGRAAF 20

Anna's eerste gesprek over het Geloof met Emilia loopt ten einde. Emilia heeft de hele tijd grote belangstelling getoond en dit heeft Anna aangemoedigd om sommige ideeën meer in detail uit te leggen. Nu moet ze haar presentatie afronden:

Ik ben er zeker van dat je begrijpt dat ik je vraag je bij een godsdienst aan te sluiten en niet alleen maar een paar mooie idealen te aanvaarden. Eigenlijk is het Bahá'í-geloof een goed georganiseerde religie waar de leden heel systematisch werken om de leringen van Bahá'u'lláh in hun leven en het leven van de samenleving toe te passen. Het zal je helpen als je het werk van de bahá'ís ziet als het opbouwen van een wereldbeschaving. Het Universele Huis van Gerechtigheid zegt dat er drie deelnemers zijn aan deze taak, elke met een heel belangrijke rol.

De eerste deelnemer is de individuele gelovige. Het individu heeft als plicht standvastig te zijn in het Verbond, dagelijks ernaar te streven om zijn of haar leven in overeenstemming te brengen met de bahá'í-leringen en de mensheid te dienen, waarbij hij zich altijd bewust is van het feit dat het leven niet eindigt met de dood en dat zijn relatie met God eeuwig is. Ons leven hier is te vergelijken met het leven van een baby in de schoot van zijn moeder. Negen maanden lang ontwikkelt het kindje allerlei vermogens – zijn ogen, oren, handjes, enzovoorts – om die later in de wereld te kunnen gebruiken. Op dezelfde manier moeten wij hier de geestelijke vermogens ontwikkelen die wij nodig zullen hebben om vooruit te gaan in de andere werelden van God. We kunnen dit doel natuurlijk niet bereiken door er alleen maar aan te denken. Het is eerder in dienstbaarheid, als we werken aan de verbetering van de samenleving, dat we geestelijk en intellectueel groeien.

De tweede deelnemer is de gemeenschap. Mensen werden niet geschapen om alleen te leven. We leven in gemeenschappen en moeten samenwerken om de nieuwe beschaving op te bouwen. De gemeenschap die het dichtst bij ons staat is de lokale gemeenschap, die bestaat uit de bahá'ís van ons dorp of onze stad. Maar waar wij ook mogen verblijven, iedereen is welkom om mee te doen bij onze inspanningen voor capaciteitsopbouw om te dienen en zo bij te dragen aan de voortgang van onze buurten en dorpen. In de lokale gemeenschap leren we hoe we samen moeten werken, hoe we samen moeten groeien en één worden. Naast leden te zijn van de lokale gemeenschap, zijn we tegelijk ook leden van de nationale gemeenschap en van de wereldwijde bahá'í-gemeenschap, die zich voortdurend uitbreidt en die mensen aantrekt van elke religieuze achtergrond, van elk ras en nationaliteit.

De instellingen van het Geloof, zo zegt het Universele Huis van Gerechtigheid, vertegenwoordigen de derde deelnemer aan de opbouw van de nieuwe beschaving. Dit is een onderwerp waar we nog over moeten doorpraten als we het over het Verbond hebben. Nu wil ik alleen noemen dat veel van de geboden van Bahá'u'lláh handelen over de manier waarop de samenleving moet worden georganiseerd. In het verleden hebben de Manifestaties van God niet zo veel gezegd over hoe hun volgelingen zich moesten organiseren en de mensen moesten zelf uitzoeken hoe ze

het moesten doen. Maar voor het Bahá'í-geloof heeft Bahá'u'lláh Zijn eigen Bestuursstelsel gebracht; dat betekent dat Hij heeft gezegd welke instellingen wij moeten oprichten, hoe ze moeten functioneren en hoe de mensheid zichzelf moet besturen.

We hebben al gesproken over de hoogste instelling, het Universele Huis van Gerechtigheid. In elk land kiezen de bahá'ís elk jaar de Nationale Geestelijke Raad en in elke stad of dorp een Plaatselijke Geestelijke Raad. Met de laatste zul je het eerste te maken krijgen. Er zijn geen priesters of andere geestelijken in het Bahá'í-geloof en de Plaatselijke Geestelijke Raad geeft leiding aan de aangelegenheden van de gemeenschap en waakt over het welzijn van de individuele gelovigen. Een Plaatselijke Geestelijke Raad bestaat uit negen leden die in een meditatieve sfeer en in geheime stemming worden gekozen door alle volwassen leden van de gemeenschap. Geestelijke Raden zijn uiterst belangrijk voor de bahá'ís. Door deze Raden leren we hoe de zaken van de mensen moeten worden bestuurd en hoe er een nieuwe orde kan worden gevestigd in de samenleving, een orde die bekend zal staan als de Wereldorde van Bahá'u'lláh.

Je kunt je voorstellen dat het gesprek tussen Anna en Emilia hier is afgelopen. Emilia wil hier duidelijk een andere keer nog eens mee doorgaan. Anna pakt een klein gebedenboekje uit haar tas en geeft het cadeau aan Emilia; ze stelt voor dat ze samen een gebed zeggen voordat ze uit elkaar gaan. Emilia slaat het boekje open en begint te lezen:

“Schep in mij een zuiver hart, o mijn God, en vernieuw in mij een rustig geweten, o mijn Hoop! Bekrachtig mij in Uw Zaak door de geest van macht, o mijn Meestgeliefde, en toon mij Uw weg door het licht van Uw heerlijkheid, o Gij het doel van mijn verlangen! Verhef mij tot de hemel van Uw heiligheid door de kracht van Uw alles te boven gaande macht, o Bron van mijn wezen, en verblijd mij door de ademtocht van Uw eeuwigheid, o Gij die mijn God zijt! Laat Uw eeuwigdurende melodieën mij rust geven, o mijn Metgezel, en laat de rijkdom van Uw aloude aanschijn mij verlossen van alles buiten U, o mijn Meester, en laat de tijdingen van de openbaring van Uw onvergankelijke Essentie mij vreugde brengen, o Gij die de kenbaarste van het kenbare zijt en de verborgenste van het verborgene!”¹⁶

Hoewel het verhaal dat we hier toeschrijven aan Anna en Emilia niet echt gebeurd is, is het gebaseerd op de ervaringen van duizenden bahá'ís over de hele wereld. Om het verhaal te besluiten kunnen we vol vertrouwen zeggen dat Emilia binnen een paar dagen en na nog een paar gesprekken met de bahá'í-gemeenschap mee is gaan doen en met hulp van Anna een pad van dienstbaarheid heeft betreden.

PARAGRAAF 21

Met de volgende twee oefeningen onderzoeken we Anna's hele presentatie nog een keer:

1. De ideeën die Anna met haar vriendin deelde, in het bijzonder in haar afsluitende opmerkingen, zullen in belangrijke mate van invloed zijn op de manier waarop Emilia haar verantwoordelijkheden als persoon in de gemeenschap zal opvatten, haar deelname aan het werk in de gemeenschap en haar toekomstige relatie met de instellingen van het Geloof.

Welk beeld van een individuele gelovige wil Anna overbrengen? Welke kenmerken heeft deze persoon?

Welk beeld van de bahá'í-gemeenschap wil Anna overbrengen? Wat zijn enkele kenmerken?

Welk beeld van de instellingen van het Geloof wil Anna overbrengen? Wat zijn enkele kenmerken ervan?

2. Anna probeert duidelijk de deur te openen voor Emilia om lid te worden van de bahá'í-gemeenschap. Welke van de volgende punten zou je beschouwen als de belangrijkste strekking van haar oproep?

- _____ Dat Bahá'ís vriendelijke mensen zijn en de bahá'í-gemeenschap een eenheid vormt; daarom hoop ik dat jij je bij ons aansluit.
- _____ Dat het Bahá'í-geloof de meest vooruitstrevende geestelijke en maatschappelijke beginselen bevat; je bent bahá'í als je die aanvaardt.
- _____ Dat je na de korte presentatie die gegeven werd nu nodig een diepgaande studie moet maken over het Bahá'í-geloof en dan moet besluiten of je wél of niét bahá'í wordt.
- _____ Dat op basis van wat ik gezegd heb, en wat verdere uitleg in antwoord op eventuele vragen die je hebt, je, hoop ik, Bahá'u'lláh zult gaan erkennen als de Manifestatie van God voor vandaag en het verlangen zult voelen om één van Zijn toegewijde volgelingen te worden.

PARAGRAAF 22

De presentatie die we op deze bladzijden hebben behandeld, die uitgebreid voortvloeide uit de verklaring van het Universele Huis van Gerechtigheid in paragraaf 6, zet een overtuigende serie ideeën neer om aan iemand die er weinig over weet, maar er graag meer over wil weten, uit te leggen wat de essentiële kenmerken zijn van het Bahá'í-geloof. We hebben dit in dit onderzoek uitgewerkt in de context van een persoonlijk onderrichtspoging, een gesprek tussen twee vriendinnen. Natuurlijk bevinden we ons in uiteenlopende omstandigheden en situaties en je zult in al je onderrichtspogingen voorbereid moeten zijn om je presentatie aan te passen aan de geldende situatie – aan het niveau van ontvankelijkheid met wie je in contact treedt, aan de mate van hun kennis van het Geloof en aan hun verbondenheid aan de bahá'í-gemeenschap, en aan hun specifieke achtergrond. Dus, hoewel jullie worden aangemoedigd terdege te putten uit de ideeën van Anna's presentatie aan Emilia, is het belangrijker voor je om de onderliggende logica te vatten. Alleen op zo'n manier zul je in staat zijn en gemakkelijk mee om te gaan, de behoefte te weerstaan om het tot een formule te vervormen, en het aan omstandigheden aan te passen.

Het kan nuttig voor je zijn om hier even stil te staan bij wat er op het spel staat. Sinds je het pad van dienstbaarheid bent ingeslagen dat door deze cursussen is geopend, heb je gestaag de capaciteiten opgebouwd die nodig zijn om met anderen over de bahá'í-leringen en over hun Auteur te spreken. Er wordt nu een beroep op je gedaan om verder te gaan en het vermogen te ontwikkelen om een duidelijke uiteenzetting van het Geloof te geven die inspeelt op de ontvankelijkheid en belangstelling van degenen die je kent of die je onder uiteenlopende omstandigheden ontmoet. De oefeningen naast de presentatie in dit boek zijn bedoeld om je te helpen nadenken over de aard van dit vermogen en wat het van je vraagt. Misschien wil je hieronder een paar van je eerste gedachten opschrijven.

PARAGRAAF 23

Zoals je eerder vast al hebt opgemerkt is de capaciteit op het terrein van actie gegroeid en door de tijd verbeterd omdat men het Geloof aan steeds meer mensen onderricht. Net als Anna in ons verhaal, hebben we allemaal vrienden en kennissen, medewerkers en leeftijdgenoten, die, ieder op zijn eigen manier, op zoek zijn naar de waarheid en sommigen zullen er open voor staan om de boodschap van Bahá'u'lláh te onderzoeken in een gesprek na een presentatie waarin Zijn leringen overtuigend en direct worden aangeboden. We kunnen in een vergelijkbaar gesprek komen met ontvankelijke mensen die we net ontmoet hebben bij een gezamenlijke campagne in ons dorp of in onze buurt. In het geval van het laatste moeten we de volgende leiding van het Universele Huis van Gerechtigheid in gedachten houden:

“Of het eerste contact met zulke nieuwe vrienden leidt tot een uitnodiging om zich als lid van de bahá'í-gemeenschap in te schrijven, of om deel te nemen aan een van de activiteiten van de gemeenschap is niet het allerbelangrijkste. Het is belangrijker dat iedere ziel zich welkom zal voelen om samen met de gemeenschap bij te dragen aan de verbetering van de samenleving, en daarmee begint aan een pad van dienstbaarheid aan de mensheid waarop, aan het begin of verderop, een officiële inschrijving kan volgen.”¹⁷

Wat we dus moeten onthouden is dat onder degenen die naast ons werken in onze inspanningen om gemeenschappen op te bouwen, of die hen op verschillende manieren ondersteunen, mensen zijn die, aanvankelijk gemotiveerd door een verlangen om de mensheid te dienen, nu klaar zijn om dieper te drinken van Bahá'u'lláh's Openbaring. In dit verband schrijft het Huis van Gerechtigheid:

“Natuurlijk verwelkomt de gemeenschap elke mate van verbondenheid die een persoon zou willen hebben, groot of klein. Maar het erkennen van Bahá'u'lláh als een Manifestatie van God en het aanvaarden van de voorrechten en verantwoordelijkheden die op unieke wijze verbonden zijn aan het lidmaatschap van de Bahá'í-gemeenschap is een uniek moment in iemands geestelijke ontwikkeling, en is iets heel anders dan regelmatige betrokkenheid bij bahá'í-activiteiten of het uitspreken van steun voor bahá'í-principes. De ervaring heeft geleerd dat de omgeving die wordt gecreëerd door gemeenschapsopbouwende inspanningen in een plaats, iedereen die deze stap wil nemen in staat stelt dit met relatief gemak te doen. Waar deze inspanningen ook worden ondernomen, het is belangrijk dat de vrienden zich ervan bewust blijven dat de deuren van het Geloof wijd open staan en dat zij degenen die op de drempel staan bemoedigen.”¹⁸

Dus zowel in onze persoonlijke onderrichtsinspanningen als in collectieve ondernemingen, moeten we klaar staan om het soort open gesprek te voeren dat hierboven is beoogd, één die dient om hen die aan de drempel staan om de vesting van de Zaak te betreden te bemoedigen en kracht te putten uit de verenigende kracht van het Verbond.

PARAGRAAF 24

We hebben gezegd dat er meestal twee mogelijkheden zijn van de manier hoe wij in een presentatie geraken: in onze persoonlijke inspanningen en in gezamenlijke campagnes. We gaan deze twee manieren beurtelings in de volgende paragrafen bekijken. Laten we beginnen met het onderzoeken van onze persoonlijke onderrichtsinspanningen. Je bent al bekend met het onderstaande citaat uit je studie van eerdere cursussen, maar nu wordt je gevraagd om de betekenis ervan nader te overdenken, want hieruit kunnen we spirituele principes afleiden die de basis vormen van elk persoonlijk onderrichtsplan.

“O reiziger in het Pad van God! Neem uw deel van de oceaan van Zijn genade, en onthoud u de dingen niet die in haar diepten verborgen liggen. Behoor tot hen die deel hebben aan haar rijkdommen. Eén dauwdruppel uit deze oceaan, indien uitgegoten over allen die in de hemelen en allen die op aarde zijn, zou voldoende zijn om hen te verrijken met de milddadigheid van God, de Almachtige, de Alwetende, de Alwijze. Haal het met de handen van zelfverloochening te voorschijn uit haar levenschenkende wateren en besprenkel daarmee al het geschapene, opdat zij mogen worden gezuiverd van alle door de mensen gemaakte beperkingen en de machtige zetel van God, deze gewijde en luisterrijke Plek, mogen naderen.

Wees niet bedroefd als gij het alleen moet volbrengen. Laat God de altoereikende zijn voor u. Bid innig tot Zijn Geest en behoort tot de dankbaren. Verkondig de Zaak van Uw Heer aan allen die in de hemelen en op aarde zijn. Mocht er iemand zijn die gehoor geeft aan uw roep, toon hem dan de parelen der wijsheid van uw Heer, uw God Die Zijn Geest tot u heeft neergezonden, en behoort tot hen die waarlijk geloven. En mocht iemand uw aanbod verwerpen, keer u dan van hem af en stel uw hoop en vertrouwen in de Heer, uw God, de Heer aller werelden.”¹⁹

1. Maak de volgende zinnen af:
 - a. We moeten ons _____ nemen van de _____ .
 - b. Met de handen van _____ moeten we het uit haar _____ halen.
 - c. En we moeten _____ besprenkelen met de levenschenkende wateren van Gods milddadigheid.
 - d. We moeten niet _____ zijn als we deze taak alleen moeten _____ .
 - e. We moeten _____ tot Zijn Geest.

- f. We moeten behoren tot de _____ .
- g. We moeten de Zaak van onze Heer aan allen die in de hemelen en op aarde zijn _____ .
- h. Mocht er iemand zijn die gehoor geeft aan onze oproep dan moeten we _____ van onze Heer aan hen _____ .
- i. Mocht iemand ons aanbod verwerpen dan moeten we ons _____ en onze _____ in God stellen.

2. Wat betekent het dat we ons deel moeten nemen uit de oceaan van Zijn genade? _

3. Welke zijn enkele van de dingen die verborgen liggen in de diepten van deze oceaan en die, als ze ontdekt zijn, ons in staat zullen stellen doeltreffende onderrichters te worden van de Zaak? _____

4. Wat kan één dauwdruppel uit de oceaan van Gods genade doen? _____

5. Waarom moeten we “handen van zelfverloochening” gebruiken om de levenschenkende wateren van deze oceaan tevoorschijn te halen? _____

6. Wat moeten wij doen met de wateren die we tevoorschijn halen uit de oceaan van Gods genade? _____

7. Welk effect zal dit “besprenkelen” hebben? _____

8. Moeten wij het Geloof altijd onderrichten met de hulp van andere bahá'ís? _____
9. Hebben wij, behalve God, nog iemand anders nodig om het Geloof te onderrichten?

10. Met wie moeten wij omgaan als wij het Geloof onderrichten? _____
11. Waarvoor moeten wij dankbaar zijn als wij het Geloof verkondigen en onderrichten? _____

12. Aan wie moeten wij het Geloof verkondigen? _____

13. Wie moeten wij onderrichten? _____
14. Wat moeten wij doen als de Boodschap die we brengen wordt afgewezen? _____

15. Houdt het feit dat wij ons moeten afkeren van degenen die de Boodschap afwijzen in, dat we niet meer met hen bevriend moeten zijn? Of betekent het alleen dat we er niet meer op aandringen met hen over het Geloof te praten?

16. Hieronder staan een paar zinnen over onderricht. Bekijk welke het meest overeen komen met de bovenstaande uitspraak uit de Geschriften van Bahá'u'lláh. Geef dit aan.

_____ Ik had besloten dat ik een van mijn beste vrienden, Miguel, moet gaan onderrichten. Dus heb ik de afgelopen vijf jaar mijn inspanningen alleen op hem geconcentreerd. Hij geeft niet veel respons tot nu toe, maar ik weet dat hij dat op een dag wél zal doen. Dit is, in essentie, mijn persoonlijk onderrichtsplan.

_____ Ik denk dat het onze verantwoordelijkheid is om het Geloof aan de mensen uit te dragen. Daarna ligt het aan hen of ze het verder zelf willen onderzoeken. Als ze

dat echt willen, dan vragen ze wel een boek te lezen, zodat ze zelf kunnen beslissen.

_____ Gisteren was ik de boodschap van Bahá'u'lláh aan een van mijn burens aan het uitleggen terwijl we samen een kop koffie dronken. Na een tijdje zei ze dat, hoewel ze mijn enthousiasme respecteerde, ze blij was met haar eigen religie. Maar ze zei het op zo'n manier dat het duidelijk was dat ze de deur niet sloot voor toekomstige gesprekken over het Geloof. Dus de volgende keer dat we samen zijn, zal ik proberen aspecten van de leer te identificeren die haar zouden kunnen interesseren en haar dichter bij de Manifestatie van God voor deze Dag zouden kunnen brengen.

_____ Als iemand me zegt dat hij of zij niet in het Geloof is geïnteresseerd, dan wil dat nog niet zeggen dat dat ook zo is. Ik blijf gewoon aanhouden.

_____ Als iemand weet dat ik bahá'í ben, maar nooit naar het Geloof vraagt, dan betekent dat dat hij of zij niet is geïnteresseerd.

_____ Als iemand die naast mij werkt in de gemeenschapsofbouwende activiteiten nooit heeft gevraagd hoe iemand zich in het geloof kan inschrijven, dan betekent dit dat hij of zij niet de spirituele verbintenis wil aangaan om Bahá'u'lláh te aanvaarden.

_____ Ik probeer zoveel mogelijk mensen te ontmoeten en als de gelegenheid zich voordoet, deel ik wat van de leer van het Geloof met hen. Als ik merk dat ze er open voor staan, ga ik door met onderrichten totdat ik ze uiteindelijk kan uitnodigen om zich bij het Geloof aan te sluiten.

PARAGRAAF 25

In *The Advent of Justice* heeft de Behoeder ons voorzien met een passage die op welsprekende manier de basiselementen beschrijft van een systematisch, persoonlijk onderrichtsplan. Deze passage is hieronder in kortere stukken verdeeld. Lees ze een voor een en vul dan de ontbrekende woorden in.

“Als hij op eigen initiatief, en niet afgeschrikt door hindernissen waarmee vriend of vijand, onbewust of opzettelijk, zijn pad kunnen versperren, besloten heeft om op te staan en gehoor te geven aan de roep tot onderricht, laat hij dan zorgvuldig alle wegen overwegen die hij zou kunnen bewandelen in zijn persoonlijke pogingen om de aandacht te trekken, de interesse te behouden en het geloof te verdiepen van hen die hij in de schoot van zijn geloof wil brengen. Laat hij de mogelijkheden onderzoeken die de bijzondere omstandigheden waarin hij leeft hem bieden, de positieve kanten ervan evalueren en ze op een intelligente en systematische manier gebruiken om het doel te bereiken dat hij voor ogen heeft.”²⁰

1. De Behoeder vertelt ons dat wij op ons eigen _____, moeten besluiten om _____ en _____ te geven aan de roep tot _____.

2. Daarbij moeten we niet toestaan dat de obstakels die zowel _____ als _____ , _____ of _____ , op ons pad kunnen leggen, ons afleiden van onze intentie.
3. Vastbesloten moeten we zorgvuldig _____ overwegen die we kunnen _____ in onze persoonlijke pogingen om de _____ te trekken, de _____ te behouden en het _____ te verdiepen van degenen die we de Geloof willen onderwijzen.
4. Vastbesloten moeten we zorgvuldig alle wegen _____ die we kunnen bewandelen in onze persoonlijke pogingen om de aandacht _____ , de interesse _____ en het geloof _____ van degenen die we de Geloof willen onderwijzen.
5. We worden verteld de _____ te _____ die de _____ waarin we leven ons bieden.
6. We moeten de _____ van de mogelijkheden _____ .
7. Na dit gedaan te hebben, moeten we ze _____ als een middel voor het onderwijzen van het Geloof.

“Laat hij ook trachten methoden te bedenken zoals samenwerking met verenigingen, tentoonstellingen en genootschappen, lezingen over onderwerpen die verwant zijn aan de leringen en idealen van Zijn Zaak, zoals matiging, moraal, sociaal welzijn, religieuze en raciale tolerantie, economische samenwerking, islam en vergelijkende religie, of deelname aan sociale, culturele, humanitaire, liefdadigheids- en educatieve organisaties en ondernemingen die, terwijl ze de integriteit van zijn Geloof respecteren, voor hem een veelheid aan wegen en middelen zullen openen waarmee hij achtereenvolgens de sympathie, de steun en uiteindelijk de trouw kan verwerven van degenen met wie hij in contact komt.”²¹

8. We moeten ook proberen methoden te bedenken zoals samenwerking met _____ , _____ , en _____ , en _____ over onderwerpen die in harmonie zijn met de _____ en _____ van de Zaak.
9. Bovendien moeten we proberen manieren te vinden om deel te nemen aan _____ , _____ , _____ , _____ , en _____ organisaties en ondernemingen, terwijl we altijd de _____ van het Geloof respecteren.

10. Dit moeten we doen zodat een veelheid aan _____ en _____ voor ons opengaan, waarmee we de _____, de _____, en uiteindelijk de _____ kunnen verwerven van degenen met wie we in contact komen.

“Als dergelijke contacten worden gelegd, moet hij voortdurend voor ogen houden welke eisen zijn Geloof aan hem stelt, teneinde de waardigheid en de rang van het Geloof te bewaren, de onkreukbaarheid van de wetten en principes ervan te beveiligen, de veelomvattendheid en universaliteit aan te tonen en onbevreesd de veelvuldige en vitale belangen ervan te verdedigen. Hij moet de mate van ontvankelijkheid van zijn toehoorder overwegen, en voor zichzelf beslissen of hij de directe of indirecte methode van onderricht moet toepassen, waardoor hij de zoeker kan doordringen van het wezenlijke belang van de goddelijke Boodschap en hem ertoe kan brengen zijn lot te verbinden met hen die deze Boodschap reeds aanvaard hebben.”²²

11. Terwijl we dergelijke contacten leggen, moeten we nooit vergeten onze verantwoordelijkheid om de _____ en _____ van het Geloof te _____, de _____ van de _____ en _____ ervan te _____, de _____ en _____ aan te _____, en onbevreesd de vele vitale _____ ervan te _____.

12. De Behoeder vertelt ons dat we de mate van ontvankelijkheid van onze _____ moeten overwegen en voor onszelf de _____ moeten beslissen van ofwel de _____ of _____ methode van onderricht.

13. Bij het kiezen van een van beide methoden moeten we ons herinneren dat ons doel is om de _____ te _____ van het _____ van de goddelijke Boodschap en hem ertoe te _____ zijn _____ met hen die deze Boodschap reeds aanvaard hebben.

“Hij zou zich het voorbeeld van ‘Abdu’l-Bahá voor de geest moeten halen, en zijn voortdurende aansporing om de zoeker met zoveel vriendelijkheid te overstelpen en in zulk een mate een voorbeeld te zijn van de geest van de leringen die hij hem hoopt bij te brengen, dat de ontvanger zich spontaan zal willen vereenzelvigen met de Zaak die zulke leringen omvat. Hij moet zich ervan weerhouden in het begin aan te dringen op die wetten en voorschriften die een te zware belasting voor het pas ontwaakte geloof van de zoeker zouden kunnen zijn, hij moet trachten hem geduldig, tactvol en toch vastberaden tot volle rijpheid te brengen en hem helpen te verklaren dat hij al wat door Bahá’u’lláh is beschikt, onvoorwaardelijk aanvaardt.”²³

14. In onze onderwijs pogingen moeten we het _____ voor de geest halen dat door ‘Abdu’l-Bahá is gesteld en Zijn voortdurende aansporing om de

_____ met _____
en te streven een _____ te zijn van de _____ van de
leringen die we hem hopen bij te brengen.

15. We moeten zo waakzaam zijn in het volgen van ‘Abdu’l-Bahá’s voorbeeld dat de
zoeker zich _____ met de Zaak.
16. Nadat we de zoeker naar het Geloof hebben getrokken, moeten we in het begin
voorzichtig zijn om niet aan te _____ op zulke _____ en
_____ die _____ zouden
kunnen zijn voor zijn pas ontwaakte geloof.
17. We moeten hem geduldig, tactvol en toch vastberaden _____
_____, en hem _____ om zijn _____
_____ te verklaren van al wat door Bahá’u’lláh is beschikt.
18. We moeten hem _____, _____ en toch
_____ tot volle rijpheid brengen, en hem helpen om zijn
onvoorwaardelijke aanvaarding _____ van al wat door
Bahá’u’lláh is _____.

**“Zodra dat stadium is bereikt, moet hij hem bij zijn geloofsgenoten
introduceren en trachten door blijvende vriendschap en actieve deelneming
aan de plaatselijke activiteiten van zijn gemeenschap hem in staat te stellen
zijn deel bij te dragen tot verrijking van het leven der gemeenschap, de
bevordering van haar taken, de consolidatie van haar belangen en de
coördinatie van haar activiteiten met die van de zuster gemeenschappen.”²⁴**

19. Zodra de zoeker dit stadium heeft bereikt, moeten we _____
bij zijn geloofsgenoten.
20. Vanaf dat moment moeten we trachten, door _____
en _____ aan de _____
_____ van de gemeenschap, hem in staat te stellen zijn _____
_____ tot de _____ van het
leven der gemeenschap, de _____ van haar taken, de
_____ van haar belangen en de _____ van haar
activiteiten met die van de zuster gemeenschappen.

**“Hij mag niet tevreden zijn totdat hij zijn geestelijk kind met zo’n diep
verlangen heeft beziel, dat dit zich gedwongen voelt zich op zijn beurt
zelfstandig te verheffen en zijn krachten te wijden aan het doen opvlammen
van andere zielen en aan het hooghouden van de wetten en beginselen die door
zijn pas aangenomen Geloof zijn voorgeschreven.”²⁵**

21. De Behoeder vertelt ons dat we niet tevreden mogen zijn totdat we hen met zo'n diep _____ hebben _____ dat zij zich _____ voelen zich _____ en hun _____ te wijden aan het onderrichten van andere zielen en het hooghouden van de wetten en beginselen van het Geloof.

PARAGRAAF 26

Met de passages in de twee laatste paragrafen in gedachten wordt nu van je gevraagd om je aandacht te richten op het bedenken van een persoonlijk, systematisch onderrichtsplan. Als eerste stap moet je bedenken hoe de elementen, die benoemd zijn door Shoghi Effendi, in je plan passen. De onderstaande oefeningen kunnen je helpen dit te doen.

1. Het is duidelijk dat een cruciaal element van je persoonlijke onderwijsplan je onwankelbare vastberadenheid is om concrete inspanningen te leveren om ontvankelijke zielen te vinden en hen te onderrichten. Telkens wanneer we ons er vast toe verplichten iets te doen, wordt onze vastberadenheid op de proef gesteld. Er komen onvermijdelijk obstakels. In het geval van onderricht komen sommige obstakels op ons pad door verzet tegen het Geloof of de toestand van de wereld om ons heen. Het materialisme in de samenleving kan onze inspanningen om les te geven bijvoorbeeld bemoeilijken, net als de algemene apathie van mensen ten opzichte van spirituele zaken. Wat zijn enkele van de obstakels die voortkomen uit de toestand van de wereld die je waarschijnlijk zult tegenkomen als je op weg gaat om te onderrichten?

- a. _____
- b. _____
- c. _____
- d. _____
- e. _____
- f. _____

2. Als je hebt besloten op te staan en het Geloof te onderrichten, dan zul je moeten denken aan je eigen situatie en de omstandigheden in je persoonlijk leven. Belangrijk hierbij is jouw deelname aan activiteiten met betrekking tot gemeenschapsopbouw in je dorp of buurt, en we hebben er al op gewezen dat dit onderrichtsmogelijkheden voor je zal openen. Maar onderzoek los daarvan, andere aspecten van je leven. Schrijf een korte alinea waarin je die beschrijft. Bijvoorbeeld, ben je student, ben je ouder of grootouder? Wat is je beroep, of hoe verdien jij je brood. Van welke groepen of organisaties maak je deel uit en welk soort mensen ontmoet je dagelijks?

Met het bovenstaande in gedachten, schrijf je een aantal mogelijkheden die jij in jouw leven hebt voor systematisch onderricht:

3. Naast de mogelijkheden die je hierboven hebt geformuleerd, moet je, als een element in je persoonlijk onderrichtsplan, ook verschillende wegen zoeken waarmee je, terwijl je de integriteit van het Geloof beschermt, nieuwe mensen ontmoet, waarvan sommigen ontvankelijk zullen blijken te zijn voor de Boodschap van Bahá'u'lláh. Je zou je bijvoorbeeld kunnen aansluiten bij een organisatie waarvan de doelen overeenstemmen met de leringen. Als je dicht bij een onderwijsinstelling woont, kun je lezingen bijwonen over onderwerpen verwant aan de leringen en idealen van de Zaak. Dit element van jouw plan is buitengewoon belangrijk omdat jij, als je niet voortgaat nieuwe mensen te ontmoeten, uiteindelijk jaar na jaar al je inspanningen zult richten op steeds dezelfde paar personen – van wie de meeste misschien niet ontvankelijk zijn. Schrijf een paar mogelijkheden op om in contact te komen met steeds meer mensen.

Stel dat de vrienden van deze groep het plan meenemen naar hun dorp of buurtschap. Ongetwijfeld kunnen we, als iedereen opstaat om de aanbevelingen van de groep met toewijding en enthousiasme op te volgen, aannemen dat de gemeenschappen getuige zullen zijn van groei, zowel in aantal als in capaciteit, waardoor zij worden voorbereid op het ondernemen van grotere activiteiten. Om echter een beter begrip te krijgen over dit onderwerp, is het nuttig ons af te vragen of een dergelijk plan beantwoordt aan ieders idee over systematische gemeenschappelijke activiteit. Gaat het plan verder dan het aanmoedigen van afzonderlijke bahá'ís om hun eigen, persoonlijke onderrichtswerk uit te voeren, weliswaar met vergroot enthousiasme door de wetenschap dat ook anderen zich met dezelfde activiteiten bezighouden? Of zou gezamenlijke actie niet zódanig moeten worden gepland dat de talenten van de individuen elkaar versterken en op die manier hun krachten vermenigvuldigen; en zou de verenigde actie van een groep mensen niet veel meer resultaten geven dan de som van hun aparte individuele inspanningen? Overdenk deze vragen samen met je groepsgenoten.

PARAGRAAF 29

De gesprekken over de bovenstaande vragen zullen ongetwijfeld hebben bevestigd wat je al uit eigen ervaring begon te begrijpen. Je hebt vast al gezien, als deel van een uitdijende vriendenkring die samenwerkt in dorp of buurtschap, hoe in de dynamiek van een gezamenlijke actie, onze krachten zich vermenigvuldigden. Ons doel voor de rest van dit hoofdstuk zal zijn om inzicht te verwerven in deze dynamieken in de context van expansie en consolidatie van het Geloof.

Eerst kijken we snel naar wat je waarschijnlijk nu weet over onze benadering van groei op wereldniveau. Op dit moment, worden pogingen om het proces van groei te versnellen het meest uitgevoerd in bepaalde buurten of dorpen binnen een cluster. Met een “cluster” wordt een klein geografisch gebied bedoeld dat hanteerbaar is bij het plannen van een bepaald doel. Het Onderrichtscmité werkt op dit niveau. Binnen een cluster worden we door het Universele Huis van Gerechtigheid aangemoedigd te werken in “...driemaandelijke activiteitscycli waardoor een gemeenschap groeit – de groeiuitbarsting die wordt ervaren als gevolg van intensieve actie; de noodzakelijke periode van consolidatie waarin de aanwas van de gelederen bekrachtigd wordt wanneer zij, bijvoorbeeld, deelnemen aan gebedsbijeenkomsten en het Negentiendaagsfeest en thuis bezocht worden; en de gelegenheden die zijn ingesteld zodat iedereen kan reflecteren en plannen maken.”

Cycli worden gekenmerkt door de opeenvolgende fases van expansie, consolidatie en reflectie en planning. Elke cyclus bouwt voort op de vooruitgang van een vorige. Omdat steeds meer mensen aan het instituutproces deelnemen na een golf van expansie, stijgt

gemeenschappelijke capaciteit omdat die in praktijk brengt wat zij leren. Een serie onderling verbonden activiteiten, de kern van het groeiproces – meditatieve bijeenkomsten, kinderklassen, jeugdgroepen, en studiekringen – groeien als resultaat, en de groter wordende kern van vrienden, de actieve bevorderaars van het Geloof, is in staat om het algemene tempo van activiteit te verhogen. Zo versnelt gaandeweg het groeiproces.

De uitbreidingsfase vraagt het hoogste niveau van intensiteit, vaak bereikt door het uitvoeren van gemeenschappelijke campagnes. De doelstellingen variëren, afhankelijk van de omstandigheden in een cluster, zoals eerder is genoemd. Soms probeert een campagne het aantal deelnemers te vergroten bij een of ander kernactiviteit. Bij een andere gelegenheid is de aandacht gericht rechtstreeks onderricht. Vaak houden deze laatste inspanningen, gehouden op een plaats waar activiteiten begonnen zijn een gemeenschapsleven vorm te geven, in, mensen een huisbezoek te brengen. Met betrekking tot dit soort campagnes geeft het Universele Huis van Gerechtigheid de volgende leiding:

“De kern van de zaak is dus hoe een campagne om het Geloof door middel van huisbezoeken te onderrichten verband houdt met de andere activiteiten die in een wijk worden ondernomen – welk verband er is met de inspanningen om bijeenkomsten te houden die het devotionele karakter van de bredere gemeenschap versterken, klassen aan te bieden die de geestelijke ontwikkeling van kinderen bevorderen, groepen te vormen die de energie van de jeugd kanaliseren, leerkringen op te zetten die voor iedereen openstaan en die mensen van verschillende achtergronden in staat stellen om op gelijke voet vorderingen te maken en te onderzoeken hoe zij de leringen in hun persoonlijke en gemeenschappelijke leven kunnen toepassen.”²⁶

PARAGRAAF 30

Zoals in de vorige aanhaling al is aangegeven, moeten we niet denken dat onderrichtscampagnes geïsoleerd worden uitgevoerd. Zij bevestigen juist één element van onze benadering van groei. Bovendien, pogingen van lange-termijn expansie en consolidatie van het Geloof zijn het meest succesvol als zij systematisch, gedurende langere tijd onder één bepaalde bevolking worden ondernomen.

In dit hoofdstuk, hebben we de term “ontvankelijke bevolking” een aantal keren gebruikt. Uit de ervaringen is gebleken dat net zoals dat bij de individuele persoon zo is, de ene bevolking soms meer dan de andere, klaar is om wat het Geloof hen brengt, toe te passen in hun samenleving. Zo’n ontvankelijkheid, zegt het Universele Huis van Gerechtigheid, “toont [...] zich in een wens om deel te nemen aan het proces van gemeenschapsopbouw dat door de kernactiviteiten in gang wordt gezet.” In elk cluster is de taak

“...binnen een of meer ontvankelijke bevolkingsgroepen te onderrichten, waarbij ze een directe methode gebruiken om de grondbeginselen van hun Geloof uit te leggen, en die zielen te vinden die ernaar verlangen de apathie die de samenleving hen oplegt van zich af te schudden en zij aan zij in hun buurt of dorp te werken om een proces van collectieve transformatie in gang te zetten.”²⁷

Wat dan van belang is, is de beweging van een bevolkingsgroep in de richting van Bahá'u'lláh's visie van een nieuwe wereldorde en een welvarende en harmonieuze samenleving. Om verder over het belang van dit proces, waarmee over de hele wereld

clusters zich bezighouden, na te denken, lezen we het volgende fragment uit een brief van het Universele Huis van Gerechtigheid:

“Wanneer de massa van de mensheid ontwaakt en het Geloof van God binnentreedt, wordt er een nieuw proces in gang gezet en begint de groei van een nieuwe beschaving. Zie de opkomst van het christendom en de islam. Deze massa’s zijn de gewone mensen, doordrenkt van hun eigen tradities, maar ontvankelijk voor het nieuwe Woord van God, waardoor ze, wanneer ze er werkelijk op reageren, zo beïnvloed worden dat ze degenen die met hen in contact komen, transformeren.

Gods maatstaven zijn anders dan die van mensen. Volgens de normen van mensen bepaalt de acceptatie van een zaak door mensen van aanzien, van erkende faam en status, de waarde en de grootsheid van die zaak. Maar, in de woorden van Bahá’u’lláh: ‘De oproep en boodschap die Wij gaven, waren nooit bedoeld om slechts één land of één volk te bereiken of te bevoordelen. De mensheid in haar geheel moet zich vastberaden houden aan al hetgeen haar werd geopenbaard en geschonken.’”²⁸

Over de aard van het proces van transformatie zich overal in de clusters aan het ontvouwen is, lezen we het volgende in weer een andere brief van het Universele Huis van Gerechtigheid:

“Voortgedreven door krachten die zowel binnen als buiten de bahá’í-gemeenschap worden opgewekt, kan men de volkeren van de aarde vanuit verschillende richtingen zien voortbewegen, steeds dichterbij elkaar toe, naar dat wat een wereldbeschaving zal zijn die zo ontzagwekkend van aard is dat het nutteloos zou zijn om te proberen ons daarvan nu een voorstelling te maken. Naarmate deze middelpuntzoekende beweging van bevolkingen zich over de hele aarde versnelt, zullen enkele elementen van elke cultuur, die niet in overeenstemming zijn met de leringen van het Geloof, geleidelijk aan wegvallen, terwijl andere versterkt zullen worden. Evenzo zullen zich na verloop van tijd nieuwe cultuurelementen ontwikkelen wanneer mensen, komend vanuit elke mensengroep en geïnspireerd door de Openbaring van Bahá’u’lláh, vorm zullen geven aan denk- en handelingspatronen voortgebracht door Zijn leringen...”²⁹

1. Beantwoord op grond van de tweede aanhaling hierboven de vraag hieronder.
 - a. Wat gebeurt er, als de massa’s ontwaken en zich aansluiten bij het Geloof van God? _____

 - b. Welke verandering zal er optreden in de massa’s, als zij werkelijk gehoor geven aan het nieuwe Woord van God? _____

 - c. Op welke manier worden in bovenstaand citaat de verschillen uitgelegd tussen de maatstaven van God en die van de mensen? _____

2. Bepaal op grond van de derde aanhaling welke van de onderstaande stellingen waar zijn:

_____ Om dichterbij de wereldorde die in de geschriften wordt beoogd te komen, moet elke bevolkingsgroep de elementen aannemen van één dominante cultuur.

_____ Elke cultuur in de wereld bevat elementen die prijzenswaardig zijn en elementen die het beste weggelaten kunnen worden.

_____ De enige norm van wat juist is en wat onwenselijk in elke cultuur is de Openbaring van Bahá'u'lláh.

_____ Het is onaanvaardbaar voor iedereen om in naam van de cultuur vrouwen lager te waarderen dan mannen.

_____ Aspecten van welke cultuur dan ook die de nadruk leggen op samenwerking moeten worden gewaardeerd en gekoesterd.

_____ Die aspecten in een cultuur die prijzenswaardig zijn, zijn toevoegingen om de verscheidenheid en schoonheid van de gehele menselijke familie te verhogen.

_____ De onacceptabele aspecten van een cultuur zullen veranderen omdat die verlicht worden door het licht van de leringen van het Geloof.

_____ Er is niets grappigs aan grapjes die op een of andere manier een bepaalde groep mensen kleineert; het zijn hooguit restanten van de kindertijd van de mensheid en moeten worden verwijderd.

_____ Als een volk het Geloof aanvaardt, zal het gaandeweg die elementen van cultuur achter zich laten die niet met de leringen samengaan.

_____ Als een volk het Geloof aanvaardt, zullen die elementen van cultuur die wel met de leringen samengaan, worden versterkt en bekrachtigd.

_____ Elk volk zal, te zijner tijd, nieuwe elementen overnemen van een cultuur die geïnspireerd is door de Openbaring van Bahá'u'lláh – bijvoorbeeld elementen die het belang van opvoeding van de volgende generaties weerspiegelen.

_____ Als volkeren steeds dichterbij de oceaan van Bahá'u'lláh's Openbaring komen, zullen ze vanzelfsprekend dichterbij elkaar komen.

_____ Verscheidene volkeren zullen dichterbij elkaar komen als elk zijn eigen weg om zich te ontwikkelen nastreeft, of zij nu wel of niet de leringen van Bahá'u'lláh volgen.

_____ De deelname van steeds grotere groepen aan kernactiviteiten binnen een ontvankelijke bevolkingsgroep zet een beweging in gang van verandering die steeds dichterbij de visie van Bahá'u'lláh's nieuwe wereldorde komen.

Denk in het licht van het bovenstaande na over je eigen ervaring in de cluster waarin je woont. Sinds je het pad van dienstbaarheid bent gaan bewandelen, heb je bijgedragen aan de versterking en uitbreiding van een reeks onderling samenhangende activiteiten - of die nu plaatsvinden onder de inwoners van je dorp of onder een specifieke bevolkingsgroep die in een bepaald deel van je buurt woont of verspreid is over het cluster. Denk aan deze activiteiten in hun totaliteit en het veranderingsproces dat ze in gang hebben gezet. Beschrijf hoe de beweging van de bevolking tot stand komt als de groeiende kern waartoe je behoort op een samenhangende manier leert om het volgende te doen: het devotie karakter van de gemeenschap te bevorderen; meer en meer jeugd spiritueel en intellectueel bekrachtigen; meer en meer jongeren uit te nodigen om het pad van dienstbaarheid te bewandelen en hen onderweg te helpen; spiritueel onderwijs aan steeds meer kinderen te geven; en het voor steeds meer gezinnen van kinderen en jongeren mogelijk te maken om over de leer te leren en deze in hun leven toe te passen.

PARAGRAAF 31

Nu je hebt gereflecteerd over de pogingen van de zich uitbreidende kern van vrienden in jouw dorp of buurt om de beweging naar Bahá'u'lláh's visie van een nieuwe wereldorde te veroorzaken, bekijken we de omstandigheden die zo'n gezamenlijke actie effectief toont. 'Abdu'l-Bahá zegt:

“Als u werkelijk verenigd bent, als u bereid bent om datgene te bevorderen wat het wezenlijke doel is en om een alles verenigende liefde te tonen, dan zweer ik bij Hem die het zaad doet splijten en de bries doet waaien, dat er zo'n groot licht van uw gezicht zal stralen dat het de hoogste hemelen zal bereiken, de roem van uw glorie zal over de hele wereld bekendheid krijgen, de bewijzen van uw voortreffelijkheid zullen zich door alle gebieden verspreiden, uw macht zal de werkelijkheid van alle dingen doordringen, Uw doelen en doelstellingen zullen hun invloed uitoefenen op de grote en machtige naties, uw geest zal de hele wereld van het bestaan omvatten, en u zult uzelf zien als koningen in de rijken van het Koninkrijk, en gekroond met de glorieuze kroon van het onzichtbare Rijk, en de maarschalken worden van het leger van vrede, en prinses van de krachten van het licht, en sterren die schijnen vanaf de horizon van volmaaktheid, en schitterende lampen die hun uitstraling op de mensen werpen.”³⁰

Om zo verenigd te zijn dat onze krachten zich vermenigvuldigen, zoals hierboven beschreven door ‘Abdu’l-Bahá is niet een staat die we eenmalig bereiken. Het verwacht dagelijkse inspanning. Het maakt niet uit hoe goed we leren om te plannen en los van hoe vaardig we worden in de uitvoering van onze plannen, ze zullen weinig opleveren als we het kleinste spoor van spanning of conflict toelaten binnen te sluipen.

De oorzaken van onenigheid zijn meestal banaal en nauwelijks uit kwaadaardigheid ontstaan. Niet vaak ontstaat opwinding omdat iemand ongeduldig is bij ververgissingen van een ander of erop staat zijn of haar eigen zin te krijgen. Het middel daartegen is grootmoedigheid en het vermogen om boven de kleingeestige dingen van het leven te staan. ‘Abdu’l-Bahá zegt:

“Nu is de tijd aangebroken, o gij geliefden van de Heer, voor ijverige toewijding. Worstel en span u in. En laten wij, omdat de Aloude Schoonheid dag en nacht aan het martelaarschap heeft blootgestaan, op onze beurt hard werken en luisteren naar en nadenken over Gods raadgevingen; laten we ons niet om ons leven bekommeren, en afstand doen van onze dagen die kort en geteld zijn. Laten wij onze ogen afwenden van de lege fantasieën over de uiteenlopende vormen van deze wereld en in plaats daarvan dit allesoverheersende doel, dit grote ontwerp dienen. Laten wij deze boom, die de hand van hemelse genade heeft geplant, niet omwille van onze eigen waanideeën omhakken; laten wij niet, met de donkere wolken van onze illusies, onze zelfzuchtige belangen, de glorie die uit het Abhá-rijk stroomt, uitwissen. Laten wij niet zijn als barrières die de golvende oceaan van de Almachtige God ommuren. Laten wij niet verhinderen dat de zuivere, zoete geuren uit de tuin van de Alglorierijke Schoonheid ver en wijd zweven. Laten wij op deze dag van hereniging de lenterogens van zegeningen uit de hemel niet buitensluiten. Laten wij niet toestaan dat de schitteringen van de Zon van Waarheid ooit zou verbleken en verdwijnen. Dit zijn de vermaningen van God, zoals uiteengezet in Zijn Heilige Boeken, Zijn Geschriften, Zijn Tafelen die Zijn raadgevingen aan de oprechte verkondigen.

De heerlijkheid rust op u, en Gods barmhartigheid, en Gods zegeningen.”³¹

De Behoeder zegt:

“Richt uw blik op de machtige mogelijkheden, de ontelbare zegeningen, de onbedwingbare geest van dit groeiende en opkomende Geloof van God, en sta niet toe dat de huidige onbeduidende geschillen en onvermijdelijke meningsverschillen uw zicht vertroebelen op de schitterende heerlijkheden die de toekomst van de Zaak voor haar standvastige en dappere aanhangers in het verschieft heeft.”³²

Het uit hoofd leren en verinnerlijken van passages als die hieronder staan, helpen ons om als eenheid aan onze gemeenschappelijke inspanningen bij te dragen.

“Mochten zich geschillen onder u voordoen, zie Mij dan voor u staan, en zie elkaars fouten door de vingers terwille van Mijn naam en als een teken van uw liefde voor Mijn duidelijke en schitterende Zaak. Wij scheppen er behagen in u te allen tijde in vriendschap en eendracht met elkaar te zien omgaan in het paradijs van Mijn welbehagen, en van uw daden de geur te ademen van welwillendheid en eenheid, van liefdevolle bejegening en kameraadschap. Aldus raadt u de Alwetende, de Getrouwe. Wij zullen altijd met u zijn; als Wij de geur van uw kameraadschap inademen, zal Ons hart zich zekerlijk

verblijden, want niets anders kan Ons tevredenstellen. Hiervan getuigt ieder mens met waarachtig begrip.”³³

Eenheid is gemakkelijker te handhaven als iedereen zich bewust is van het belang van het werk dat gedaan moet worden en de verhevenheid van de doelen die bereikt moeten worden. Als die bewustwording er is, hebben mensen minder moeite om verschillen terzijde te schuiven en onzelfzuchtig zich volledige in te zetten bij de taak die zij uitvoeren. Sta even stil bij deze gedachte: zou jij een proces willen benadelen dat voorbestemd is om hoeveelheden wachtende zielen nader tot de Openbaring van Bahá'u'lláh te brengen omwille van één van de onderstaande redenen:

- _____ Omdat je iets wat een ander deed niet wilt vergeven?
- _____ Omdat je bezig bent met je eigen tekortkomingen?
- _____ Omdat je niet de weg wilt gaan waar iedereen het over eens was?
- _____ Omdat je ervan overtuigd bent dat jij gelijk hebt en verder iedereen fout zit?
- _____ Omdat jij ervan houdt om grappen te maken wanneer je de kans maar krijgt, zelfs als ze ongepast zijn en een ander zich ongemakkelijk voelt?
- _____ Omdat je kritiek blijft geven op elke tekortkoming die je ontdekt, zonder te kijken of dat het enthousiasme van de groep aantast?
- _____ Omdat je de noodzaak voor enthousiasme in een gemeenschappelijke inspanning niet zo waardeert?
- _____ Omdat iemand iets, op een manier die jou niet aanstaat, zei?
- _____ Omdat je je ongemakkelijk voelt bij een huisbezoek?
- _____ Omdat je er niet blij om bent dat jouw speciale talenten onopgemerkt bleven?

PARAGRAAF 32

De eenheid die ontstaat tussen de leden van een kern van vrienden die in een dorp of buurt werkt, is niet beperkt tot de liefdevolle vriendschap die hen bindt. Hij is zichtbaar in de helderheid die zij delen over hun gemeenschappelijk doel. Een gezamenlijk doel is nog zo'n essentieel element voor een gezamenlijke actie; het geeft richting aan je inspanningen, niet alleen als we tezamen aan het werk zijn, maar ook als we een persoonlijke daad van dienstbaarheid uitvoeren, zoals een kinderklas begeleiden of animator van een jeugdgroep zijn. Het doordringt dat wat we doen en geeft onze daden betekenis. We zien hoe onze persoonlijke inspanningen verweven zijn met gemeenschappelijke ondernemingen om een levendig patroon van activiteiten uit te voeren dat een bevolkingsgroep voortbeweegt. Het Universele Huis van Gerechtigheid constateert:

“De gemeenschap functioneert steeds meer als die omgeving waarin persoonlijke inspanning en gezamenlijke actie, bemiddeld door het instituut, elkaar kunnen aanvullen om vooruitgang te boeken. De levendigheid die zij vertoont en het eensgezinde doel dat de inspiratiebron voor haar inspanningen is, trekken tot haar aanzwellende gelederen uit alle lagen van de bevolking die mensen aan die met geestdrift hun tijd en energie willen wijden aan het welzijn van de mensheid.”³⁴

Dit gevoel van gezamenlijk doel, stijgt uit boven het lokale niveau. We zien hoe onze inspanningen als onderdeel van een zich uitbreidende vriendenkring in ons dorp of onze buurt bijdraagt aan een grotere doelstelling van het werk van het cluster waar we in zitten. Omgekeerd, zien we, hoe dat de voortgang van onze gemeenschap op landelijk niveau steunt en we zien de ontvouwing van de plannen op wereldniveau, wat uiteindelijk leidt naar de tot standkoming van Bahá'u'lláh's wereldorde.

1. Waarom is een bewustwording van het feit dat ons werk in dorp of buurt bijdraagt aan een groter doel zo belangrijk? _____

2. Hoe verzekeren we ons ervan dat persoonlijk doel en streven parallel lopen met de doelstellingen van het Geloof? _____

3. Hoe kunnen persoonlijke doelen en gezamenlijke ondernemingen, begeleid door het instituut elkaar aanvullen? Waarom is inzicht in hun aanvullend karakter belangrijk om de acties te verbinden?

4. Hoe kan een gemeenschappelijk doel de liefdevolle band tussen vrienden die samen dienstbaar zijn, nog meer verstevigen? _____

PARAGRAAF 33

We hebben gezien dat een gemeenschappelijk doel essentieel is om een activiteit in samenhang te brengen, het inspireert ons om doortastend te werk gaan in het veld van dienstbaarheid. Om ons te realiseren dat een gemeenschappelijk doel de inzet van tijd en energie vergt – uren van hard maar vreugdevol werk. Er heerst in de wereld een misvatting over wat vreugde schept. Telkens weer krijgen we de boodschap dat het hoogste streven in het leven is om plezier te hebben, wat zich uit in termen van triviaal, onbeduidend tijdverdrijf. Maar hoe kan dat soort 'plezier' zich meten met de ware vreugde van anderen deelgenoot maken van de boodschap van Bahá'u'lláh, hen zien opleven door de geest van het Geloof, of door met gezinnen of medewerkers van kinderklassen of jeugd een goed

gesprek te hebben, of getuige te zijn van vrienden die de opeenvolgende instituutscursussen volgen en vorderen in inzicht en vaardigheid met betrekking tot dienstbaarheid. Als ooit in een collectieve onderneming het verlangen naar gemak en zelfverwennerij de overhand gaat nemen, kan het overwonnen worden door de gedachte aan 'Abdu'l-Bahá, het perfecte Voorbeeld, en aan Zijn eindeloze inzet om de Zaak te verspreiden. Hierbij enkele van Zijn woorden:

“Treed in de voetsporen van 'Abdu'l-Bahá en volg het pad van de Abhá-schoonheid, verlang er ieder moment naar uw leven te geven. Straal als de morgenster, blijf in beweging als de zee, stort als de wolken aan de hemel leven uit over heuvels en dalen, blaas als de lentebries frisheid door deze menselijke bomen en breng ze tot volle bloei.”³⁵

“De mens moet zijn wil zo aan God overgeven en zo zijn eigen bezigheden vergeten, dat hij de staat van levend offer kan bereiken: Dus, als hij slaapt, moet het niet zijn omwille van lichamelijke rust, maar alleen om zijn kracht te herstellen, zodat zijn toespraak helderder kan zijn, zijn uitspraken aangenamer, en dat hij Gods schepselen kan dienen en Zijn bewijzen kan uiteenzetten; en als hij ontwaakt, moet hij alert blijven, zich bezighouden met dienst aan de Zaak van God, en zijn eigen verlangens en neigingen volledig onderdompelen in de wil van God. Wanneer hij deze staat bereikt, zullen de bekrachtigingen van de Heilige Geest hem omringen en zal hij, gewapend met zo'n kracht, in staat zijn om alle volkeren van de aarde te weerstaan.”³⁶

“Ik hoop dat u, door de milddadigheden van Hem die de geesten tot leven wekt, geen moment zult blijven zwijgen, noch zult worden weerhouden te pulseren als een slagader in het lichaam van de wereld, dat u altijd de levensgeest in de harten zult ademen en de zielen in staat zult stellen om te zweven in de hemelse sferen.”³⁷

“Zij zullen onophoudelijk werken, dag en nacht, zullen noch acht slaan op beproevingen noch op tegenspoed, geen onderbreking kennen in hun inspanningen, geen rust zoeken, alle gemak en comfort verzaken en, onthecht en onbezoedeld, elk vluchtig moment van hun leven wijden aan de verspreiding van de goddelijke geuren en de verheerlijking van Gods heilige Woord. Hun gezicht zal hemelse blijdschap uitstralen en hun hart zal vervuld zijn van vreugde. Hun ziel zal bezielde zijn, en hun fundament staat stevig. Zij zullen zich in de wereld verspreiden en door alle streken reizen. Zij zullen hun stem verheffen in elke samenkomst en elke bijeenkomst opluisteren en nieuw leven inblazen. Zij zullen in elke taal spreken en elke verborgen betekenis uitleggen. Zij zullen de geheimen van het Koninkrijk openbaren en aan iedereen de tekenen van God tonen. Zij zullen helder branden als een kaars in het hart van elke samenkomst en stralen als een ster aan elke horizon. De zachte bries die uit de tuin van hun hart waait, zal de ziel van de mensen doordringen en verkwikken, en de openbaringen van hun geest zullen, zelfs als regenbuien, de volkeren en naties van de wereld doen herleven.”³⁸

PARAGRAAF 34

Een belangrijk instrument dat ons gegeven is om het mogelijk te maken onze eenheid te vormen en te consolideren, reëel te blijven bij onze plannen is consultatie. Het is door actie, reflectie op actie en consultatie dat we in staat zijn eenheid van denken te handhaven.

Eenheid van denken – over de aard van onze activiteiten en over de benaderingen die we toepassen en de doelen die we beogen – is weer een andere vereiste van effectief samenwerkende actie.

Naarmate een zich uitbreidende kern van vrienden consequent en met eenheid van denken handelt, moet zij voortdurend haar vermogen en discipline versterken om regelmatig na te denken over de effectiviteit van haar handelen. Bij het reflecteren, raadplegen en bestuderen baseert een kern zich op ervaring en op relevante passages uit de geschriften, in het bijzonder op de leiding van het Universele Huis van Gerechtigheid. Wanneer dit patroon van actie, reflectie, consultatie en studie gaat bepalen hoe een groep vrienden collectief opereert, wordt leren hun manier van werken. Duurzame groei blijkt mogelijk, omdat ze voortbouwen op sterke punten die cyclus na cyclus zijn verworven. Om de vitaliteit van onze activiteiten te behouden, om mensen van alle achtergronden te betrekken, om de zaken van een groeiend aantal mensen te beheren – kortom, om voortdurend te groeien – dit is het doel van leren in clusters overal:

“...laat de vrienden daar geen moeite sparen om het deelnameniveau te verhogen. Laat hen zich tot het uiterste inspannen om te verzekeren dat het systeem dat zij met zoveel moeite hebben opgezet zichzelf niet insluit maar zich stap voor stap uitbreidt om steeds meer mensen te omvatten. Laat hen de opmerkelijke ontvankelijkheid die zij aantreffen niet uit het oog verliezen – ja, zelfs het gevoel van vurig verlangen dat hen opwachtte – toen zij vertrouwen kregen in hun vermogen om met mensen van alle rangen en standen in contact te treden en met hen te spreken over de Persoon Bahá’u’lláh en Zijn Openbaring.”³⁹

1. Waarin moeten we geen moeite sparen? _____

2. Waarin moeten wij ons tot het uiterste inspannen? _____

3. Wat moeten we niet uit het oog verliezen? _____

4. De zich uitbreidende kern van vrienden waar je deel van uitmaakt, heeft zonder twijfel veel inzichten vergaard in het proces van groei in jouw dorp of buurt, omdat je constant hebt gehandeld, reflecteert op de actie en samen hebt geconsulteerd. Zo heb je gezien dat er een wederzijdse relatie is tussen twee ontwikkelingen: het opbouwen van capaciteit bij mensen die het pad van dienstbaarheid bewandelen, die is uitgezet door de instituutscursussen, en de groei van de hoeveelheid activiteiten en het aantal deelnemers daaraan. Bespreek enkele inzichten die je hebt gekregen over die relatie en de belangrijkste kern ervan ten behoeve van het proces van groei.

Om verder na te denken over de implicaties van leren als een manier van werken en over het patroon van actie, reflectie, consultatie en studie dat het definieert, lees dan de volgende passages uit het Universele Huis van Gerechtigheid. Denk daarbij aan de kern van vrienden waartoe je behoort en met wie je je zo ijverig inzet in je dorp of buurt.

“Wij verheugen ons om te zien dat in een groeiend aantal clusters, en in hun buurten en dorpen, kernen van vrienden ontstaan die door actie en reflectie ontdekken wat er op een bepaald moment nodig is om het groeiproces in hun omgeving te bevorderen. Deze vrienden putten uit het krachtige instrument van het instituut, waardoor het vermogen om bij te dragen aan het spirituele en materiële welzijn van de gemeenschap wordt vergroot en, terwijl ze handelen, neemt het aantal mensen dat zich bij hen aansluit toe. Uiteraard variëren de omstandigheden sterk van plaats tot plaats, evenals de kenmerken van groei. Maar door systematische inspanning kan iedereen een betere en effectievere bijdrage leveren aan het werk dat op handen is. Pure vreugde ontstaat in elke omgeving waar andere zielen worden betrokken in betekenisvolle en opbouwende gesprekken die, snel of geleidelijk, leiden tot het opwekken van spirituele ontvankelijkheid. Hoe helderder de vlam is ontstoken in het hart van de gelovige, hoe groter de aantrekkingskracht zal zijn op degenen die worden blootgesteld aan zijn warmte. Een hart dat wordt verteerd door liefde voor Bahá’u’lláh kan zich geen passender bezigheid voorstellen dan gelijkgestemden op te zoeken, hen aan te moedigen wanneer zij het pad van dienstbaarheid betreden, hen te vergezellen als ze ervaring opdoen en – misschien wel de grootste vreugde van alles – zielen bevestigd te zien worden in hun geloof, onafhankelijk te zien opstaan en anderen op diezelfde reis te ondersteunen. Dit zijn enkele van de meest waardevolle ervaringen die dit voorbijgaande leven kan bieden.”⁴⁰

“Leren als werkwijze vereist dat allen een nederige houding aannemen, een toestand waarin men zichzelf vergeet, volledig op God vertrouwt, zich verlaat op Zijn al-schragende kracht en overtuigd is van Zijn nimmer-falende steun, in de wetenschap dat Hij, en Hij alleen, de mug in een adelaar kan veranderen, de druppel in een onbegrensde zee. En in zo een staat werken zielen zonder ophouden samen, niet zozeer verheugd over hun eigen verworvenheden, maar over de vooruitgang en diensten van anderen. Zo gebeurt het dat hun gedachten er te allen tijde op gericht zijn elkaar te helpen de hoogten van dienstbaarheid aan Zijn Zaak te beklimmen en in de hemel van Zijn kennis op te stijgen.”⁴¹

PARAGRAAF 35

Vanzelfsprekend weten we heel goed dat het succes van onze pogingen cyclus na cyclus geheel afhankelijk is van goddelijke bijstand. Natuurlijk, smeken we Hem in onze gebeden

dat Hij onze inspanningen, hoewel klein, wil aanvaarden aan Zijn drempel. Kijk wat een schat de onderstaande passagen in zich dragen:

“O Heer! Ik ben een vleugellamme vogel en ik verlang ernaar mijn vlucht te nemen in Uw onbegrensde ruimte. Hoe anders kan ik dat doen dan door Uw voorzienigheid en genade, Uw bekrachtiging en bijstand.”⁴²

“Ik smee U bij Hem die de Bron is van Uw Openbaring en de Dageraad van Uw tekenen, mijn hart tot een bewaarplaats van Uw liefde en van het U gedenken te maken. Verbind het dan met Uw grootste Oceaan, dat de levende wateren van Uw wijsheid en de kristalheldere stromen van Uw verheerlijking en lof eruit voort mogen vloeien.”⁴³

“Ik smee U, o Gij Koning van het bestaan en Beschermmer van het geziene en het ongeziene, om al wie opstaat om Uw Zaak te dienen te maken als een zee die deint op Uw wens, als iemand die in gloed staat met het vuur van Uw Heilige Boom, en straalt vanaf de hemelse horizon van Uw wil.”⁴⁴

“O mijn God, helpt Gij Uw dienaar het Woord te verheffen, wat nutteloos en onwaar is te weerleggen, de waarheid vast te stellen, de heilige verzen wijd en zijd bekend te maken, de pracht ervan te onthullen en het morgenlicht in het hart van de rechtvaardigen te doen opkomen.”⁴⁵

“O mijn God! O mijn God! Gij ziet mij in mijn nederigheid en zwakte, doende met de grootste onderneming, vastbesloten Uw woord onder de massa te verheffen en Uw leringen onder Uw volkeren te verspreiden. Hoe kan ik slagen als Gij mij niet bijstaat met de ademtocht van de Heilige Geest, mij niet helpt te overwinnen door de legers van Uw heerlijk Koninkrijk en Uw bevestiging niet op mij laat neerdalen, die zelfs een mug in een adelaar kan veranderen, een druppel water in rivieren en zeeën, en een atoom in lichten en zonnen?”⁴⁶

We komen ook bij elkaar om de Almachtige te bidden dat Hij ons bevestigt bij onze gezamenlijke inspanningen, vooral bij een intensieve campagne.

“O Heer! Laat in Uw landen nederige en ootmoedige zielen verschijnen van wie het gelaat verlicht is met de stralen van leiding, die onthecht zijn van de wereld, Uw Naam verheerlijken, Uw lof zingen en de geur van Uw heiligheid onder de mensheid verspreiden.”⁴⁷

“O God, mijn God! Helpt Gij Uw vertrouwde dienaren een liefdevol en warm hart te hebben. Help hen het licht van leiding dat van de Scharen in den hoge komt in alle landen der aarde te verspreiden.”⁴⁸

“Waarlijk, Uw minnaars zijn dorstig, o mijn Heer; leid hen naar de wel van milddadigheid en genade. Waarlijk, zij zijn hongerig; zend Uw hemelse dis tot hen neer. Waarlijk, zij zijn naakt; kleed hen met de mantel van geleerdheid en kennis.”⁴⁹

“O Gij onvergelykelijke God! O Gij, Heer van het Koninkrijk! Deze zielen zijn Uw hemels leger. Sta hen bij en laat hen met behulp van de legers van de allerhoogste Schare zegevieren, opdat eenieder van hen een regiment gelijk worde en deze landen veroverd door de liefde Gods en de schittering van de goddelijke leringen.”⁵⁰

PARAGRAAF 36

Wij besluiten hier ons onderzoek naar het onderrichten. Bij de beschouwing van deze twee vormen, niet alleen als persoonlijk initiatief maar als gezamenlijk inspanning, moet je bedenken dat de spirituele krachten erin voor allebei hetzelfde zijn. Toch bestaat er verschil tussen het geval waarin je een paar vrienden de bahá'í-gemeenschap inbrengt, en hen helpt de kusten van de oceaan van Bahá'u'lláh's openbaring te bereiken of wanneer je duizenden en duizenden inwoners van een bepaalde streek helpt diezelfde kust te bereiken. Een eenvoudige analogie kan dit punt ophelderen: De principes die de groei van planten beheersen zijn dezelfde voor een klein bloembed of voor een bedrijf van honderden hectaren. Toch bestaat er verschil tussen het houden van een paar planten in je persoonlijke tuin of het beheren van een groot bedrijf.

Als je een paar vrienden hebt die Bahá'u'lláh herkennen en die in de gelederen van Zijn volgelingen zijn getreden, dan zul je aandacht blijven besteden aan ieder van hen, als onderdeel van je persoonlijk onderrichtsplan; je brengt je tijd door met hen en helpt hen zich te verdiepen in de kennis van Zijn leringen en dienstbaar te zijn in Zijn Zaak. Verplaats nu je aandacht naar een gehele regio. Als dus er dus pogingen zijn een campagne organiseren onder een zeer ontvankelijke bevolkingsgroep, waarvan een groot deel met name jeugd, klaar zal staan – gretig klaar staan – om het pad van dienstbaarheid te betreden in hun omgeving, als pogingen duidelijk laten zien dat een aanmerkelijk percentage klaar is om het Geloof te aanvaarden door een gesprek zoals wat zich voordeed tussen Anna en Emilia, dan is een heel ander proces nodig, één die het mogelijk maakt aantallen en aantallen op te doen staan om de Zaak te dienen met de mogelijkheden van hun Godgegeven vaardigheden. Een taak van zulk een omvang kan niet door persoonlijke inzet alleen worden volbracht.

De laatste paragrafen van dit hoofdstuk hebben een tipje opgelicht van hoe expansie en consolidatie van het Geloof op grote schaal, hand in hand, voorwaarts kan gaan. De elementen van een systeem dat in staat is om dit tweeledig proces te steunen zijn zorgvuldig naar boven gehaald en verfijnd door tientallen jaren van leren. Enkele zijn hier ter sprake gebracht, en je zult inzichten verwerven in andere en, belangrijker, in hoe dat allemaal samenwerkt om een sterk systeem te ontwerpen door jouw voortdurend ervaring opdoen en je studie. Daarbij zit het concept van een “cluster”, de cycli van actie en de daarbij horende fases van expansie en consolidatie, een schema voor coördinatie en de methodiek van actie, reflectie, consultatie en studie. Maar de sleutel van alles is één centraal element: een passende manier om capaciteiten op te bouwen.

Om alsmaar groeiende groepen te begiftigen met “de geestelijke inzichten, de kennis en de vaardigheden die nodig zijn om de vele taken van versnelde uitbreiding en consolidatie uit te voeren”, werd het trainingsinstituut in het leven geroepen. Met dit instrument van “...onbegrensde mogelijkheden...”, schrijft het Universele Huis van Gerechtigheid, is het, “Onder een breed scala van omstandigheden...”, in vrijwel elk cluster, voor “...een zich uitbreidende kern van mensen mogelijk om een beweging richting het doel van een nieuwe Wereldorde op te wekken.” De volgende passage vat voor ons samen hoe capaciteitsopbouw, bevorderd door het instituut, het onderrichtswerk aanstuurt en deze beweging vooruit stuwt:

“De persoonlijke en collectieve transformatie die teweeggebracht wordt door de werking van het Woord van God staat centraal bij het actiepatroon dat in een cluster tot ontwikkeling komt. Vanaf het begin van de reeks cursussen krijgen de deelnemers al te maken met Bahá'u'lláh's Openbaring, bij het overdenken van gewichtige thema's als aanbidding, dienstbaarheid aan de mensheid, het leven van de ziel en de educatie van kinderen en jeugd.

Naarmate iemand de gewoonte ontwikkelt om het Scheppende Woord te bestuderen en diep te overdenken, openbaart dat transformatieproces zich in iemands vermogen om zijn begrip van diepgaande concepten uit te drukken en om de geestelijke werkelijkheid te verkennen in betekenisvolle gesprekken. Deze capaciteiten zijn niet alleen zichtbaar in de verheffende besprekingen die steeds duidelijker de interacties binnen de gemeenschap kenmerken, maar ook in de voortgaande gesprekken die nog veel verder reiken – niet in de minste plaats die tussen de bahá’í-jongeren en hun leeftijdsgenoten – waarbij ook ouders betrokken worden van wie de dochters en zonen profiteren van de educatieve programma’s van de gemeenschap. Door dergelijke uitwisselingen wordt het bewustzijn van geestelijke krachten verhoogd, schijnbare tegenstellingen wijken voor onverwachte inzichten, wordt een gevoel van eenheid en gezamenlijke roeping verstevigd, wordt het vertrouwen dat er een betere wereld kan worden geschapen versterkt, en wordt actiebereidheid zichtbaar. Door zulke onderscheidende gesprekken worden geleidelijk aan steeds meer mensen aangetrokken tot deelname aan een scala van gemeenschapsactiviteiten. Thema’s als geloof en zekerheid komen als vanzelf naar voren, ingegeven door de ontvankelijkheid en de ervaringen van hen die er bij betrokken zijn. Het is dus duidelijk dat naarmate het instituutproces in een cluster aan kracht wint, onderrichten een belangrijkere plaats gaat innemen in het leven van de vrienden.”⁵¹

Het moet een grote bron van vreugde zijn te weten dat je, als je deelneemt aan de cursussen van het trainingsinstituut, beantwoordt aan de bovenstaande oproep van het Universele Huis van Gerechtigheid. Evenzo is het voor jou verheugend te weten dat het volgende boek in de reeks is ontworpen om de begeleiders van de cursussen van het Ruhi-instituut op te leiden. Deze daad van dienstbaarheid is niet alleen cruciaal voor de voortgang van een gestaag, steeds groeiende stroom van mensen door de instituutscursussen, maar ook voor de algemene groei van in een cluster. Je eerste taak is nu het in praktijk brengen van wat je in deze cursus hebt geleerd. Nu je je je inzichten hebt verdiept van het belang van onderricht, wat kun jij je als een groter voorrecht voorstellen dan acht te slaan op de oproep van de Behoeder aan ons allen om het “de overheersende passie van ons leven” te maken.

REFERENTIES

1. *Days of Remembrance: Selections from the Writings of Bahá'u'lláh for Bahá'í Holy Days* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2016), nr. 29.13.
2. Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), alinea 73.
3. Uit een brief van 13 juli 1964 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan alle Nationale Geestelijke Raden, alinea.
4. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2007), hoofdstuk CXX, alinea 3.
5. Bahá'u'lláh in *De Verborgene Woorden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1994), Arabisch, nr. 4.
6. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2007), hoofdstuk CXX, alinea 3.
7. Uit een toespraak van 28 oktober 1911, gepubliceerd in *De Toespraken van 'Abdu'l-Bahá in Parijs* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1984), alinea 12.
8. Bahá'u'lláh in *Bahá'í-gebeden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 242.
9. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2007), hoofdstuk XLV, alinea 1.
10. De Báb in *Bahá'í-gebeden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 12.
11. De Báb in *Bahá'í-gebeden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 165.
12. Bahá'u'lláh in *Bahá'í-gebeden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 1.
13. Bahá'u'lláh in *De Verborgene Woorden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1994), Perzisch, nr. 44.
14. Bahá'u'lláh in *De Verborgene Woorden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 1994), Arabisch, nr. 13.
15. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930 printing), deel 3, blz. 579-580
16. Bahá'u'lláh in *Bahá'í-gebeden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 43.
17. Uit de Riqdvánboodschap van 2010 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan de bahá'ís van de wereld, alinea 4.
18. Uit de boodschap van 30 december 2021 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan de Conferentie van de Colleges van Raadgevers, alinea 9.

19. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2007), hoofdstuk CXXIX, alinea 1-2.
20. Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), alinea 78.
21. Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), alinea 78.
22. Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), alinea 78, gepubliceerd in de *Compilatie Onderricht* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2017), nr. 61.
23. Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), alinea 78, gepubliceerd in de *Compilatie Onderricht* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2017), nr. 61.
24. Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), alinea 78, gepubliceerd in de *Compilatie Onderricht* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale uitgave 2017), nr. 61.
25. Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), alinea 78.
26. Uit een boodschap van 28 december 2008 namens het Universele Huis van Gerechtigheid aan een Nationale Geestelijke Raad, alinea 4.
27. Uit de Ridvánboodschap van 2010 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan de bahá'ís van de wereld, alinea 6.
28. Uit een brief van 13 juli 1964 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan alle Nationale Geestelijke Raden, alinea 1-2.
29. Uit een brief van 12 december 2011 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan alle Nationale Geestelijke Raden.
30. 'Abdu'l-Bahá, aangehaald in a brief van 5 juni 1947 van Shoghi Effendi, gepubliceerd in *Citadel of Faith: Messages to America, 1947-1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1965, 2014 printing), blz. 29-30.
31. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 207, alinea 9-10.
32. Naschrift in het handschrift van Shoghi Effendi, toegevoegd aan een brief van 9 mei 1933, namens hem geschreven aan een gelovige.
33. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2007), hoofdstuk CXLVI, alinea 1.
34. Uit de Ridvánboodschap van 2008 van het Universele Buis van Gerechtigheid aan de bahá'ís van de wereld, alinea 2.

35. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 200, alinea 11, opgenomen in de Compilatie *Nobele doelen, grote vastberadenheid en intensieve inspanning* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, digitale versie 2021), nr. 25.
36. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 printing), deel 2, blz. 460
37. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 printing), deel 3, blz. 727
38. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), nr. 204, alinea 2.
39. Uit een boodschap van 28 december 2010 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan de Conferentie van de Continentale Colleges van Raadgevers, alinea 15.
40. Uit de Ridvánboodschap van 2019 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan de bahá'ís van de wereld, alinea 3.
41. Uit de Ridvánboodschap van 2010 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan de bahá'ís van de wereld, alinea 20.
42. 'Abdu'l-Bahá in *Bahá'í-gebeden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 149.
43. Bahá'u'lláh in *Bahá'í-gebeden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 134.
44. Bahá'u'lláh in *Bahá'í-gebeden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 135.
45. 'Abdu'l-Bahá in *Bahá'í-gebeden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 143.
46. 'Abdu'l-Bahá in *Bahá'í-gebeden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 152.
47. 'Abdu'l-Bahá in *Bahá'í-gebeden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 150.
48. 'Abdu'l-Bahá in *Bahá'í-gebeden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 144.
49. 'Abdu'l-Bahá in *Bahá'í-gebeden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 145.
50. 'Abdu'l-Bahá in *Bahá'í-gebeden* (Den Haag: Bahá'í Uitgeverij Nederland, 2017), nr. 147.
51. Uit een boodschap van 29 december 2015 van het Universele Huis van Gerechtigheid aan de Conferentie van de Continentale Colleges van Raadgevers, alinea 14.